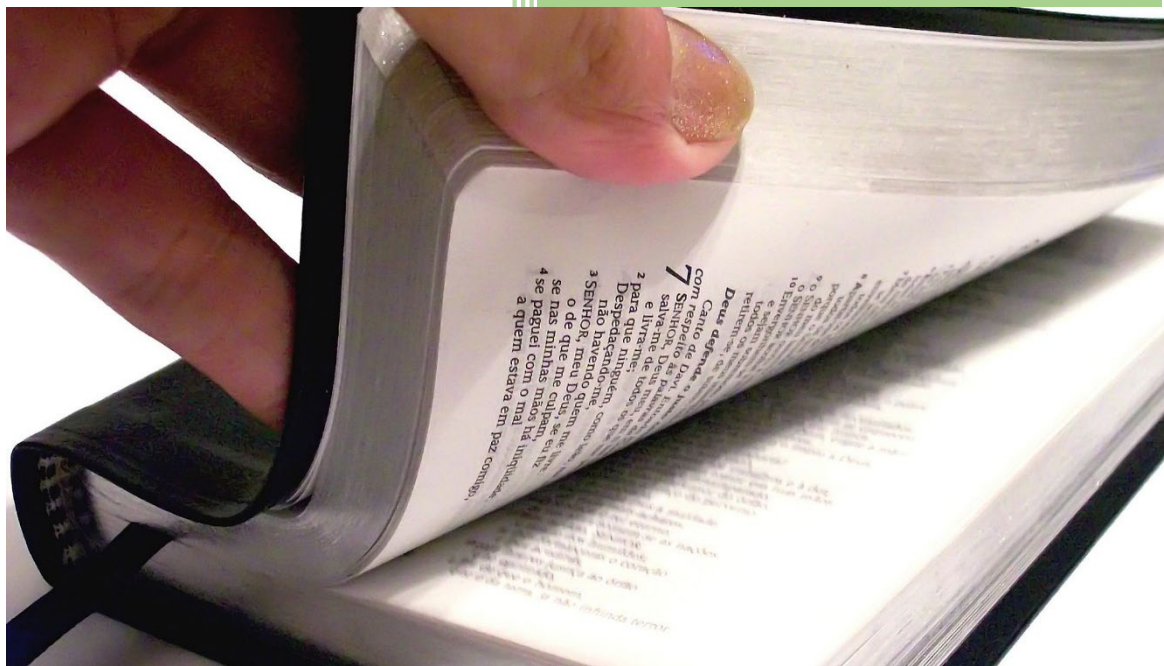

የመጽሐፍ ቅዱስ ንባብ የመጀመሪያ ደረጃዎቻቸው

በመጽሐፍ ቅዱስ ንባብ ውስጥ የመጀመሪያ እርምጃዎች - ማስታወሻዎች

መግቢያ

መጽሐፍ ቅዱስ ትልቅ መጽሐፍ ሲሆን ለማንበብ ብዙ ጊዜ ይወስዳል። ልክ እንደሌላው መጽሐፍ በቀላሉ አንስተው ከመጀመሪያው እስከ መጨረሻው ማንበብ ቀላል አይደለም። እንደ ዘሌዋውያን ለአዳዲስ አንባቢዎች ብዙ ትርጉም የሚያስጠብቀው ቦታዎች አሉ። እንደ ዜና መዋዕል ያሉ የሰዎችን ዝርዝር ያሉ አንባቢዎች አሰልቼ ሊሆኑባቸው የሚችሉ ቦታዎች አሉ። እንደ አንዳንድ ነቢያት ቋንቋው ውስብስብ እና ምሳሌያዊ የሆኑባቸው ቦታዎች አሉ። የመጽሐፍ ቅዱስን አስቸጋሪ ክፍሎች ማንበብ አንድ ሰው ወተት ብቻ ሲጠቀም ጠጣር ምግብ ለመብላት እንደ መሞከር ነው። ለመዋሃድ አስቸጋሪ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ የሚናገርበትን መንገድ ቀስ በቀስ በመማር እና በውስጡ ያሉትን ሰዎች እና ክስተቶች ቀስ በቀስ መተዋወቅን እንመክራለን። ይህ የንባብ እቅድ ለዚህ ነው።

ከዚህ ኮርስ ጋር የሚሄድ ዕልባት አለ፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሊቀመጥ ይችላል።

ይህ የ6 ወራት የንባብ ፕሮግራም በመርሆች እንዲሁም በጣም አስፈላጊ በሆኑ ሰዎች እና ክስተቶች ላይ ያተኮራል። በዋነኝነት የሚያተኩረው ባነበብክ ቁጥር በምትማራቸው እውነታዎች ላይ አይደለም። አንባቢው ሊያውቀው በሚገባው ትክክለኛ የኑሮ መንገድ ላይ ያተኮራል። ፕሮግራሙ ክፍሎቹ ለምን እንደተመረጡ እና በውስጣቸው ምን መፈለግ እንዳለበት ያብራራል።

ፕሮግራሙ በቀን አንድ ክፍል በማንበብ ከተከተለ ፕሮግራሙ 6 ወራት ይወስዳል። ይሁን እንጂ በአንድ ቀን ውስጥ ብዙ ክፍሎች ከተነበቡ ፕሮግራሙ ያነሰ ጊዜ ይወስዳል። በቀን 3 ክፍሎች ከተነበቡ ፕሮግራሙ 2 ወራት ይወስዳል። አንባቢው ምን ያህል ፍጥነት መሄድ እንደሚፈልግ መምረጥ የአንባቢው ፈንታ ነው።

በንባብዎ ላይ የእግዚአብሔር በረከት እንዲሆንላችሁ እንመኛለን። እርሱ የጻፈውን ለማንበብ ስለፈለጋችሁ እግዚአብሔር ደስ ይለዋል። ከሁሉም በላይ እርሱ እንድናነበው ጽፎታል እናም ከእርሱ እንድንማር ይፈልጋል።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉትን ክፍሎች ለማግኘት የመጽሐፍ ቅዱስ የተለያዩ መጻሕፍት የት እንደሚገኙ ለማወቅ ከፊት ያለውን ማውጫ መመልከት ይኖርብዎታል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ 66 መጻሕፍት አሉ። ከዚህ በታች ባሉት ማጣቀሻዎች የመጽሐፍ ቅዱስ መጽሐፍ ተሰጥቷል ከዚያም ምዕራፍ እና ከዚያም (አስፈላጊ ከሆነ) ቁጥሮቹ። መጽሐፍ፣ ምዕራፍ እና ቁጥሮቹ ማንኛውንም የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ለመለየት ፈጣን መንገድ ናቸው።

ወር 1

ቀን 1: መዝሙር 1

መዝሙር 1 የብዙ ሰዎች ተወዳጅ መጽሐፍ - መዝሙራት መግቢያ ነው። ለመዝሙራት ጥሩ መግቢያ ነው፣ ነገር ግን ለመጽሐፍ ቅዱስም ጥሩ መግቢያ ነው። በሕይወት ውስጥ ሁለት መንገዶች አሉ። የእግዚአብሔር መንገድ አለ የሰውም መንገድ አለ። እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘውና በረከቱን የምናገኘው የእግዚአብሔርን መንገድ ከተከተልን ብቻ ነው። መዝሙር 1 ሰውን ወይ እንደሚለመልም ወይም እንደሚደርቅ ዘፍ ይመስለዋል። የሚለመልመውና የሚያድገው ሰው ትክክለኛውን መንገድ የሚከተልና በእግዚአብሔር ቃል የሚያስብ ነው። መጽሐፍ ቅዱስን አዘውትረን ማንበብና ማሰብ እንዳለብን ያስተምረናል። በተሻለ ሁኔታ ይህንን በየቀኑ እናደርጋለን። ስለዚህ ክፍሎቹ እንደ ዕለታዊ ንባብ ተሰጥተዋል። መጽሐፍ ቅዱስን የማያነብ ሰው ምንም ጥቅም እንደሌለውና እንደተነፈሰ የደረቀ ተክል ነው።

ቀን 2: ዘዳግም 30:11-20

ይህ ክፍል ፔንታቴክ በመባል በሚታወቁት በሙሴ አምስት መጻሕፍት መጨረሻ አካባቢ ይመጣል። በመጀመሪያዎቹ አምስት መጻሕፍት ውስጥ የተነገረውን ጠቅላላ አድርጎ ያቀርባል - ለሁሉም ሰው ምርጫ አለ። ምርጫው የሕይወት ወይም የሞት ምርጫ ነው። ልክ እንደ መዝሙር 1 ሁለት መንገዶች አሉ ከሚለው አንፃር - የእግዚአብሔር መንገድ እና የሰው መንገድ። ማንኛውም ሰው የእግዚአብሔርን መንገድ መከተልና ከፈለገ ሕይወትን ማግኘት ይችላል። አማራጭን መምረጥ ያለ እግዚአብሔር ለመኖር መምረጥ ሲሆን ዘላለማዊ ሞት ያስከትላል።

ቀን 3: ምሳሌ 2

የምሳሌ መጽሐፍ የእግዚአብሔርን ጥበብ ይመለከታል። በወቅቱ በምድር ላይ እጅግ ጥበበኛ በነበረው ንጉሥ ሰሎሞን ተጽፏል። ሕይወትን ሁለት መንገዶች እንዳሉት ይገልጻል። በመጀመሪያ መልካም ነገሮችን ወደሚያመጣው የጥበብ መንገድ አለ። በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ ወደ ተቃራኒው የሚመራ የክፍለ-ምንጭ መንገድ አለ። ክፍለ-ምንጭ ይወገዳል ደቃንም በሕይወት ይኖራሉ። ምርጫው በመዝሙራትና በዘዳግም ውስጥ ባሉት ሁለት ክፍሎች ውስጥ እንዳይነበብነው ተመሳሳይ ምርጫ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ የትም ብናነብ መልእክቱ ወጥነት ያለው ነው። በተለያዩ መንገዶች ተመሳሳይ ነገር ይኖራል። ትክክለኛውን መልእክት እየተማርን መሆናችንን የምናውቀው በዚህ መንገድ ነው ምክንያቱም ከአንድ ጊዜ በላይ እንሰማለን።

ቀን 4: ያዕቆብ 3

የቀደሙት ሦስት ክፍሎች ከብሉይ ኪዳን የመጡ ናቸው። ብሉይ ኪዳን ከክርስቶስ በፊት የተጻፉትን መጻሕፍት በሙሉ የሚሰጥ ስም ነው። ቀጣዮቹ ሁለቱ ክፍሎች ከአዲስ ኪዳን የመጡ ናቸው። አዲስ ኪዳን ኢየሱስንና ደቀ መዛሙርቱን የሚሸፍን የመጽሐፍ ቅዱስ ሁለተኛና የመጨረሻ ክፍል ነው። አዲስ ኪዳን ከብሉይ ኪዳን ጋር ተመሳሳይ ነገር ይኖራል። ያዕቆብ ተግባራዊና በቀላሉ ለመረዳት የሚቻል መጽሐፍ ነው። የያዕቆብ ምዕራፍ 3 መጨረሻ ሁለት ዓይነት ጥበብ እንዳለ ይናገራል። ከላይ የሆነው የእግዚአብሔር ጥበብና ከዓለም የሆነ ጥበብ አለ። ደስ የሚያሰኘውና አፍቃሪ የሆነው የእግዚአብሔር ጥበብ ነው። መልእክቱ በብሉይ ኪዳን መልእክት ላይ የተገነባ ነው። ያዕቆብ 3 ስለ ምላስ ኃይልም ይናገራል። ምላስ አደገኛ ነገር ስለሆነ መቆጣጠር ያስፈልጋል። ጥሩ ምክር!

ቀን 5: ማቴዎስ 6:25-7:14

አሁን ለመጀመሪያ ጊዜ የኢየሱስን ቃላት እናገኛለን። በማቴዎስ ምዕራፍ 5-7 ላይ 'የተራራው ስብከት' በመባል ከሚታወቀው በጣም ዝነኛ ንግግሩ የመጣ ነው። የመረጥነው ክፍል እግዚአብሔር ምግብና ልብስ እንደሚያስፈልገን እንደሚያውቅና እርሱ እንዲያቀርብን መታመን እንዳለብን ያጎላል። ይህ ሳይጨነቁ ሕይወትን እንድንመራ ያስችለናል። ምዕራፍ 7 እርስ በርሳችን እንዳንፈርድ ይመክረናል ምክንያቱም ሌሎችን በምንፈርድበት መንገድ እግዚአብሔር ይፈርድብናል። ክፍሉ በሕይወት ውስጥ ሁለት መንገዶች እንዳሉ በሚያስተምረው ትምህርት ያበቃል። ይህ ከብሉይ ኪዳን አስቀድሞ የተማርነው መልእክት ነው። እንዲያውም አብዛኛው የኢየሱስ ትምህርት የብሉይ ኪዳንን መልእክት ስለማስረዳት ነበር። ኢየሱስ ትክክለኛውን መንገድ ለማግኘት በጥንቃቄ መፈለግ እንዳለብን ይነግረናል። ይህን መንገድ ማግኘት ቀላል አይደለም ነገር ግን ይህ መንገድ ወደ ሕይወት ይመራል። መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ ይህን መንገድ እንድታገኝ ይረዳሃል።

በሚቀጥሉት ጥቂት ቀናት ስለ እግዚአብሔር ለመማር የመጀመሪያ እርምጃችንን እንወስዳለን።

ቀን 6: 1 ሳሙኤል 2:1-10

ይህ የሐና ጸሎት ነው። ሐና መካን ሚስት ነበረች። ባልዋ ሁለት ሚስቶች ነበሩት። ሁለተኛዋ ሚስት ልጆች ነበሯትና የሐናን ሕይወት በጣም አስቸጋሪ አድርጋለች። ሐና እግዚአብሔር ወንድ ልጅ ቢሰጣት ለእግዚአብሔር እንደምትሰጠው ለእግዚአብሔር ስለሌላ ገባች። እግዚአብሔር ለሐና ወንድ ልጅ ሰጣት። የሐና ጸሎት ለዚያ ልጅ የምስጋና ጸሎት ነበር። በጸሎት ውስጥ ስለ እግዚአብሔርና እግዚአብሔር እንዴት እንደሚሠራ ጠቃሚ መረጃዎችን ትሰጠናለች። እግዚአብሔር ሁሉን ማድረግ ይችላል - ሁሉንም ማለታችን ነው! ሕይወትን መስጠትም ሕይወትን መውሰድም ይችላል። ሀብትን መስጠትም ሀብትን መውሰድም ይችላል። እንደ እግዚአብሔር ያለ ማንም የለም። እግዚአብሔር ሐናን እንደተመለከተ ሁሉ በእርሱ የሚታመኑትን ይንከባከባል። ሰዎች በእግዚአብሔር መታመንና እንክብካቤውን መቀበል ምክንያታዊ ነው። የሚቀጥሉት ጥቂት ክፍሎችም ስለ እግዚአብሔር ጠቃሚ ነገሮችን ያስተምሩናል።

ቀን 7: መዝሙር 103

ይህ ስለ እግዚአብሔር የሚያስተምር እጅግ ውብ መዝሙር ነው። እግዚአብሔር ሕይወትን ይሰጣል ይፈውሳል። እግዚአብሔር በቀላሉ አይቆጣም ወይም ጨካኝ አይደለም። እንዲያውም እግዚአብሔር እንደምንገባን አይይዘንም። መዝሙሩ ስለ እግዚአብሔር ስብዕና ወይም ባሕርይ ያስተምረናል። እግዚአብሔር ርኅሩኅና መሐሪ፣ ለቁጣ የዘገየና አፍቃሪ ነው። እግዚአብሔር እንደዚህ በመሆኑ በጣም ተባርከናል። እግዚአብሔር ተቆጥቶ ጨካኝ ቢሆን ኖሮ ሕይወት ምን ሊመስል እንደሚችል አስቡት። እግዚአብሔር በተለይ ትእዛዙን ለሚታዘዙ አፍቃሪ ነው። መላእክትም እንደሚያመሰግኑት ሁሉ እግዚአብሔር ለዚህ ሁሉ ምስጋና ይገባዋል። ይህ ከመላእክት ጋር የመጀመሪያ ግጥሚያችን ነው። መላእክት የእግዚአብሔር መልእክተኞች ናቸው፣ የእግዚአብሔርን መልእክተኞች የሚያስተላልፉና የእግዚአብሔርን መመሪያ የሚታዘዙ ናቸው። ወንዶችን የሚመስሉ መንፈሳዊ ፍጡራን ናቸው።

ቀን 8: መዝሙር 139

መዝሙር 139 ስለ እግዚአብሔር ያለውን ሁሉ ለመረዳት አስቸጋሪ የሚሆነው ለምን እንደሆነ ያስረዳል። የእግዚአብሔር አእምሮና ችሎታዎች ከአእምሯችን በላይ ናቸው። በእናታችን ማኅፀን ውስጥ ስንፈጠር እንኳ እግዚአብሔር በግል ያውቀናል። የእግዚአብሔር ኃይሎች በጣም ታላቅ ስለሆኑ አእምሯችንን ማንበብ ይቻላል። የት እንዳለንና ምን እንደምንሠራ ያውቃል። ከእርሱ መደበኛ አንቸልም። ይህ መልካምና መጥፎ ዜና ነው። በችግር ውስጥ ስንሆንና ለእርዳታ ስንጸልይ መልካም ነው። ስህተት በምንሠራበት ጊዜ ግን ያህል ጥሩ አይደለም። ጸሐፊው ዳዊት ነበር፣ ትክክል የሆነውን ለማድረግ በእውነት ቁርጠኛ የሆነ ሰው። ዳዊት ብዙ መዝሙሮችን ጽፏል። ዳዊት የእግዚአብሔርን ስም አላግባብ የሚጠቀሙትንና የእግዚአብሔርን ሕግ የማይታዘዙትን ይጠላ ነበር። እነዚህ እግዚአብሔርም የሚጠላቸው ነገሮች ናቸው። የእግዚአብሔርን ስም አላግባብ ከመጠቀም መጠንቀቅ አለብን እንዲሁም እግዚአብሔር የሚነግረንን ለማድረግ መጠንቀቅ አለብን። ካለደረግን እግዚአብሔር ያውቃል።

ቀን 9: ሕዝቅኤል 18

ይህ ከትልቁ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል "ነቢያት" ተብሎ ከሚታወቀው የመጀመሪያ ንባባችን ነው። ነቢያት የእግዚአብሔርን ቃል ተናገሩ፣ ብዙ ጊዜም እግዚአብሔር ወደፊት ስለሚያደርገው ነገር ይናገሩ ነበር። የእስራኤል ሕዝብ ክፍ በሆኑ ጊዜ ሕዝቡ መልካም እንዲሆኑ በእግዚአብሔር ይላኩ ነበር። በሕዝቅኤል ምዕራፍ 18 እግዚአብሔር ከሕዝቡ ምን እንደሚፈልግ እንማራለን። እግዚአብሔር ክፍዎች እንዲጸጸቱ ይፈልጋል። ንስሐ ማለት ለውጥ ማለት ነው። እግዚአብሔር ሕዝቡ መጥፎ ነገሮችን ከመሥራት ተለውጠው መልካም ነገሮችን መሥራት እንዲጀምሩ ይፈልጋል። እግዚአብሔር ስለ ራሱ አንድ አስፈላጊ ነገር ይነግረናል። እግዚአብሔር በክፍዎች ሞት ደስ አይለውም። እግዚአብሔር ክፍዎችን መቅጣት አይወድም! ይህ የሰው አስተሳሰብ ተቃራኒ ነው፤ ሰው ብዙውን ጊዜ ጠላትን በመውደቁ ይደሰታል። ነገር ግን እግዚአብሔር እንደ ሰው አያስብም። እግዚአብሔር ክፍዎችን ማስወገድ ሲኖርበት እንኳን ይህን በማድረግ ደስ አይለውም። ደስታ የሚሰጠው ግን የጠፋት ወደ እርሱ ሲመለሱና ሲለወጡ ነው። ሰዎች ንስሐ ሲገቡና ጻድቅ ሲሆኑ ደስ ይለዋል።

ቀን 10: መዝሙር 23

ይህ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በጣም ዝነኛ ከሆኑት ምዕራፎች አንዱ ነው። ስለ እግዚአብሔር ያስተምረናል። እግዚአብሔር እንደ እረኛ ነው። ሕዝቡ እንደ በጎቹ ናቸው። እግዚአብሔር ራሱን 'ንጉሥ' ወይም 'ገዥ' ብሎ አይጠራም፤ ምንም እንኳ እርሱ ቢሆንም። እንደ እረኛ ይሠራል፣ ራሱንም እንደ እረኛ ያቀርባል። የእረኛ ሚና የማገልገልና የመንከባከብ ሚና ነው። እግዚአብሔር የሚያደርገው ይህንን ነው። በሕይወታቸው ዘመን ሕዝቡን ይንከባከባል። ከእግዚአብሔር ጋር ለዘላለም በኅብረት በሚኖሩበት ቦታ በሕይወት አደጋዎች ይመራቸዋል። 'ለዘላለም' የሚሉትን ቃላት ልብ ይበሉ። እግዚአብሔር እነዚህን ቃላት በእርግጥ እንደታሰቡ ይጠቀምባቸዋል። ስለ ዘላለማዊ ነገሮች እየተናገረ ነው። መጽሐፍ ቅዱስን በማንበብ በእርግጥ ዘላለማዊ ሕይወት ማለት እንደሆነ እንማራለን። ብዙ ሰዎች መዝሙሩን በልባቸው ተምረዋል። ይህ የሆነበት ምክንያት ሕይወታቸው አስቸጋሪ በሚሆንበት ጊዜ ውብ ቃላቱን ለማስታወስና መጽናናትን ለማግኘት ነው።

ባለፉት አምስት ንባቦች ስለ እግዚአብሔርና እርሱ ምን እንደሚመስል ተምረናል። ምንም እንኳ እግዚአብሔር በጣም ታላቅ ቢሆንም፣ የሚያምር ባሕርይ እንዳለውና እርሱን ማወቅ እንደሚገባችሁ እንደምትስማሙ እናስባለን። እነዚህ ንባቦች ሁሉ የሚመጡት እግዚአብሔር ጩካኝ ነው ብለው ከሚያስቡበት ከብሉይ ኪዳን ነው። ይህ ትክክል ያልሆነ ግንዛቤ ነው። እግዚአብሔር በብሉይና በአዲስ ኪዳን አንድ ዓይነት አፍቃሪ አምላክ ነው። በሚቀጥሉት ጥቂት ቀናት ከጥበብ ጋር የተያያዙ ክፍሎችን እንመለከታለን።

ቀን 11: መክብብ 3

መክብብ 3 ስለ ጊዜ የሚያስተምር ውብ ምዕራፍ ነው። ሁሉም ነገር ጊዜ አለው። ለሁሉም ነገር ትክክለኛው ጊዜ አለ። አንድ ሰው አንድ ነገር ማድረግ ያለበት ጊዜ አለ፣ ሌላ ጊዜ ደግሞ ተቃራኒውን ማድረግ አለበት። ትክክለኛውን ነገር መቼ ማድረግ እንዳለብን ለማወቅ ጥበብ ያስፈልገናል። በሰው የሚደረገው ሁሉ በእግዚአብሔር ይታያል፣ ይፈረድበታል። እግዚአብሔር ከእንስሳት የተሻሉ መሆናቸውን ለማየት ሰውን ይፈትነዋል። ሰው ከእንስሳዊ ስሜቱ በላይ መነሳትና ከእንስሳ የበለጠ መሆኑን ማሳየት አለበት። ይኸውም የእግዚአብሔርን መንገድ መከተል አለበት። ጊዜያችንን እንዴት እንደምንጠቀምበት በጥንቃቄ ማሰብ አለብን። ሕይወታችን አጭር ነውና በጥበብ መኖር ያስፈልገናል።

ቀን 12: መክብብ 12

መክብብ በመጨረሻው ምዕራፍ ላይ ስለ ጊዜ ያለውን ጭብጥ ቀጥሏል። ምዕራፍ 12 ስለ እርጅና መግለጫ ነው። አንባቢው ዕድሜ ችሎታቸውን ከመውሰዱ በፊት ፈጣሪያቸውን እንዲያስታውሱ ተጋብዘዋል። እዚህ ላይ እርጅና ባልተለመደ መንገድ ተገልጿል። ለምሳሌ፣ ከዋክብት መጥፋትና ደመናዎች ደካማ የማዩት ችሎታ መግለጫዎች ናቸው (ቁጥር 2)። መንቀጥቀጥና መጎተት ያረጁ ጡንቻዎችና አጥንቶች ናቸው (ቁጥር 3)። ጥቅም ላይ የዋለው ቋንቋ በአብዛኛው ለአሮጌና ለተበላሽ ከተማ የበለጠ ተስማሚ ነው። ሌሎችን ገጽታዎች በጥቂት ሐሳብ መተርጎም ትችላላችሁ። ይህ ምዕራፍ መልእክቱ ምን እንደሆነ በእርግጥ ማሰብ እንደሚያስፈልግ ምሳሌ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በብዙ ቦታዎች ላይ ሁሉንም ነገር በቀላሉ ከማንበብ ይልቅ ስለሚነገረው ነገር እንድናስብ ይጠይቀናል። የመክብብ መጽሐፍ በማያሻማ መግለጫ ያበቃል፤ “እግዚአብሔርን ፍራ ትእዛዙንም ጠብቅ፤ ይህ የሰው ሁሉ ግዴታ ነውና” (ቁጥር 13)። ይህ ጠቢብ ሰሎሞን በሕይወቱ ያገኘውን ግኝት ጠቅለል አድርጎ ያሳያል። እነዚህን ቃላት ማስታወስና በሕይወታችን ውስጥ ቅድሚያ መስጠት ጥበብ ነው።

ቀን 13: መዝሙር 49

መዝሙር 49 ስለ እግዚአብሔር አስተሳሰብ ማስተማሩን ቀጥሏል። በዚህ ሁኔታ እግዚአብሔር ስለ ሀብታሞች ምን እንደሚያስብ ይነግረናል። ሀብታሞች በእግዚአብሔር ከመታመን ይልቅ በራሳቸው ይታመናሉ። የሀብታሞችን መመኘት የለብንም ምክንያቱም ለረጅም ጊዜ አይቆዩም። በሕይወት እያሉ ሊዘናኑ ይችላሉ፣ ነገር ግን እንደ እንስሳት ይሞታሉ (በመክብብ 3:18 እንደተማረኩ)። ያ መጨረሻቸው ይሆናል። በተቃራኒው፣ እግዚአብሔር የሚፈልገውን የሚያደርጉ ሰዎች ወደፊት ሕይወት ይኖራቸዋል። ሕይወታቸው ከመቃብር ይወጃላቸዋል (ቁጥር 15)። ማለትም ከሞት ተነስተው እንደገና ይኖራሉ። ይህ በመላው መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሚገኝ ጭብጥ ነው፣ በተለይም በአዲስ ኪዳን ውስጥ የሚመረጠው። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ሕይወትና ሞት፣ እንዲሁም እግዚአብሔር ለሞት ስላለው መፍትሔ ያስተምረናል።

ቀን 14: መክብብ 5

በመክብብ 5 ውስጥ ስለ እግዚአብሔር እና ስለ ሀብት ማሰባችንን እንቀጥላለን። በመጀመሪያ፣ እግዚአብሔርን አስቡ። ለእግዚአብሔር ወይም ስለ እግዚአብሔር በምንናገርበት ጊዜ በቃላትን መጠንቀቅ አለብን። እግዚአብሔር በጣም ታላቅ ስለሆነና የምንናገረውን ስለሚያውቅ ይህ የሚያስደንቅ አይደለም። በእግዚአብሔር ፊት ስንሆን የምንናገረውን መቆጣጠርና አነስተኛ መናገር የተሻለ ነው። በሁለተኛ ደረጃ፣ ስለ ሀብት የበለጠ እንማራለን። ሀብታም ሰው ከሀብቱ ብዙ ችግሮች እንደሚገጥሙት እንማራለን። ሀብታም በሚሆንበት ጊዜ ሀብቱን የሚበሉ አገልጋዮች ያስፈልጉታል ስለዚህም የበለጠ ሀብት ያስፈልገዋል። ሀብታሞች በቂ ሀብት በማግኘታቸው ፈጽሞ አይረኩም። በቀላሉ ለመናገር፣ ሀብታሞች ፈጽሞ አይረኩም። ሀብት ደስታን አይገዛም። ደሞዛችንንና በዚህ ሕይወት ያሉንን ነገሮች ይዘን መሥራትና መርካት ይሻላል። እርካታ ከሀብት ይሻላል።

ቀን 15: ምሳሌ 3

ምሳሌና መክብብ ሁለቱም የተጻፉት በሰሎሞን ነው። ምሳሌ 3 የእግዚአብሔርን ትእዛዛት መጠበቅና የእግዚአብሔርን ትምህርት መከተል እንደሚያስፈልግ ያስተምረናል። ይህ በመክብብ መጨረሻ ላይ እንደ ሰሎሞን ሌሎች ቃላት ነው። የእግዚአብሔርን ትእዛዛት ብንጠብቅ በረከት እንደምንቀበል ተስፋ ተሰጥቶናል - ረጅም ዕድሜና ብልጽግና። እግዚአብሔር የሕይወታችን ትኩረት መሆን አለበት። ሕይወታችንን እንዲመራን

በእግዚአብሔር መታመን አለብን። በቃላቸንና በሀብታችን እግዚአብሔርን ማክበር አለብን። የእግዚአብሔር ጥበብ ከማንኛውም ገንዘብ ከሚገዛው ነገር ይበልጣል። ሕይወትን፣ ክብርንና ሰላምን ሊሰጠን ይችላል። የቅጣት ጊዜያት ሊኖሩ ይችላሉ። እነዚህን መቀበልና ከእነርሱ መማር አለብን። ደቀ መዛሙርት ከሆንን፣ እግዚአብሔር እንደ ልጆቹ እየያዘን ነው። ልጆች እንዴት መመላለስ እንዳለባቸው መመሪያ ያስፈልጋቸዋል። የእግዚአብሔር መንገዶች ሁልጊዜ የተሻሉ ናቸው።

ቀን 16: ኢሳይያስ 40

በሚቀጥሉት ጥቂት ቀናት ውስጥ፣ ስለ እግዚአብሔር የበለጠ ለመማር እንመለሳለን። በዚህ ጊዜ ወደ ነቢዩ ኢሳይያስ እንሄዳለን። ኢሳይያስ 40 አስደናቂ ምዕራፍ ነው። ኢየሩሳሌምን ለመርዳት የእግዚአብሔርን ዓላማ በመንገር ይጀምራል። እሱም 'ጽዮን' በመባልም ይታወቃል። ስለ እግዚአብሔር ታላቅነት ተነግሮናል። ከእግዚአብሔር ጋር ሲነጻጸር፣ ሁሉም የዓለም አገሮች በባልዲ ውስጥ እንዳለ ጠብታ ወይም በሚዛን ላይ እንዳለ ትቢያ ናቸው! ይህ ከሰው ጋር ሲነጻጸር የእግዚአብሔርን ታላቅነት መጠን ይሰጠናል። በአንድ ወቅት ሰዎች ይሠሩትና ያመልኩት ከነበረው ጣዖታት ጋርም ንጽጽር ተሰጥቶናል። ጣዖታት መንቀሳቀስ ወይም ምንም ነገር ማድረግ አይችሉም፣ እግዚአብሔር ግን ሰማያትን ፈጠረ። እግዚአብሔር እንደ ሰው አይታክትም። ለእግዚአብሔር ማስተዋል ገደብ የለውም። ሰዎች በሕይወታቸው ውስጥ ምን እየተከናወነ እንዳለ እግዚአብሔር አያውቅም ብለው ማሰብ የለባቸውም። እግዚአብሔር ሁሉን ያውቃል። በእርሱ የሚታመኑ ይበረካሉ። ይሮጣሉ እንጂ አይደክሙም። እንደ ንስር ይወጣሉ።

ቀን 17: ኢሳይያስ 45

የኢሳይያስ የመጨረሻ ክፍል እንደ መዝሙራት ትንሽ ነው። አስደናቂና መረጃ ሰጪ ነው። ጥቂቶቹን እንመርጣለን። ኢሳይያስ 45 እግዚአብሔር ስለሚልከው ቂሮስ ስለሚባል የወደፊት ንጉሥ በመናገር ይጀምራል። እግዚአብሔር በምድር ላይ ይቆጣጠራል፣ ነገሮችንም እንደ ዕቅዱ ያዘጋጃል። እግዚአብሔር እነዚህን ነገሮች የማድረግ ችሎታ አለው። ቂሮስ የወደፊቱ የፋርስ ንጉሥ የሚሆነውና እግዚአብሔር በታሰበው ጊዜ እንዲያደርገው ያሰበውን ሥራ የሚያከናውነው እርሱ ነው። እግዚአብሔር ሰዎች እንደ ታላቁ ዕቅዱ አካል የተለያዩ ሥራዎችን እንዲሠሩ ያዘጋጃል። እግዚአብሔር መልካም ነገሮችንና 'መጥፎ' ብለን የምንጠራቸውን ነገሮች ሊያመጣ ይችላል። ያ ማለት እግዚአብሔር የክፋት ምንጭ ነው ማለት አይደለም፣ ነገር ግን ሰውን ለኃጢአቱ ሊቀጣው ይችላል ማለት ነው። ሰው በእጅ የሸክላ ሠሪ እንደ ሸክላ ነው። የሸክላ ዕቃ ከሠራው ጋር እንደማይጣላ፣ ሰውም ከፈጣሪው ጋር መጣላት የለበትም። እግዚአብሔር ምድርን የፈጠረው ሰው በላይ ላይ መኖር እንዲችል እንደ ዓላማው አካል ነው። ዕቅዱ የሰውን ዘር ማዳን ነው፣ ሰውንም መጥቶ እንዲድን ይጠራል። ይህ ታላቅ ዕቅድ ነው፣ እግዚአብሔርም እንዲፈጸም ያደርገዋል።

ቀን 18: ኢሳይያስ 55

እግዚአብሔር ሰዎችን እንዲድኑ ጥሪ የሚያቀርበው ሰዎች መጥተው እንዲጠጡ በመጠየቅ ነው። ይህ መንፈሳዊ ቋንቋ አንባቢው የእግዚአብሔርን መልእክት ጠጥቶ እንዲድን መጠየቅ እንዳለበት ያመለክታል። መልእክቱ በኋላ የምናነበውን ለእግዚአብሔር ለዳዊት የገባውን ቃል ያካትታል። እግዚአብሔር ከሰው በተለየ እንደሚያስብ እንደገና እንማራለን። በእግዚአብሔር እና በሰው መካከል ያለው ልዩነት በሰማይና በምድር መካከል እንዳለው ልዩነት ነው። ሰው እቅድ ሲያወጣ አብዛኛው የሚናገረው ነገር አይፈጸምም። በተቃራኒው እግዚአብሔር ቃሉን ሲናገር ቃሉ ይፈጸማል። የእግዚአብሔር ቃል የመጨረሻ ዓላማ በዚህ ዓለም ደስታንና ሰላምን ማምጣት ነው።

ይህ ደግሞ ተራሮችና ዛፎች እንኳን በመደሰታቸው ተመስሏል። የእግዚአብሔር ቃል ሁልጊዜ ግቡን ስለሚያሳካ ይህ ይፈጸማል። የተሻለ ዘመን ለማምጣት የእግዚአብሔር ዕቅድ ሌላ ምሳሌ ነው።

ቀን 19፡ ዘዳግም 10፡12-22

ስለ እግዚአብሔር ታላቅነት ከብዙ አስቸጋሪ አቅጣጫዎች ተምረናል። ይህን ከተማርን በኋላ እግዚአብሔር ምን እንድናደርግ ይፈልጋል? እግዚአብሔርን መፍራት፣ በመንገዱ መሄድ፣ እግዚአብሔርን መውደድ እና ትእዛዙን መጠበቅ አለብን። ይህ ከዘዳግም የተወሰደው ክፍል እግዚአብሔር ለመጀመሪያ ጊዜ ለሕዝቡ ለእስራኤል የነገራቸው ነው። እስራኤልን እንደ ልዩ ሕዝቡ ለምን እንደመረጠ ይነግረናል። ይህ የሆነው የሕዝቡ የመጀመሪያ አባቶች ምክንያት ነው። ወደ ግብፅ ሲሰደዱ ሰባ ብቻ ነበሩ። አሁን ግን በሰማይ እንዳሉ ከዋክብት በዙ። እግዚአብሔር ስለ ራሱ ተጨማሪ መረጃ ይሰጠናል። በሰዎች ላይ አድልዎ የለውም። በተለይ መበለቶችን፣ ወላጅ የሌላቸውን እና መጻተኞችን ይወዳል። እግዚአብሔር የሕዝቡን ምስጋና ይገባዋል።

ቀን 20፡ ዘፍጥረት 1

እስካሁን ስለ እግዚአብሔር እና ስለ እግዚአብሔር መንገዶች ተምረናል። እግዚአብሔር ሰውን የራሱን ፍላጎት ከመከተል ይልቅ መንገዱን የመከተል ኃላፊነት ሰጥቶታል። እግዚአብሔር ምን ያህል ታላቅ እንደሆነ ተምረናል። ይህን ከተረዳን በኋላ ወደ መጽሐፍ ቅዱስ መጀመሪያ እንመለሳለን እና ሕይወት እንዴት እንደተጀመረ እናነባለን። ዓለም የጀመረው በውሃ እና በጨለማ በተሸፈነ ፕላኔት ነው። ከዚያም እግዚአብሔር በተለያዩ ቀናት የተለያዩ ነገሮችን ፈጠረ። ስድስት ቀናት ፈጅቶበታል። ሰው የተፈጠረው በስድስተኛው ቀን መጨረሻ ላይ፣ ልክ እንደ ታላቅ ፍጻሜ ነው። እርሱ እንደ እግዚአብሔር እንዲመስል የተደረገው ብቸኛው ነገር ነበር። እርሱ ልዩ ነበር። በሌሎች ሕያዋን ፍጥረታት ላይ ገዥ እንዲሆን ተደረገ።

ቀን 21፡ ዘፍጥረት 2

እግዚአብሔር ከፈጠረ በስድስተኛው ቀን በኋላ ከፍጥረት ሥራው ዐረፈ። እግዚአብሔር በሰባተኛው ቀን ዐረፈ። ይህ ለሰባት ቀን ሳምንታችንን መሠረት ጥሏል። እግዚአብሔር ሰውንና ሴትን እንዴት እንደፈጠረ ተጨማሪ ዝርዝር መረጃ ተሰጥቶናል። አዳም ከአፈር ተሠራ ነገር ግን ከመኖሩ በፊት የእግዚአብሔርን እስትንፋስ መሰጠት ነበረበት። እሱን ለመንከባከብ ሥራ በተሰጠው ገነት ውስጥ ተቀመጠ። መልካምንና ክፉን ከሚያስታውቀው ዘፍ እንዳይበለ ታዘዘ። ፍጥረት እጅግ መልካም ቢሆንም አንድ ነገር ግን መልካም አልነበረም። ሰው ብቻውን መሆኑ መልካም አልነበረም። ከእንስሳቱ መካከል አንዳቸውም ፍላጎቱን ሊያሟሉ አልቻሉም። ስለዚህ እግዚአብሔር ከገዛ ሰውነቱ የመጣች ረዳት - ሴትን ፈጠረ። ይህን በማድረግ እግዚአብሔር የመጀመሪያውን የሰው ባልና ሚስት እንዲሁም የጋብቻ ግንኙነትን ፈጠረ።

ቀን 22፡ መዝሙር 104

የዘፍጥረት የመጀመሪያ ምዕራፎች የመጽሐፍ ቅዱስ መሠረት ናቸው። ክስተቶቹ በተለያዩ ቦታዎች ብዙ ጊዜ ተጠቅሰዋል። ከእነዚህም አንዱ መዝሙር 104 ነው። መዝሙር 104 እግዚአብሔር ሁሉን በሥርዓት ሲያስቀምጥ ትኩረት የሰጠባቸውን የፍጥረት ገጽታዎች ይገልጻል። የውሃውን ጥንቃቄ የተሞላበት ንድፍ እናስተውላለን። ይህ ቀድሞ እንደነበረው ምድርን ከመሸፈን ተከልክሏል እንዲሁም የእፀዎችንና የእንስሳትን ሕይወት ፍላጎት ያሟላል። እግዚአብሔር ፀሐይን፣ ጨረቃንና ከዋክብትን በሥርዓት አስቀመጠ፤ ስለዚህ እንስሳት የዕለት ተዕለት ዑደት

አላቸው። እግዚአብሔር ሕይወት እንዲኖር እና እንዲደሰትበት የሚያስፈልገውን ነገር ያቀርባል። ነገር ግን እግዚአብሔር ሕይወትን እንደሰጠው በቀላሉ ሊወስደው ይችላል። ከእግዚአብሔር እስትንፋስ የሌለው ሰው ወደ አፈር ይመለሳል። እነዚህ እውነታዎች ላላን ሕይወት እና በየቀኑ ለሚሰጠን በረከት እግዚአብሔርን እንድናመሰግን ሊያደርጉን ይገባል።

ቀን 23: ዘፍጥረት 3

በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሁሉን እጅግ መልካም አድርጎ ፈጠረ። ዘፍጥረት 3 ሰው እንዳበላሸው ይነግረናል። እግዚአብሔር የሰጠውን አንድ ትእዛዝ አልታዘዘም። ዘፍጥረት 3 የሰውን ውድቀት ይመዘግባል። መናገርና ማመዘዝን የሚችል አውሬ ነበረ። እግዚአብሔር የከለከለውን መልካምንና ክፉን የሚያስታውቀውን ዘፍ ፍሬ እንድትበላ ለሌዋን ሐሳብ ሰጧት። ሌዋን ሐሳቡን ወደደች እና ለምን መብላት እንዳለባት 3 ምክንያቶችን አሰበች። አዳምም እንዲሁ እንዲያደርግ አበረታታችው፣ እርሱም በላ። እግዚአብሔር ያደረጉትን ያውቅ ነበር። ከዚያም በእነዚያ ሦስቱ ላይ የእግዚአብሔር ፍርድ አለን - ሰው፣ ሴት እና አውሬው። ሦስቱም ጥፋተኞች ነበሩ እና ተቀጡ። አውሬው ዲዳ እባብ ሆነ። ሴቲቱ ምጥ ይኖራት ዘንድ ባልዋም ይገዛባት ዘንድ ተወሰነ። አዳምም ወደ መሬት እስኪመለስ ድረስ በሕይወቱ ሁሉ የድካም ሥቃይ እንዲቀበል ተወሰነበት። በሌላ አነጋገር አዳም ይሞት ነበር። በግልጽ ባንነገርም ሌዋንና እባቡም እንደሞቱ መገመት አለብን። ሰውም ከእግዚአብሔር ገነት ተባረረ። ይህ አለመታዘዝ ሰውን ከእግዚአብሔር እንደሚለይ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለውን መርህ ይከተላል።

ቀን 24: መክብብ 9

ሞት እውነት ነው; ሰው አብሮት መኖር የነበረበት እውቀት። ሰው ይኖራል ከዚያም ይሞታል። እግዚአብሔር ስለ ሞትና ሙታን ሁኔታ በመክብብ 9 ላይ ይነግረናል። ሁሉም ሰው በተመሳሳይ መንገድ ይሞታል። ጻድቃንና ኃጢአንም እንኳ በተመሳሳይ መንገድ ይሞታሉ። በሞቱ ጊዜ ሙታን ምንም እንደማያውቁ ተነግረናል። ያ መጨረሻቸው ነው። ስለዚህ እግዚአብሔር ሰው በሕይወት እያለ ሕይወቱን እንዲጠቀም ይመክረዋል። ማንም መቼ እንደሚሞት አያውቅም።

ቀን 25: መዝሙር 90

መዝሙር 90 የሰውን የሕይወት ዘመን ከእግዚአብሔር ጋር ያነጻጽራል። እግዚአብሔር ዘላለማዊ ነው። ጊዜ ለእግዚአብሔር ችግር አይደለም። በእግዚአብሔር ዘንድ ሺህ ዓመታት እንደ አንድ ቀን ናቸው። ከእግዚአብሔር ጋር ሲነጻጸር ሰው እንደ ሣር ነው፣ ያድጋል ከዚያም ይደርቃል አልፎም ይሄዳል። ሰው 70 ወይም 80 ዓመት ሊኖር ይችላል፣ ነገር ግን ይህ ከእግዚአብሔር ጋር ሲነጻጸር አሁንም ምንም አይደለም። የሕይወታችን አጭርነት ስላለ ጊዜያችንን በጥበብ ልንጠቀምበት ይገባል። ሕይወታችን መቼ እንደሚጠናቀቅ ማን ያውቃል? እግዚአብሔር ጊዜያችን ካሰብነው ቀድሞ እንደተጠናቀቀ ሊወስን ይችላል። በየቀኑ ስንነሳ እግዚአብሔርን ለሕይወት ስጦታው ልናመሰግነው እንችላለን።

ቀን 26: ዮሐንስ 11:1-44

ስለ ሞት ተመረናል። አልፎ አልፎ እግዚአብሔር ሰዎችን ከሞት አስነስቷል። በዮሐንስ 11 ላይ የአልዓዛር ምሳሌ አለን። አልዓዛር ሞቶ የነበረው የኢየሱስ ወዳጅ ነበር፣ ነገር ግን ኢየሱስ ከሞት አስነሳው። ምዕራፉ እግዚአብሔር

ሞትን ማሸነፍ እንደሚችል ያስተምረናል። ይህን ለማድረግ የሾመው ሰው ኢየሱስ ነው። ስለዚህ ኢየሱስ 'ትንሣኤና ሕይወት' ነው። ይህ ማለት በኢየሱስ አማካኝነት ደቀ መዛሙርት ከሞት ተነስተው እንደገና የመኖር ተስፋ አላቸው ማለት ነው። ወደፊት ሙታን ትንሣኤ እንደሚኖር ያስተምረናል።

ቀን 27: ዮሐንስ 5:1-30

ስለ ሙታን ትንሣኤ ተምረናል። ይህን የሚያስተምር ሌላ ክፍል እነሆ። ዮሐንስ 5 ኢየሱስ አንድን ሸባ ሰው ስለፈወሰበት ጊዜ ይነግረናል። ከዚያም ኢየሱስ እግዚአብሔር የሰጠውን ሥራ ያስረዳል። የዚህ ሥራ ክፍል ሙታንን ማስነሳት ነው። ይህ የወደፊት ጊዜ ነው የእግዚአብሔር ልጅ - የኢየሱስ - ድምፅ ሙታንን የሚያስነሳበት። በዚህ ጊዜ ውስጥ እውነተኛ ደቀ መዛሙርት እንደሆኑ መፍረድ ይካተታል። እውነተኛ ደቀ መዛሙርት አሁንም ይሞታሉ፣ ነገር ግን ቢሞቱ ከሞት ይነሳሉ። በዚህ ምክንያት ከሞት ወደ ሕይወት እንደ ተሻገሩ ተገልጿል። ይህ እውነተኛ ደቀ መዛሙርት መጀመሪያ ቢሞቱም እንኳ ወደ ሕይወት እንደሚነሱ የሚያሳይ መንፈሳዊ ቋንቋ ነው።

ቀን 28: ኢያሱ 24:1-27

መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ከሕዝቡና ከግለሰቦች ጋር ያለውን ግንኙነት የሚገልጽ ነው። ከዚህ ምዕራፍ እግዚአብሔር ከሕዝቡ ምን እንደሚጠብቅና እግዚአብሔር ከእነርሱ ጋር እንዴት እንደሚገናኝ እንማራለን። መጽሐፍ ቅዱስን መረዳት የሚፈልግ ማንኛውም ሰው ስለእነዚህ ግለሰቦችና በእስራኤል ታሪክ ውስጥ ስለተከናወኑ ዋና ዋና ክስተቶች መማር ያስፈልገዋል። ኢያሱ 24 የእስራኤል ቀደምት ታሪክ አጠቃላይ እይታ ነው። ኢያሱ ራሱ ሊሞት ተቃርቦ ነበር፣ ኃላፊነቱን ለእስራኤል ሕዝብ ሽማግሌዎች እያስተላለፈ ነበር። ታሪካቸው ከአብርሃም፣ ከዚያም ከይስሐቅ፣ ከዚያም ከያዕቆብ እንደጀመረ ይነግራቸዋል። በኋላ ሙሴ ሕዝቡን ከግብፅ ለማውጣት ተላከ። ሙሴ ኃላፊነቱን ለኢያሱ ያስረከበ ሲሆን እርሱም ሕዝቡን ምድረ ከነዓንን እንዲወርሱ መራቸው። ኢያሱ ኃላፊነቱን ለሕዝቡ ሊያስረክብ ሲል፣ ኢያሱ እግዚአብሔርን እንዲያገለግሉ ይመክራቸዋል። ሕዝቡም ይህን ለማድረግ ተስማሙ። እግዚአብሔርን ለመከተል ቃል ኪዳን ገቡ።

ቀን 29: የሐዋርያት ሥራ 7:1-53

አሁን ከኢያሱ 24 በምንማረው ላይ እንገነባለን። እዚህ በሐዋርያት ሥራ 7 ላይ፣ የእስራኤል ቀደምት ታሪክ በዝርዝር ተሰጥቶናል። ታሪካቸው የሚጀምረው እግዚአብሔር አብርሃምን በመረጠውና ባነጋገረው ጊዜ ከአብርሃም ነው። ታሪኩ በይስሐቅና በያዕቆብ ውስጥ ያልፋል። ከዚያም ስለ ያዕቆብ ልጅ ስለ ዮሴፍ እንገነባለን። በሲና ተራራ የእግዚአብሔርን ሕግ ስለተቀበለው ስለ ሙሴ ሕይወት የበለጠ እንገነባለን። ኢያሱ ተጠቅሷል ከዚያም ስለ ዳዊት አጭር ማስታወሻ አለ። የታሪክ ትምህርቱ የሚያበቃው ስለ እስራኤላውያን ራሳቸው ባቀረቡት ቅሬታ ነው። ሁልጊዜም እግዚአብሔርንና ትእዛዙን ከመታዘዝ ይቃወሙ ነበር። የጠቀስናቸው ስሞች ለዚህ ጥቂት የማይባሉ ልዩ ሁኔታዎች ነበሩ። ስለ አብርሃምና ስለ ዳዊት በወር 2 የበለጠ እንማራለን።

ቀን 30: 1 ቆሮንቶስ 13

የመጽሐፍ ቅዱስ ንባብ የመጀመሪያ ወርን ሁሉም ሰው ሊያውቀው በሚገባ ውብ ክፍል እንጨርሳለን። ፍቅር ምን እንደሆነና እውነተኛ ፍቅር ምን እንደሆነ የሚገልጽ ምዕራፍ ነው። ፍቅር በባህሪ ይገለጻል። ፍቅር ከማንኛውም ነገር የላቀ ነው። እግዚአብሔር በፍቅር ይሠራል። እግዚአብሔር የሚሠራው እንደዚህ ነው።

ከምዕራፍ 13 በፊት ያለው ቁጥር ፍቅርን 'እጅግ የላቀ መንገድ' ይለዋል። ከምዕራፍ 13 በኋላ ያለው ቁጥር የፍቅርን መንገድ እንድንከተል ይማጸናል።

መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ የጀመርነው በሁለት መንገዶች መኖር እንደምንችል ነው። የሰው መንገድ ወይም የእግዚአብሔር መንገድ። የመጀመሪያውን ወር የምንጨርሰው ስለ ፍቅር መንገድ በመማር ነው፤ ይህም የእግዚአብሔር መንገድ ነው። የሰው ተፈጥሯዊ መንገድ የፍቅር መንገድ አይደለም። እግዚአብሔር የፍቅርን መንገድ እንድንከተል ይፈልጋል።

በወር አንድ የተማርነው እና በወር ሁለት ምን መጠበቅ እንችላለን

መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ ጀምረናል እና ከብዙ የተለያዩ በታዎች የተወሰኑ ክፍሎችን ተመልክተናል። መጽሐፍ ቅዱስ ሕይወትን በሁለት መንገዶች እንደሚገልጽ ተምረናል። ጥበብ የሆነውና ወደ ሕይወት የሚመራው የእግዚአብሔር መንገድ አለ። ሞኝነት የሆነውና ወደ ሞት የሚመራው የሰው መንገድ አለ። እግዚአብሔር ምርጫ ሰጥቶናል።

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ እግዚአብሔርና ስለ ሰው ስለሚለው ነገር ተመልክተናል። ሁለቱ በጣም የተለያዩ ናቸው። ስለ እግዚአብሔር ታላቅነትና ስለ እግዚአብሔር ባሕርይ ተምረናል። እግዚአብሔር ጊዜን እንዴት እንደሚመለከትና ሕይወትን እንዴት እንደፈጠረ ተምረናል። ሕይወታችን ልናመሰግነው የሚገባን በረከት ነው። ስለ ሰውም ተምረናል። ሰው በጊዜው የተገደበና የሚሞት ነው። ሆኖም መጽሐፍ ቅዱስ ከሙታን ስለ መነሣትም ያስተምረናል። ሰው የተሻለ ሕይወት የማግኘት ተስፋ አለው።

መጽሐፍ ቅዱስ ብዙ ታሪክ እንደያዘ ተምረናል። እግዚአብሔር ከሰው ጋር ስላለው ግንኙነት የሚናገር መጽሐፍ ነው። ሰው ትክክል የሆነውን ቢታዘዝ መልካም ይሆንላታል። ተቃራኒውም እውነት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ከእግዚአብሔር ጋር ትክክለኛ ግንኙነትን ይሰጣል። እግዚአብሔር በሁለተኛው ወር የመጽሐፍ ቅዱስ ንባብ ምን እንደሚፈልግ የበለጠ እንማራለን።

በሚቀጥለው ወር ደግሞ ስለ ቃይል፣ ኖህ፣ አብርሃም፣ ዳዊትና ኢየሱስ ያሉ ጠቃሚ ገጸ ባሕርያትን የበለጠ እንማራለን። እንዲሁም ተጨማሪ ጥበብን እንጨምራለን እና ስለ ወደፊቱ የእግዚአብሔር መንግሥት ትምህርትን እናስተዋውቃለን።

ቀን 31: መዝሙር 8

መዝሙር 8 ሁሉንም ነገር በአግባቡ እንድንመለከት ይረዳናል። ሰማያትን ስንመለከት በጣም ትንሽ እንደሆንን ይሰማናል። እግዚአብሔር ሰማያትን ስለሠራ፣ ወደ ላይ መመልከት ከእግዚአብሔር ጋር ሲነጻጸር ትንሽ እንደሆንን እንዲሰማን ያደርገናል። ከሠራቸው ነገሮች ሁሉ የሚበልጠውን የእግዚአብሔርን ታላቅነት እንድናደንቅ ያደርገናል። እግዚአብሔር ሰውን ፍጥረቱን እንዲገዛ አድርጎ ፈጠረው። ሰው የሚገዛው እግዚአብሔር ስለ ፈለገ ነው። ግን ሰው እንዴት ይገዛል? ሰውን ከእግዚአብሔር ጋር በማነጻጸር እና እግዚአብሔር የፈለገውን ዓላማ ሰው ይፈጽም እንደሆነ እንድናስብ እንተዋለን።

ቀን 32: መዝሙር 19

መዝሙር 19 ሰማያትን የመመልከት ጭብጥን ይቀጥላል። አንድ ሰው ወደ ላይ ወደ ከዋክብት ሲመለከት የእግዚአብሔርን ክብር - የእግዚአብሔርን ታላቅነት እየተመለከትን ነው። ምን ቋንቋ እንደምንናገር ምንም ለውጥ የለውም። ወደ ላይ ስንመለከት ስለሚነግረን ነገር እንድናስብ እንገደዳለን። ልክ አንድ ሰው በአለም አቀፍ ቋንቋ

እየተናገረን እግዚአብሔር እንደፈጠራቸው እና እርሱ ታላቅ እንደሆነ እንደሚናገር ነው። ፀሐይ ከጨጉላ ቤት እንደሚወጣ ሙሽራ ወይም ሻምፒዮን ፍጫውን እንደሚሮጥ ተመስላለች።

ከዚያም መዝሙሩ በግማሽ መንገድ የእግዚአብሔርን ሕግ ለመናገር ይቀየራል። በእግዚአብሔር ሕግጋት እና በሰማያት መካከል ያለው ግንኙነት ምንድን ነው ብለን እንድንጠይቅ እንተዋለን። ሰማያት በእግዚአብሔር ትእዛዛት መሠረት ይሠራሉን? መሆን አለባቸው። ልክ እንደ ሰማያት፣ የእግዚአብሔር ሕግጋትም በራሳቸው መንገድ አስደናቂ ናቸው። ሊያድሱን፣ ጥበብን ሊሰጡን፣ ደስታን ሊሰጡን፣ ብርሃንንና ማስተዋልን ሊሰጡን ይችላሉ። ከወርቅ የበለጠ ዋጋ ያለው ከማርም የበለጠ ጣፋጭ ነው። ይህ ሁሉ የሚሆነው በትክክለኛው መንገድ ላይ ስለሚያቆየን ነው። በሕይወት ውስጥ ትክክለኛውን አቅጣጫ ይጠቁመናል። የእግዚአብሔር ሕግጋት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንዳሉ እና በጣም ሊረዱን እንደሚችሉ ከግምት ውስጥ በማስገባት መጽሐፍ ቅዱስን በየቀኑ ለምን አናነብም?

ቀን 33: መዝሙር 119:1-24

መዝሙር 119 ብዙ ሰዎችን ያስቀይማል ምክንያቱም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ረጅሙ ምዕራፍ ነው። ነገር ግን ስለ እግዚአብሔር ሕግ እና ሕይወታችንን ለመምራት እንዴት ጥቅም ላይ እንደሚውል በዝርዝር የተሞላ ነው። ቁጥር 1 ጥሩ መግቢያ ነው፣ ምክንያቱም በትክክለኛው አቅጣጫ እንዴት መሄድ እንደምንችል እና በእግዚአብሔር ፊት ያለ ጥፋት መሆን እንደምንችል ይነግረናል። የእግዚአብሔር ቃል በትክክለኛው መንገድ ላይ እንድንጓዝ በሕይወታችን ውስጥ መመሪያችን ሊሆን ይችላል። ከኃጢአት ሊጠብቀን ይችላል። ስለ ሕጉ ራሱ ስናስብ አስደናቂ እንደሆነ ማየት እንችላለን. ትኩረታችንን ይገባዋል።

ቀን 34: መዝሙር 119:89-112

ከመጽሐፍ ቅዱስ ረጅሙ ምዕራፍ በዚህ ክፍል ውስጥ ስለ እግዚአብሔር ሕግ ዋጋ ማንበባችንን እንቀጥላለን። ዘላለማዊ ነው እና ፍጹምነት ገደብ የለውም። ሕጉን መውደድ እና ጥበቡን ማግኘት እንችላለን። ከዚያም በዙሪያችን ካሉ ሰዎች የበለጠ ጥበቦች እንሆናለን። የእግዚአብሔር ሕግ ከማር ይጣፍጣል። ከፊታችን እንደሚያበራ ብርሃን ነው እና ትክክለኛውን መንገድ ለእኛ ግልጽ ያደርግልናል። በሕይወታችን ውስጥ ሊመራን ይችላል ስለዚህም የጉዞውን መጨረሻ በደስታ እንድንደርስ።

ቀን 35: ዘዳግም 5

10ቱ ትእዛዛት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የእግዚአብሔር ሕግ ምርጫ ምሳሌዎች ናቸው። የምዕራባውያን ሥልጣኔ እና የሕግ አወጣጥ መሠረት ናቸው። ዘዳግም 5 10ቱ ትእዛዛት ለመጀመሪያ ጊዜ የተሰጡበት የዘፀአት 20 ድግግሞሽ ነው። ሆኖም የዘዳግም ንባብ የበለጠ ምን እንደተፈጠረ እንድትረዱ ለማስቻል ትንሽ ተጨማሪ ሁኔታን ይሰጣል። 10ቱ ትእዛዛት በተሰጡ ጊዜ በታላቅ ድምፅ፣ በእሳት፣ በደመና እና በጨለማ ታጅቦው ነበር። የትእዛዛቱ ድምጽ በጣም አስፈሪ ስለነበር ሰዎቹ እንዲፈሩ እና እንዲታዘዙ ታስቦ ነበር። ምዕራፉ በትክክለኛው መንገድ መሄድ እና ከእሱ አለመራቅ አስፈላጊነት ሌላ ማጣቀሻ ያበቃል።

ቀን 36: ዘዳግም 6

ይህ ምዕራፍ ከ10ቱ ትእዛዛት ይቀጥላል። እስራኤል ትእዛዛቱን ብትከተል እግዚአብሔር ለሕዝቡ መልካም እንዲሆን ያረጋግጥ ነበር። ከዚያም በአይሁድ ትምህርት ውስጥ በጣም አስፈላጊ ከሆኑት ቁጥሮች አንዱ አለን,

ቁጥር 4 - "እስራኤል ሆይ ስማ፣ ጌታ አምላካችን፣ ጌታ አንድ ነው"። በጣም አስፈላጊ ስለሆነ አይሁዶች "ስማ" የሚል ትርጉም ያለው "ሸማ" የሚል ስም ሰጥተውታል። አንድ አምላክ ብቻ ነበር እርሱም ሊሰማ ይገባዋል። የሚቀጥለው ትውልድ ስለ እርሱ እንዲያውቅ ይህ ለልጆቹ መማር አለበት። እንዳይረሱ ትእዛዙ በሕይወታቸው ውስጥ መታየት አለባቸው። የእግዚአብሔርን መንገድ መከተል ነበረባቸው እንጂ የዓለምን መንገዶች መከተል አልነበረባቸውም። የእግዚአብሔርን ሕግ መታዘዝ ጻድቅ ያደርጋቸዋል - ማለትም ከእግዚአብሔር ጋር ትክክል ያደርጋቸዋል።

ቀን 37: መዝሙር 37

ትክክለኛውን መንገድ የመከተል ጭብጥ በመላው መጽሐፍ ቅዱስ ቀጥሏል። መዝሙር 37 ትክክለኛውን መንገድ የሚከተሉና የተሳሳተውን መንገድ የሚከተሉ ሰዎች መካከል ያለውን ልዩነት በግልጽ የሚያሳይበት ሌላ ቦታ ነው። ይህ መዝሙር የተጻፈው ሰዎች ትክክለኛውን መንገድ ከመተው እንዳይፈቱ ለማስቆም ነው። ሰዎች በእርሱ መታመናቸውን መቀጠል አለባቸው ምክንያቱም በመጨረሻ ትክክል ይሆናል። ትክክለኛ ነገሮችን ማድረግ ስላም፣ በረከት እና ታላቅ የወደፊት ጊዜን ያስከትላል። ክፉ መንገዶችን የሚከተሉ ለጥቂት ጊዜ ይኖራሉ፣ ከዚያም ይጠፋሉ። ጸሐፊው በዚህ ደረጃ ላይ ያለ ሸማግሌ የሆነው ንጉሥ ዳዊት ነው። በሕይወቱ ያጋጠሙትን ነገሮች ያስታውሳል። ጻድቅ በእግዚአብሔር ሲተው አይቶ አያውቅም። የእግዚአብሔር ሕዝቦች ትክክለኛውን ነገር ማድረጋቸውን እንዲቀጥሉ በማበረታታት ያበቃል።

ቀን 38: መዝሙር 34

መዝሙር 34 ትክክለኛውን መንገድ መከተል ታላቅ በረከትን እንደሚያስገኝ ይገልጻል። በትክክለኛው መንገድ የሚሄድ ሰው "ጻድቅ" ይባላል። ይህ ማለት ፍጹም ነው ማለት አይደለም፣ ነገር ግን በእውነት ትክክለኛውን መንገድ እየተከተለ ነው ማለት ነው። እንደ ሁሉም ሰዎች፣ ችግሮች ይኖሩባቸዋል። በጻድቃንና በክፉዎች መካከል ያለው ልዩነት ጻድቃን በእግዚአብሔር የሚንከባከቡ መሆናቸውና ከእነዚህ ችግሮች እንደሚድኑ ነው። እግዚአብሔር ሕዝቡን ለመንከባከብ መልአኩን ይልካል። እግዚአብሔር መሸሸጊያ ይሆናል። ይህ በችግራችን ውስጥ መጽናናትን የሚሰጠን ግሩም መዝሙር ነው።

ቀን 39: ዘፍጥረት 4

አሁን ወደ ሰው ልጅ ታሪክ መጀመሪያ ወደ አንድ አስፈላጊ ክስተት እንመለሳለን። ከመጀመሪያው ቤተሰብ ጋር በጣም ኋላ ቀር በሆነ ጊዜ የአዳም ልጆች ነገሮች ጥሩ አልነበሩም። አንድ ልጅ አቤል እግዚአብሔርን ተከተለ። ሌላ ልጅ ቃዩን ግን አልተከተለም። በሕይወት ውስጥ ያሉት ሁለቱ መንገዶች የአዳም ልጆች ላይ ደረሱ። ቃዩን የራሱን መንገድ መረጠ። ይህ የቅናትና የግድያ መንገድ ነበር። አቤል የእግዚአብሔርን መንገድ መረጠ። ሁላችንም በተዘዋዋሪ የአዳም ልጆች ነን። እኛም በሕይወታችን ውስጥ የትኛውን መንገድ እንደምንከተል ምርጫ አለን። ቃዩን በወንድማማቾች መካከል መደረግ የሌለበት የጥላቻ ምሳሌ ይሆናል። ወንድሞች እርስ በርሳቸው እንዲዋደዱ ተደርገው ነበር የተፈጠሩት። ፍቅር የእግዚአብሔር መንገድ ነው። ነገር ግን ቃዩን አምላካዊ ያልሆነ መንገድ መረጠ።

ቀን 40: ዘፍጥረት 6

ዘፍጥረት 5ን ትተነዋል ምክንያቱም የዘር ሐረግ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ብዙ እነዚህ አሉት። እነዚህ የተሰጡት ሁሉንም ነገር በአመለካከት እንድንመለከት ስለሚረዳን ነው። እግዚአብሔር ሁሉንም ነገር እንደሚያይና ለቤተሰቦች ፍላጎት እንዳለው ይነግረናል። የዚህ የዘር ሐረግ የጊዜ ርዝመት 1500 ዓመታት ቢሸፍንም፣ ስለሱ ብዙም አናውቅም። ይህ ምዕራፍ ወደ ሞት ቤተሰብ እና የሕይወቱ ክስተቶች ይወስደናል። በኖኅ ዓለም የተነሱ ብዙ ትምህርቶች አሉ። ኖኅ ከቀረው ዓለም የተለየ ነበር ምክንያቱም የእግዚአብሔርን መንገዶች ይከተል ነበር። ዓለም ራሱ ወደ ዓመፅ እና እግዚአብሔር ከሚፈልገው ነገር ርቆ ወርዶ ነበር። እግዚአብሔር የሰውን ዓመፅ ዑደት በጎርፍ በማቆም አቆመው። እግዚአብሔር ኖኅንና ቤተሰቡን መርከብ በመሥራት ከሰው ጋር እንደገና እንዲጀምሩ ተጠቀመባቸው። ዓለምን በጎርፍ መሸፈን መጀመሪያ ላይ ውኃው ምድርን እንደሸፈነው ወደ መጀመሪያው ሁኔታ እንደ መመለስ ነበር። አዲስ ጅምር ነበር።

ቀን 41: ዘፍጥረት 9

ዘፍጥረት ምዕራፍ 7 እና 8 የጎርፉን ጊዜ እና ክስተቶች ይገልጻሉ። በዘፍጥረት 9 ኖኅ ከመርከቡ ወጥቶ ለእግዚአብሔር የምስጋና ስጦታ አድርጎ የሚቃጠል መሥዋዕት አቀረበ። ምላሽ ሲሰጥ እግዚአብሔር ኖኅን ባረከው። ቀስተ ደመና እግዚአብሔር ዓለምን እንደገና በጎርፍ እንደሚያጥለቀልቅ ምልክት ነው። እግዚአብሔር ዓለምን ያዳነውና ሰላምን ያመጣው በኖኅ አማካይነት ነው። ኖኅ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የ"ድነት" (ትርጉሙ "ማዳን" ማለት የሆነ ረጅም ቃል) ምሳሌ ይሆናል። እግዚአብሔር ለኖኅና ለቤተሰቡ ከጎርፍ በፊት እንደነበሩት ዓመፅ ሰዎች መሆን እንደሌለባቸው ግልጽ አድርጎላቸዋል። ግድያ አይፈቀድም። ከግልጽ ምክንያቱ በተጨማሪ ለዚህ ሕግ ሌላው ምክንያት ሰው በእግዚአብሔር መልክ የተሠራ በመሆኑ ግድያ ሲፈጸም የእግዚአብሔር መልክ ይደመሰሳል። ሰው ደግሞ ደም ያለበትን ሥጋ እንዳይበላ ተጠይቋል።

እግዚአብሔር እነዚህን ሕጎችና በረከቶች በቃል ኪዳን ውስጥ አስቀመጠ። ይህ በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ያለ ስምምነት ሲሆን ሁለቱም ወገኖች የስምምነታቸውን ክፍል ይጠብቃሉ። እግዚአብሔር ይህን ያደረገው ዓለም ከጥፋት ውኃ በፊት እንደነበረው ወደ ዓመፅ እንዳይወርድና እግዚአብሔር ዓለምን እንደገና ማጥፋት እንዳያስፈልገው ነው። ምዕራፉ የሚያበቃው የኖኅ ቤተሰብ ታሪክ ነው። ሐም የአባቱን ራቂትነት ያየ ይመስላል። ይሁን እንጂ ይህንን ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስንመለከት ራቂትነት ብዙውን ጊዜ ወሲብን ያመለክታል። ብዙውን ጊዜ የቃላቱ ቀላል ትርጉም ከዚህ የዘለለ ነው፤ እና የተጻፈውን ሙሉ ትርጉም ለመረዳት መጽሐፍ ቅዱስን መመርመር አለብን።

ቀን 42: ዘፍጥረት 12

በዘፍጥረት 12 ላይ በእግዚአብሔር ስለተመረጠ ልዩ ሰው እንተዋወቃለን። አብርሃም እግዚአብሔር በተናገረው ነገር አመነ እግዚአብሔርም የጠየቀውን ታዘዘ። በምላሹም እግዚአብሔር ለአብርሃም ቃል ገባለት። አብርሃም ብዙ ልጆች ይኖሩታል። ይህ ቃል ኪዳን በተገባበት ጊዜ ሚስቱ መካን ነበረች። እግዚአብሔር በምድር ላይ ያሉ አሕዛብ ሁሉ በአብርሃም እንደሚባረኩ ተስፋ ሰጠ። ይህ ማለት አብርሃም ለሁሉም ሰው አስፈላጊ ነው ማለት ነው። እግዚአብሔር ለአብርሃምና ለልጆቹ የከነዓናውያንን ምድር እንደሚሰጥ ቃል ገባ።

ቀን 43: ዘፍጥረት 15

በዘፍጥረት 15 ላይ እግዚአብሔር ለአብርሃም የገባውን ቃል ደገመው። አብርሃም አሁንም ልጆች አልነበሩትም በከነዓንም ምድር እንደ እንግዳ ይኖር ነበር። እግዚአብሔር ቃሉን በእሳት ችቦና በምድጃ መካከል የእንስሳትን ሁለት ከፍሎ በማለፍ አረጋገጠ። ይህ በዚያን ጊዜ የቃል ኪዳን ዓይነት ነበር (ኤርምያስ 34:18-19 ተመልከት)። እግዚአብሔር በተግባር “ቃሌን ካልጠበቅሁ በሁለት እክፈል” እያለ ነበር። ይህ የእግዚአብሔር ቃል ኪዳን እርግጥ መሆኑን የሚገልጽበት መንገድ ነበር። እግዚአብሔር በአብርሃም ዘሮች ላይ የሚደርሱ አንዳንድ ችግሮችንም ተንብዮአል። ይህ የሚሆነው ልጆቹ - ወይም ዘሮቹ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንደሚያመለክተው - ወደ ሌላ አገር ሲሄዱ ነው። ይህ የሆነው በዮሴፍ ዘመን ወደ ግብፅ በወረዱ ጊዜ ሲሆን፣ ሙሴ እስኪያወጣቸው ድረስ ባረደዎች ሆነው ተጠናቀቀ።

ቀን 44: 1 ሳሙኤል 17

አሁን ወደ ሌላ ታላቅ የመጽሐፍ ቅዱስ ገጸ ባህሪ - ዳዊት እንሸጋገራለን። ዳዊት ልቡ ትክክል ስለነበር እግዚአብሔር ሲመርጠው ወጣት ልጅ ነበር። በ 1 ሳሙኤል 17 ላይ በዳዊትና በጎልያድ መካከል ያለውን ታዋቂ ጦርነት እናገኛለን። ንጉሥ ሳኦል ይህን ግዙፍ ጠላት ለመዋጋት ፈርቶ ነበር፣ ይልቁንም ከሰዎቹ አንዱ እንዲዋጋው ፈለገ። ዳዊት የማይታወቅ ነበር። በጎልያድ ላይ ያገኘው ድል ወደ ዝና አሸጋገረው። ዳዊት በእግዚአብሔር ለመዳን ስለታመነ የሃይማኖት ድል ነበር። ዳዊት ያገኘው ድል ንጉሡን ስለቀናበት የዳዊት ሕይወት የተወሰነ ሆነ። በኋላም ንጉሡ ዳዊትን ሲያሳድደው የሚያሳዝን ሁኔታ እናነባለን። ብዙ መዝሙራት የተጻፉት በዳዊት በዚህ አስቸጋሪ የሕይወት ዘመን ነው። ዳዊት ወደ ሌላ አገር ከሸሸና ንጉሡ ከሞተ በኋላ ብቻ ተመልሶ ንጉሥ መሆን ቻለ።

ቀን 45: 1 ዜና መዋዕል 17

እንደ አብርሃም፣ ዳዊትም እምነቱ የላቀ ሰው ነበር። እንደ አብርሃም እግዚአብሔር ለዳዊት ቃል ገባለት። እነዚህ የተስፋ ቃላት በጣም ያልተለመዱ ነበሩ። እግዚአብሔር የእነዚህን ሁለት አስፈላጊ ሰዎች ዘሮች ለመባረክ ቃል ገባ። እነዚህ ሁለቱም የተስፋ ቃላት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በብዙ ቦታዎች ተጠቅሰዋል። 1 ዜና መዋዕል 17 እግዚአብሔር ለዳዊት የገባውን ቃል ይመዘግባል። ዳዊት በዙፋኑ ላይ ንጉሥ የሚሆን ዘር ይኖረዋል። ይህ ዘር ለእግዚአብሔር ቤት ይሠራል ለዘላለምም ይነግሃል። ‘ለዘላለም’ የሚሉት ቃላት ይህ ልጅ ሰሎሞን ሊሆን እንደማይችል ያመለክታሉ። እርሱም የእግዚአብሔር ልጅ ተብሎ ይጠራል። ይህ ዘር ማን እንደሚሆን መገመት እንደምትችሉ እርግጠኞች ነን!

ቀን 46: መዝሙር 32

ብዙ መዝሙራት በዳዊት ተጻፈዋል። ስለ ዳዊት ሕይወት ከሳሙኤል፣ ነገሥታትና ዜና መዋዕል መጻሕፍት ብዙ መረጃ አለን። መዝሙራት በሕይወቱ ውስጥ በተለያዩ ደረጃዎች የዳዊትን ሐሳቦችና ስሜቶች ይሰጡናል። በአንድ ወቅት ዳዊት የባልን ሞት በማዘጋጀትና ሚስቱን በመውሰድ ታላቅ ኃጢአት ሠራ። ይህ ድርብ ግድያና ምንዝርነት ዳዊት በእጅግ የተጸጸተበት ነገር ነበር። በእርሱም እጅግ ተቀጥቶ ሕይወቱ ተከታታይ ችግሮች ሆነች። ነገር ግን ለኃጢአቱ የነበረው አመለካከትና ጸጸቱ ልንማርበት የሚገባ ነገር ነው። እግዚአብሔር ስለ ኃጢአት ያለውን አመለካከትና ኃጢአተኛው ይቅርታን ለማግኘት ወደ እግዚአብሔር እንዴት መማጸን እንዳለበት ሊነግረን ይችላል። ኃጢአት ብንሠራ ሁኔታችን ተስፋ የሌለው እንደሆነ ሊሰማን አይገባም። ኃጢአታችንን በእግዚአብሔር ፊት አምነን በእግዚአብሔር ታላቅ ፍቅርና ይቅርታ መታመን አለብን። እግዚአብሔር ኃጢአታቸውን የሚናዘዙትን፣ በልባቸው የሚጸጸቱትንና ስህተቱን ላለመድገም የቆረጡትን ይቅር ለማለት ፈቃደኛ ነው።

ቀን 47: ማርቆስ 1

እግዚአብሔር ለአብርሃምና ለዳዊት የሰጠው ተስፋዎች በዓለም ያሉ አሕዛብ ሁሉ የሚባረኩበት ዘር እንደሚመጣ ተናግረዋል። የእግዚአብሔር ልጅም የሚሆን ልጅ እንደሚመጣ ተናግረዋል። ንጉሥም ሆኖ የሚወለድ ሰው ነው። ይህ ኢየሱስ ነው። በሚቀጥሉት ምዕራፎች የኢየሱስን አገልግሎት መጀመሪያና መጨረሻ እናስተውቃለን። አንዳንድ ትምህርቶቹንም እናስተውቃለን። ስለ አገልግሎቱ መጀመሪያ የሚነግረንን የማርቆስን ወንጌል የመረጥነው አጭር ስለሆነ፣ ረጅም የዘር ሐረግን ስለሚያስወግድና መንፈሳዊ ቋንቋን ስለሚያስወግድ ነው። ይህ ወንጌል ዝርዝሩን ብቻ ይሰጠናል። ኢየሱስ በጥምቀቱ ወቅት የታመሙትን እንዲፈውስ ያስቻሉትን መንፈሳዊ ስጦታዎች እንዴት እንደተሰጠው ይነግረናል። ስለ አክስቱ ልጅ ዮሐንስ መጥምቁም ትንሽ ይነግረናል።

ቀን 48: ማቴዎስ 5

የኢየሱስ ትምህርት በ«ተራራው ስብከት» ውስጥ በደንብ ይታያል። ቀደም ብለን የተወሰነውን ክፍል አንብባለን። አሁን የመጀመሪያውን ክፍል እንመለከታለን። የሚጀምረው «ምስጋና» በመባል በሚታወቁ ተከታታይ በረከቶች ነው። የትምህርቱ ትኩረት አማኙ ትክክለኛ አመለካከትና ባሕርይ እንዲኖረው ላይ ነው። ኢየሱስ ስለ ሙሴ ሕግም ያስተምራል፤ የሕጎችንም እውነተኛ ትርጉም ያወጣል። ለምሳሌ ግድያ ከሌላው ጋር በተቆጣ ልብ ይመጣል። ኢየሱስ እንዳንቆጣ ነገር ግን ከሌሎች ጋር በሰላም እንድንኖር ይነግረናል። ሌላው ምሳሌ ደግሞ ምንዝርነት ነው። እዚህ ላይ ችግር በእርግጥም ምቹት ነው። ምቹት መቆጣጠር አለበት። በዚህ መንገድ ኢየሱስ ወደ ችግሩ ምንጭ በመሄድ አማኙ ትክክለኛ ልብ እንዲኖረው ያበረታታል። እውነቱን ለመናገር የኢየሱስ ትምህርት መሥፈርቶች ከሙሴ ሕግ ክፍሎች ይበልጥ ከባድ እንደሆኑ እናያለን። እርግጥ ነው፣ ኢየሱስ የሰበከውንም ኖሯል።

ቀን 49: ሉቃስ 10:25 እስከ 11:13

በሉቃስ 10 ያለው ክፍል ስለ መልካሙ ሳምራዊ ምሳሌ ያስተምረናል። ይህ ማን ባልንጀራችን እንደሆነ ያስተምረናል። ባልንጀራችን የትኛውም ዜግነት ሳይላይ ማንኛውም ሰው ነው። ባልንጀራችንን መውደድ ማለት ምን ማለት እንደሆነ ያስተምራል። ለችግረኞች ለመርዳት መጣር አለብን። ከዚያም ከማርያምና ማርታ እህቶች ጋር ወደ አንድ አስፈላጊ ቤተሰብ እንገባለን። እንደ ማርታ ልንሆንና በዚህ ሕይወት ስላሉ ነገሮች ልንጨነቅ እንችላለን። ነገር ግን እንደ ማርያም መሆንና ስለ መንፈሳዊ ነገሮች ከኢየሱስ መማርን መምረጥ ይሻላል።

ሉቃስ 11 የተመረጠው ሁሉም አማኞች ስለ ጸሎት መማርና እንዴት መጸለይ እንዳለባቸው መማር ስላለባቸው ነው። ጌታችን ያስተማረው ጸሎት ጥሩ መነሻ ነጥብ ነው። ነገሮችን ከእግዚአብሔር አንጻር ለማየት መሞከርንና ምክንያታዊ የሆኑ ነገሮችን መጠየቅን ያስተምረናል። የጌታችንን ጸሎት መድገም ብቻ ሳይሆን ለቃላችን እንደ ሞዴል ልንጠቀምበት መሞከር አለብን።

ቀን 50: ሉቃስ 18

ሉቃስ 18ም ስለ ጸሎት ነው። ስለ መጸለይና ጸሎትን ስለማቋረጥ አስፈላጊነት ነው። መጸለይ ካልጀመራችሁ ዛሬ መጸለይን ልትመለከቱ ይገባል። እግዚአብሔር የሚያምር ቋንቋ ወይም የተማረ ንግግር አያስፈልገውም። የሚፈልገው ከልብ የሚነሱ ትሑት ቃላትንና ከመጽሐፍ ቅዱሱ ካነበብነው በኋላ የተመረጡ ቃላትን ነው። እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ግንኙነት እንዲኖረው ይፈልጋል። መጽሐፍ ቅዱስን ስናነብ እርሱ ሲነግረን እንሰማለን። ስንጸልይ እግዚአብሔር ስንነግረው ይሰማናል። እግዚአብሔር ጸሎታችንን መስማት እንደሚፈልግ ብንጨነቅ እንኳ ትንንሽ ልጆች ወደ እርሱ እንዲመጡ እንደሚፈልግ አስቡ። የዚህ ምዕራፍ የመጨረሻ ክፍል አንድ ወሳኝ

ጥያቄን ያካትታል፤ “የዘላለም ሕይወትን እንዴት ማግኘት እንችላለን?” መልሱ አስፈላጊ ነው። ቀደም ሲል ካነበብነው ጋርም የሚስማማ ነው። የኢየሱስን ትእዛዛት መጠበቅ አለብን። የዘላለም ሕይወትን ማግኘት የእግዚአብሔርን መንግሥት ከመቀላቀል ጋር የተያያዘ መሆኑን ልብ ልንል ይገባል። ስለ ኢየሱስ አገልግሎት ፍጻሜ ካነበብን በኋላ የእግዚአብሔርን መንግሥት እንስተዋውቃለን። ኢየሱስ ይህንን ምዕራፍ ሲያጠናቅቅ ጠቅሶታል። ኢየሱስ በእርሱ ላይ ምን ሊደርስበት እንደሆነና መከራን ተቀብሎ መሞት እንዳለበት ያውቅ ነበር። አስቡት!

ቀን 51: ሉቃስ 23

ሉቃስ 23 የአይሁድ መሪዎች ኢየሱስን ለሮማዊው ገዥ አሳልፈው በመስጠት የሞት ፍርድ እንዲሰጠው በመጠየቅ ይጀምራል። አይሁዶች በሮማውያን ስለሚተዳደሩ የሞት ፍርድን የማስተላለፍ ሥልጣን አልነበራቸውም። ነገር ግን ፍትሕ አልተደረገም። አይሁዶች ፍላጎታቸውን ለማሳካት ሮማውያንን አስገደዱ፤ ንጹሕ ሰውም ተገደለ። አይሁዶች ንጉሣቸውን በሮማውያን እርዳታ ገደሉ። እግዚአብሔር ሁኔታውን ተመለከተ። መንፈሳዊ ጨለማ ድልን እያገኘ ስለነበር በምድር ላይ ጨለማ እንዲመጣ አደረገ። በመጽሐፍ ቅዱስና በሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ እንዴት የሚያሳዝን ምዕራፍ ነው!

ቀን 52: ሉቃስ 24

የኢየሱስ ሞት የሕይወቱ ፍጻሜ አልነበረም። እግዚአብሔር ጣልቃ ገብቶ ፍትሕ እንዲሰፍን አደረገ። ኢየሱስን ከሙታን አስነሳው። ደቀ መዛሙርቱ በጣም ከመደነቃቸው የተነሳ ብዙ ማሳመን አስፈልጓቸዋል። ኢየሱስ ሞቱና ትንሣኤው በብሉይ ኪዳን በሦስቱም ክፍሎች እንደተተነበየ አስረዳቸው፤ እነርሱም የሙሴ ሕግ (የመጀመሪያዎቹ 5 መጻሕፍት)፣ ነቢያትና መዝሙራት (ከኢዮብ እስከ ማሕልየ መሓልይ ያለውን ክፍል ያካትታል) ናቸው። ኢየሱስ ለምን ይህ እንደሆነ ማስረዳት ነበረበት። አሁን ከሙታን ከተነሳ በኋላ የንስሐና የኃጢአት ይቅርታ መልእክት ወደ ዓለም ሁሉ መሄድ ነበረበት። ወንጌሉ የሚያልቀው ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን በባረካቸውና ወደ ሰማይ በመሄዱ ነው። ደቀ መዛሙርቱ ደስታቸውን ለእግዚአብሔር ምስጋና በማቅረብ ገለጹ።

ቀን 53: የሐዋርያት ሥራ 1

ኢየሱስ ወደ ሰማይ ማረጉ ብዙውን ጊዜ ‘ዕርገት’ ይባላል። የዚህ ክስተት ዝርዝር መግለጫ በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 1 ላይ ይገኛል። ይህ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ‘የሐዋርያት ሥራ’ በመባል በይበልጥ ይታወቃል፤ ምክንያቱም ኢየሱስ ወደ ሰማይ ካረገ በኋላ ሐዋርያት ምን እንዳደረጉ ይገልጻል። ከትንሣኤው በኋላ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ተገልጦ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ተናገረ። ደቀ መዛሙርቱ ግልጽ የሆነውን ጥያቄ ጠየቁት፤ የእግዚአብሔር መንግሥት መቼ ይመጣል? ኢየሱስም በመልሱ ይህን ማወቅ እንደሌለባቸው ተናገረ። ይልቁንም በዓለም ሁሉ ስለ ኢየሱስ መልእክት በመመስከር ላይ ማተኮር አለባቸው። ይህ ከኢየሩሳሌም መጀመር ነበረበት። ከዚያም ኢየሱስ ከደብረ ዘይት በተነሳ ደመና ወደ ሰማይ ዐረገ፤ ደብረ ዘይት ከኢየሩሳሌም በስተ ምሥራቅ የምትገኝና የምትመለከታት ተራራ ነች። ኢየሱስ በሰማይ እንደሚደኖር ነገር ግን በተመሳሳይ መንገድ እንደሚመለስ ተነግሮናል። እስከዚያው ድረስ ደቀ መዛሙርቱ አብረው መገናኘታቸውንና መጸለያቸውን ቀጠሉ። ይሁዳስ በአስራ ሁለቱ ሐዋርያት ምትክ ማትያስ ተተካ። ‘ሐዋርያ’ የሚለው ቃል ‘የተላኩ’ ማለት ነው፤ ምክንያቱም ሐዋርያት በኢየሱስ ለመስበክ የተላኩ ናቸው።

ቀን 54: መዝሙር 72

ልክ እንደ ኢየሱስ ሞትና ትንሣኤ፣ የእግዚአብሔር መንግሥት በመላው መጽሐፍ ቅዱስ ተምሯል። የእግዚአብሔር መንግሥት በአሮጌው ኪዳን የተማረባቸውን ሁለት ክፍሎች እንመለከታለን። ከእነዚህ ውስጥ የመጀመሪያው መዝሙር 72 ነው። በጽድቅ ስለሚነግሥ ንጉሥ ይናገራል። በተለይም ለድሆችና ለችግረኞች ፍትሕ እንዲደረግ ያረጋግጣል። መንግሥቱ የጽድቅና የሰላም ጊዜ ይሆናል። ጽድቅ ማለት ትክክል የሆነውን ማድረግ ማለት ነው። ንጉሡ በመንግሥቱ ያሉ ሰዎች ትክክል የሆነውን እንዲያደርጉ ያረጋግጣል። መንግሥቱ የተትረፈረፈ ጊዜ ይሆናል። የንጉሡ ዘመን ረጅም ጊዜ ይሆናል - ፀሐይ እስካለች ድረስ። መዝሙሩ የሚያበቃው አሕዛብ ሁሉ በእርሱ እንደሚባረኩ ነው። እነዚህ እግዚአብሔር ለአብርሃም የገባው የተስፋ ቃል ቃላት ናቸው። የአብርሃም የተስፋ ቃል እንዲሳካ የሚያደርገው ኢየሱስ ነው።

ቀን 55: ኢሳይያስ 35

ኢሳይያስ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ብዙ መግለጫዎች አሉት። ኢሳይያስ 35 ከእነርሱ አንዱ ነው። በሌላ በታ ከእግዚአብሔር መንግሥት መግለጫዎች ጋር የሚመሳሰል የወደፊቱን ጊዜ ምን እንደሚመስል ስዕል ይሰጠናል። ይህ በምድር ላይ አበቦች የሚበቅሉበት ጊዜ ነው። ቋንቋው ግልጽ አይደለም፣ ነገር ግን የሚናገረውን ግልጽ ነው። ምድሪቱ ደስ ይላታል ማለት ምድሪቱ የተባረከችበት ጊዜ ነው ማለት ነው። ትንሽ በማሰብ ምን ማለት እንደሆነ ማወቅ እንችላለን። አካል ጉዳተኞች የሚፈወሱበት ጊዜ ነው። የዱር እንስሳት ስጋት የሚወገድበት ጊዜ ነው። ወደ ጽዮን የሚወስድ መንገድ አለ፣ ይህም ለኢየሱስም ሌላ ቃል ነው። በዚህ መንገድ የሚሄዱት የዘላለም ደስታ ይኖራቸዋል፣ ከእንግዲህም ኅዘን አይኖርም። ይህ ለምድር ታላቅ በረከት የሚሆንበት ጊዜ ነው።

ቀን 56: ራዕይ 21

አሁን ወደ መጽሐፍ ቅዱስ የመጨረሻ መጽሐፍ እንሄዳለን። በመጽሐፍ ቅዱስ የመጨረሻ ምዕራፎች ውስጥ ምድር በመጨረሻ ምን እንደሚመስል ስዕል እናገኛለን። ቋንቋው ምሳሌያዊ ነው። አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር ይመስላል። ዳድቃን አማኞች እንደ አዲሲቱ ኢየሱስም ተመስለዋል - ማለትም፣ በትክክለኛው መንገድ እግዚአብሔርን የተከተሉ ብዙ ቁጥር ያላቸው ናቸው። ከተማይቱ 'ሰማያዊ' ተብላ ትጠራለች ይህም ማለት አምላካዊ ናት ማለት ነው። በአካል ከእግዚአብሔር ጋር በምድር ላይ ይኖራሉ። ከእንግዲህ ጩኸትና ሥቃይ የለም። ሞትም እንኳ የለም። ይህ ምሳሌያዊ ኢየሱስም እንደ ሙሽራ ትገለጻለች። ሙሽራ ካለች፣ ባል አለ ማለት ነው። ባል ኢየሱስ ነው፣ እርሱም 'በግ' ተብሎ ይጠራል። በግ የሆነው ሲሞት ወደ መታረድ እንደሚሄድ በግ ስለነበረ ነው። ጊዜው በመጽሐፍ ቅዱስ መጀመሪያ ላይ ከነበረው ጊዜ ተቃራኒ ነው። ከጨለማ ይልቅ አሁን ብርሃን ብቻ አለ። ከባሕር ይልቅ ምድር ብቻ አለ። እግዚአብሔር ከመጀመሪያው ጨለማና ማዕበል ከበዛበት ባሕር ወደ መጨረሻው የብርሃን መንግሥት እንደሚያደርሰን እናያለን። በመጽሐፍ ቅዱስ መጀመሪያና መጨረሻ መካከል ብዙ ተቃራኒዎች ወይም ትይዩዎች እናያለን። ይህ መልእክቱ ወጥነት ያለው መሆኑን እንድንተማመን ያደርገናል።

ቀን 57: ራዕይ 22

ይህ የመጽሐፍ ቅዱስ የመጨረሻው ምዕራፍ ነው። ከመጽሐፍ ቅዱስ መጀመሪያ ጋር ብዙ ተመሳሳይነቶችን ማየት እንችላለን። የመሬት ላይ ሕይወትን መደገፍ የማይችል ከባሕር ይልቅ፣ ሕይወትን መደገፍ የሚችል ንጹሕ ውኃ መሆን ያለበት የሕይወት ውኃ አለን። በዘፍጥረት የጠፋው የሕይወት ዘፍ ፋንታ የተገኘው የሕይወት ዘፍ አለን። በዘፍጥረት እርግጥን ፋንታ እርግጥን እንደተወገደ እንማራለን። ምዕራፉ እነዚህ ቃላት እምነት የሚጣልባቸውና እውነት እንደሆኑ ያረጋግጣል። ኢየሱስ ይህን ጊዜ ለማምጣት በቅርቡ እንደሚመጣ ተነግሮናል። የዚህን ምዕራፍ የመጨረሻ ልመና ልንስማማ እንችላለን - ኑ ጌታ ኢየሱስ ሆይ፣ ይህን ጊዜ አምጣ።

ቀን 58: ማቴዎስ 25

የኢየሱስ ትምህርት አብዛኛው ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ለመዘጋጀት ነበር። በማቴዎስ 25 ላይ፣ ለእርሱ መዘጋጀት እንዳለብን የሚያስተምሩ ሦስት ምሳሌዎች ተሰጥተዋል። የአሥሩ ደናግል ምሳሌ ብርሃናችንን ማብራት እንዳለብን ያስተምረናል። ይህ በወንጌል መኖር ምሳሌ ነው። የታላንት ምሳሌ ደግሞ መንግሥቱ በምትመጣበት ጊዜ በእምነታችን ሰነፎች ሆነን እንዳንገኝ ያስተምረናል። የበጎችና የፍየሎች ምሳሌ በእምነታችን ንቁ መሆንና ችግረኞችን መርዳት እንዳለብን ያስተምረናል። ፍርድ እንደሚኖር ያስተምረናል። ይህ አማኞች ታማኝ ስለመሆናቸው የሚፈረድበት ጊዜ ነው። እግዚአብሔር በመንግሥቱ ውስጥ የሐሰት አማኞች እንዲኖሩ አይፈልግም፤ ስለዚህ አማኞች እንደ በጎችና ፍየሎች የሚለዩበት ጊዜ ይኖራል። ብርሃናቸውን የሚያበሩ፣ በእምነታቸው ንቁ የሆኑና ችግረኞችን የሚረዱ አማኞች ብቻ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ይቀበላሉ።

ሁሉም ሰው በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ እንደሚኖር ስትሰሙ ትደነቁ ይሆናል። ፍርድ መኖሩም ሊያስደንቃችሁ ይችላል። ነገር ግን ይህ ትምህርት ብቻውን አይደለም። ስለዚህ ጉዳይ ነገ በምታነቡት ንባብ ላይ የበለጠ ታነባላችሁ።

ቀን 59: ማቴዎስ 13:24-52

ማቴዎስ 13 ስለ እግዚአብሔር መንግሥት የሚናገሩ ሌሎች ምሳሌዎች አሉት። እነዚህ ምሳሌዎች እግዚአብሔር ክፉዎችና ጻድቃን ጎን ለጎን እንዲያድጉ እንደሚፈቅድ ያስተምረናል። ነገር ግን ከዚያ በኋላ መለያየት ወይም ፍርድ ይኖራል። በዚህ ጊዜ ክፉዎች ይጣላሉ ጻድቃን ደግሞ ወደ መንግሥቱ ይወሰዳሉ። የፍርድ ጭብጥ በመረቡ ምሳሌ ላይ ይከተላል፤ መልካሞቹ ዓሣዎች ይቀመጣሉ መጥፎቹ ደግሞ ይጠፋሉ። የሰናፍጭ ቅንጣትና እርሾ ምሳሌዎች የእግዚአብሔር መንግሥት በትንሹ እንደሚጀምር ነገር ግን በኋላ መላውን ምድር እንደሚሞላ ያስተምራሉ። የውድ ሀብትና የከበረ ዕንቁ ምሳሌዎች የእግዚአብሔር መንግሥት በጣም ጥሩ ስለሚሆን እሱን ለማግኘትና ወደ እርሱ ለመግባት በሕይወታችን ያለንን ሁሉ መስጠት ተገቢ እንደሆነ ያስተምረናል።

ቀን 60: ሉቃስ 13

ሉቃስ 13 ስለ መንግሥቱ የኢየሱስን ቃላት ይዟል። የሚጀምረው ስለ አደጋዎችና በተለይ ክፉዎች በአደጋዎች ስለመጥፋታቸው በሚጠይቅ ጥያቄ ነው። ኢየሱስ ለዚህ መልስ ሲሰጥ ሁላችንም መጠንቀቅ አለብን ይላል። ንስሐ መግባታችንንና ወደ እግዚአብሔር መመለሳችንን ማረጋገጥ አለብን አለበለዚያ በአደጋው እንደሞቱት እናልፋለን።

ኢየሱስ ስለ ወይን እርሻ ይነግረናል፤ ይህም የእስራኤል ብሔር ምሳሌ ነው። ኢየሱስ እንድትጠፋ አልፈለገም ነበርና ሌላ ዓመት ዕድል ሊሰጣት ፈለገ። በዚህም ኢየሱስ ለእስራኤል ንስሐ ለመግባት ተጨማሪ ጊዜ መስጠት ፈልጎ ነበር ማለት ነው።

ሌላ ተአምር ከፈጸመ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ምን ያህሉ ይድናሉ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ስለመጣሉ ብለው ጠየቁ? ኢየሱስም መልስ ሲሰጥ ትንሽ በር እንደ መፈለግ ነው አለ። ለማግኘት አስቸጋሪ ነው። ብዙዎችም አያገኙትም። አብርሃም፣ ይስሐቅ፣ ያዕቆብና ነቢያት እንዲሁም ከመላው ዓለም የመጡ ሰዎች እንደሚኖሩ ተነግሮናል። ነገር ግን የእግዚአብሔር ሕዝቦች የሆኑ አንዳንዶች በዚያ አይኖሩም። ከመላው ዓለም የመጡ ሰዎች በዚያ መኖራቸው ተስፋ ይሰጣሉ።

በሁለተኛው ወር የተማርነውና በሦስተኛው ወር ምን መጠበቅ እንችላለን

የጀመርነው ስለ እግዚአብሔር ሕግጋት በማንበብ ነው። እነዚህ እንደ ሰማያት ታላቅ ናቸው ወደ ሕይወትና ወደ በረከትም ሊመሩ ይችላሉ። የእግዚአብሔርን ሕግጋት በመከተል ከእግዚአብሔር ጋር በትክክለኛው መንገድ መሄድ እንችላለን። እግዚአብሔር የጻድቃንና የክፋዎች መንገድ ልዩነትን ያያል። የዚህ ምሳሌዎች ቃልና አቤል እንዲሁም የኖኅ ቤተሰብ ከዓለም ሰዎች ጋር ሲነጻጸሩ ታይተዋል። እግዚአብሔር የጥፋት ውኃ እንዲልክ፣ ሌሎቹን ሰዎች ሁሉ እንዲያጠፋና ከኖኅ ቤተሰብ እንደገና እንዲጀምር ያደረገው የሰው ክፋት ነበር።

ስለ አብርሃምና ዳዊት እምነት እንዲሁም እግዚአብሔር ለእነርሱ ልዩ ተስፋዎች ስለመስጠቱ አንብባለን። ሁለቱም ተስፋዎች የኢየሱስን መምጣት ተንብደዋል። ከዚያም ስለ ኢየሱስ መጀመሪያ፣ ሞት፣ ትንሣኤ፣ ዕርገትና ወደፊት ስለሚመጣበት ጊዜ አንብባለን። ኢየሱስ ስለሚያመጣው የእግዚአብሔር መንግሥት ተምረናል። ኢየሱስ ስለ መንግሥቱ ስለሚመጣው ጊዜ በምሳሌዎቹ አስተምሯል። ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የሚገቡ ብዙዎች አይኖሩም። በዚያ መሆን ከፈለግን በጥንቃቄ ልንፈልገው ይገባል።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለ በጣም አስፈላጊ ስሞች ከተማርን በኋላ፣ ስለ ሌሎች አስፈላጊ ሰዎች እንመለከታለን። ስለ አብርሃም ልጆች እና ስለ ሙሴ እንማራለን። ስለ ጥበብ የበለጠ ግንዛቤ እና የእግዚአብሔር መንግሥት ምን እንደሚመስል ተጨማሪ መረጃ እንጨምራለን። ከዚያም ስለ ኢየሱስ 12 ደቀ መዛሙርት እና ደቀ መዝሙር መሆን ምን ማለት እንደሆነ እንማራለን።

ቀን 61: ዘፍጥረት 22

እግዚአብሔር ለአብርሃም የሰጠው ተስፋ አብርሃም ወንድ ልጅ ሊኖረው ይገባል ማለት ነው። አብርሃም ልጅ የወለደው 100 ዓመት ሲሆነው፣ ይህም ከመደበኛው የመውለድ ዕድሜ በጣም ያለፈ ነበር። ይህ ማለት አብርሃም ከሰው አመለካከት የማይቻል ቢመስልም በእግዚአብሔር ተስፋ ላይ እምነት መጣል ነበረበት ማለት ነው። ተስፋው እግዚአብሔር አንድ አዛውንት ባልና ሚስት ወንድ ልጅ እንዲወልዱ ተአምር ማድረግ ነበረበት ማለት ነው። ልጁ ተወለደ እና ይስሐቅ ተባለ ትርጉሙም 'ሳቅ' ማለት ነው። ስለ ይስሐቅ መወለድ የሰማ ሁሉ ይስቃል!

በዘፍጥረት 22 ላይ እግዚአብሔር አብርሃምን በይስሐቅ እንደፈተነው እናነባለን። አብርሃም የገዛ ልጁን እንዲገድል ተጠየቀ። አብርሃም ፈተናውን ማለፍ ቻለ። በደረሰ ጊዜ አብርሃም ለእግዚአብሔር ያለውን እምነት ለይስሐቅ ካለው ፍቅር በላይ አደረገው። እግዚአብሔርም ጣልቃ ገባ ስለዚህ አብርሃም ልጁን መግደል አለስፈለገውም። ይህ ክስተት እግዚአብሔር የገዛ ልጁን ኢየሱስን እንዲገደል በፈቀደ ጊዜ ያሳለፈውን ያስታውሰናል። ይህ የሆነበት ቦታ በኋላ ላይ በኢየሩሳሌም የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እና ከዚያም የእግዚአብሔር ልጅ የተገደለበት ቦታ ሆነ! ዘፍጥረት 22 በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የምናያቸው የኢየሱስ ሕይወት ብዙ ምሳሌዎች አንዱ ነው።

ቀን 62: ዘፍጥረት 26

ስለ ይስሐቅ ሕይወት ብዙ አልተነገረንም። ዘፍጥረት 26 ጥቂት ጠቃሚ ነገሮችን ይነግረናል። አብርሃም የእግዚአብሔርን ሕግጋት እንደተከተለ እንማራለን፣ ምንም እንኳን ምን ዓይነት ሕግጋት እንደነበሩ በትክክል ባናውቅም። ምናልባት ብዙ ትእዛዛት የሙሴ ሕግ አካል ሆነዋል። እግዚአብሔር ለአብርሃም የሰጠውን ተስፋ ለይስሐቅ ደገመው። ይህ ማለት ተስፋው በሌላው ልጁ በኢስማኤል በኩል ሳይሆን ለይስሐቅ ብቻ አለፈ ማለት ነው። ስለ ይስሐቅ ጋብቻ እና የግብረ ሥጋ ግንኙነት በትዳር ውስጥ ብቻ ስለመሆኑ አስፈላጊነት እንማራለን። በመጨረሻም ስለ ይስሐቅ ባሕርይ እንማራለን። ጎረቤቶቹ ተቃዋሚዎች ቢሆኑም እንኳ ከእነርሱ ጋር በሰላም ኖረ። ትክክል ቢሆንም እንኳ አልተዋጋቸውም። ይልቁንም ወደ ኋላ አፈገፈገ እና እግዚአብሔር እርሱንና ቤተሰቡን እንዲጠብቅለት ታመነ። ይህ በእግዚአብሔር መታመን እና ጎረቤትህን መውደድ የሚቻልበት ምሳሌ ነው።

ቀን 63: ዘፍጥረት 28

ይስሐቅ ዔሳውና ያዕቆብ የተባሉ መንትያ ልጆች ነበሩት። እነዚህ ሁለቱም ልጆች በእምነታቸው እና እርስ በእርሳቸው ትግል ነበራቸው። ያዕቆብ በሕይወቱ ውስጥ አንድ ለውጥ ነበረው፣ ይህም በዘፍጥረት 28 ላይ እናነባለን። አብርሃምና ይስሐቅን የሰጠውን ተስፋ እግዚአብሔር የደገመበት ሕልም አየ። ያዕቆብ ለእግዚአብሔር ለማገልገል ቃል በመግባት ለዚህ ሕልም ምላሽ ሰጠ። ለአብርሃም የተሰጠው ተስፋ ለልጁ ለይስሐቅ እና ለልጅ ልጁ ለያዕቆብ ተደገመ። ተስፋው ለእነርሱ እና ለዘሮቻቸው ነበር። ይህ ማለት አሁን ተስፋው የእስራኤል ዘር በሆኑት በእስራኤል ብሔር እጅ ነው ማለት ነው። አብርሃም፣ ይስሐቅ እና ያዕቆብ በአንድነት የእስራኤል ብሔር አባቶች በመባል ይታወቃሉ።

ቀን 64: ዘፍጥረት 35

ያዕቆብ ከመመለሱ በፊት ለ20 ዓመታት በአራም አገር (በዘመናዊቷ ሶሪያ) ለመኖር ሄደ። ያዕቆብ የገባውን ቃል እንደጠበቀው ታማኝ ነበር። እግዚአብሔርም ለገባው ቃል ታማኝ ነበር እናም ተንከባክቦታል። እግዚአብሔር ያዕቆብን ሚስቶች፣ ቁጥቶች፣ ልጆች፣ መንጋዎች እና በጎች ባርከታል። ያዕቆብ ወደ መጀመሪያው ለእግዚአብሔር ቃል ወደገባበት ቦታ ተመለሰ። እግዚአብሔር በዚህ ቦታ እንደገና ለያዕቆብ ተገለጠለት። እግዚአብሔር ለያዕቆብ የገባውን ቃል ደገመው እና የያዕቆብን ስም ከያዕቆብ ወደ እስራኤል ቀየረው። የአሥራ ሁለቱን የያዕቆብ ልጆች ስም ተነግሮናል። የእያንዳንዳቸው ቤተሰቦች ወደ ትላልቅ ቡድኖች ሲያድጉ፣ የአስራ ሁለቱ የእስራኤል ነገዶች በመባል ይታወቁ ነበር። እነዚህ አሥራ ሁለቱ ነገዶች ተለያይተው በእስራኤል ምድር ውስጥ የተለያዩ ግዛቶች ተሰጥቷቸዋል።

ቀን 65: ዘፍጥረት 45

ከያዕቆብ ልጆች አንዱ ከሌሎቹ ይበልጥ አስፈላጊ ሆነ። ይህ ዮሴፍ ነበር። ዮሴፍ የያዕቆብ ተወዳጅ ልጅ ነበር፤ ይህም በሌሎቹ ዘንድ ቅናሽን አስከተለ። በሚያሳዝን የቤተሰብ ታሪክ ክፍል ዮሴፍ በወንድሞቹ እንደ ባሪያ ተሸጦ ወደ ግብፅ ወረደ። ወንድሞቹና አባቱ ዮሴፍ እንደሞተ ገምተው ነበር፤ ምንም እንኳን በተለያዩ ምክንያቶች። የዮሴፍ ታሪክ በዘፍጥረት መጨረሻ ላይ ብዙ ምዕራፎችን ይዟል። እግዚአብሔር ከዮሴፍ ጋር ነበር፤ ስለዚህ ዮሴፍ ከፈርዖን ቀጥሎ በግብፅ ሁለተኛው በጣም አስፈላጊ ሰው ሆነ። ከባድ ራብ በነበረ ጊዜ እግዚአብሔር ምግብ እንዲኖር ያደረገው ዮሴፍ ነበር። ዘፍጥረት 45 ምግብ ለመግዛት ወደ ዮሴፍ የመጡ የወንድሞች ስሜታዊ ዳግም መገናኛት ነው። ባለፈው ጊዜ ዮሴፍን ያዩት እንደ ባሪያ በሸጡት ጊዜ ወጣት ሳለ ነበር። ዮሴፍ እንደ ግብፃዊ እየመሰለ ማንነቱን ለተደናገጡ ወንድሞቹ ገለጸ። ዮሴፍ ጥሩ ሰው ነበር፤ ወንድሞቹንም ይቅር አለ። እንዲያውም ምግብ አቀረበላቸው። በጊዜው የያዕቆብ ቤተሰብ በግብፅ ለመኖር ወረዱ፤ እዚያም ከ70 ሰዎች ቤተሰብ ወደ አንድ ብሔር አደጉ።

ቀን 66: ዘፀአት 3

ከዮሴፍ እስከ ቀጣዩ አስፈላጊ ሰው ሙሴ ድረስ እስራኤል በግብፅ በነበረበት ጊዜ ምንም የምናውቀው ነገር የለም። በግብፅ ከብዙ ዓመታት በኋላ ቁጥራቸው ጨመረ፤ ብሔርም ሆኑ። ግብፅ እስራኤላውያን ለእነርሱ በጣም ኃይለኛ ይሆናሉ ብላ ፈራሽ፤ ስለዚህ ባሪያዎች አደረጓቸው። የእነዚህን ባሪያዎች ሕይወት መራራ አደረጉት። እግዚአብሔር ሙሴን በማንጋገርና ወደ እስራኤል በመላክ ጣልቃ ገባ። ዘፀአት 3 ይህንን ግኑኝነት 'የሚነድ ቁጥቁጥ' በሚባለው ውስጥ ይነግረናል። እግዚአብሔር ራሱን ለአብርሃም፣ ለይስሐቅና ለያዕቆብ አምላክ እንደሆነ ለሙሴ

አስተዋወቀው። ዘሮቻቸውን ከባርነት ነፃ ለማውጣትና ለአብርሃም፣ ለይስሐቅና ለያዕቆብ ወደ ተስፋይቱ ምድር እንደሚወስዳቸው ለሙሴ ነገረው።

ቀን 67: ዘፀአት 4

ሙሴ የእያዕቆብ ዘሮች ለምን ሊያምኑት እንደሚገባ እግዚአብሔርን ጠየቀ? ለእዚህም መልስ እግዚአብሔር ሙሴ ሦስት ተአምራትን የማድረግ ችሎታ ሰጠው። በትር እባብና ከዚያም በትር መሆን ትችላለች። እጁ ለምፃም ከዚያም ተመልሶ መሆን ይችላል። እንዲሁም ከወንዝ ፍይል ውሃ ወደ ደም መለወጥ ይችላል። እስራኤላውያንን ባገኘ ጊዜ ይህ ነው የሆነው፤ እነርሱም አመኑት። አልፎ አልፎ እግዚአብሔር ተአምራትን የማድረግ ችሎታን ይሰጣል። ለዚህ በጣም የታወቀው ምሳሌ ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱ ናቸው።

ሙሴ የእግዚአብሔርን ሥራ ለመፈጸም አሁንም እምነት አልነበረውም። በንግግር ጥሩ እንዳልሆነ አማረረ። እግዚአብሔር ወንድሙን አሮንን እንዲረዳው ሰጠው። ሙሴ ወደ ግብፅ ሲመለስ እግዚአብሔር ሙሴ ልጁን ስላልገረዘው ሊገድለው አስፈራረው። መገረዝ እግዚአብሔር ለአብርሃም የገባው ቃል አካል ነበር፤ ይህም ወንድ ልጆች ሁሉ እንዲገረዙ ይጠይቃል። ይህ ምዕራፍ እግዚአብሔር የሚመርጣቸው ትእዛዞችን መታዘዝ እንዳለባቸው ያስተምረናል። ሙሴ የእስራኤልን ሕዝብ እየመራ ትእዛዞችን ራሱ ካልጠበቀ ችግር ይፈጠራል። ይህ ታሪክ እግዚአብሔር ሕዝቡን እንዲመሩ ከሰብዓዊ እይታ ታላላቅ ሰዎችን እንደማይመርጥ ያስተምረናል።

ቀን 68: ዘፀአት 24

ሙሴ ብሔሩን ከእስራኤል እንዴት እንዳወጣው የሚገልጸው ታሪክ በዘፀአት መጀመሪያና መካከለኛ ምዕራፎች ውስጥ ተሸፍኗል። ሙሴ ወደ ሲና ተራራ ወደሚባል ተራራ መራቸው፤ እዚያም 10 ትእዛዞችንና 70 ሌሎች ሕጎችን ተቀበለ። ሙሴ እነዚህን ሕጎች ለሕዝቡ መሪዎች አስረዳቸው፤ እነርሱም እንደሚጠብቁቸው ተስማሙ። ዘፀአት 24 በሕዝቡና በእግዚአብሔር መካከል ያለውን ስምምነት ይገልጻል፤ ይህም የሙሴ ቃል ኪዳን ወይም የሙሴ ቃል ኪዳን በመባል ይታወቃል። እንደ ኑዛዜ ይህ በሞት የታተመ ቃል ኪዳን ነበር። ሞቱ የበሬ ሞት ነበር፤ ደሙም በሕዝቡ ላይ ተረጩ። ቃል ኪዳኑ እስራኤል እግዚአብሔርን እንድታመልክና ትእዛዞችን እንድትጠብቅ ነበር። በእግዚአብሔር በኩል ቃል ኪዳኑ እግዚአብሔር እስራኤልን እንደ ልዩ ሕዝብ ይንከባከባታል የሚል ነበር። ቃል ኪዳኑ በተደረገ ጊዜ እጅግ ያልተለመደ ክስተት ተከሰተ። እግዚአብሔር ራሱን እንዲታይ ፈቀደ። ምን ያህል እንደታየና ምን እንደታየ አናውቅም። እግዚአብሔርን የሚወክል መልአክ ሊሆን ይችላል። ከዚህ በኋላ ሙሴ ለተጨማሪ 40 ቀናትና ሌሊቶች ወደ ተራራው ተጠራ። ሕዝቡ ወደ ተራራው ሲመለከቱ ሙሴ የገባበት የሚበላ እሳት ይመስል ነበር።

ቀን 69: ዘዳግም 9 እስከ 10:11

ዘዳግም 9 እና 10 በሲና ተራራ ላይ ምን እንደተፈጠረ ማጠቃለያ ይሰጡናል። ነገሮች ጥሩ አልነበሩም። ሙሴ ለ40 ቀናትና ለ40 ሌሊቶች በተራራው ላይ በሌለበት ጊዜ እስራኤላውያን ትዕግሥታቸውን አጥተው የወርቅ ጥጃ ጣዖት ሠርተው ያመልኩት ጀመር። እንዲህ ያለ አለመታዘዝ በምድረ በዳ በነበሩበት ጊዜ የእስራኤል መገለጫ ሆነ። በሲና ተራራ ላይ ሙሴ ሕዝቡን ይቅር እንዲላቸው እግዚአብሔርን ለመነፃ። በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር በድንጋይ ጽላቶች ላይ የተጻፉትን 10 ትእዛዞች ለሙሴ ሰጠው። እነዚህም በታቦት ተብሎ በሚጠራ የእንጨት ሳጥን ውስጥ ተቀመጡ። 10ቱ ትእዛዞች የእግዚአብሔር ከእስራኤል ጋር ያደረገው ቃል ኪዳን 'ምስክርነት' ወይም ውሎች በመባል ይታወቃሉ። እስራኤላውያን በሚጓዙበት ጊዜ ከታቦቱ ጋር ይጓዙ ነበር። 'የቃል ኪዳኑ ታቦት' በመባልም ይታወቅ ነበር። ይህም በእግዚአብሔርና በእስራኤል መካከል የነበረው የመጀመሪያ ቃል ኪዳን ማስረጃ ነበር።

ቀን 70: ዕብራውያን 11

በብሉይ ኪዳን ውስጥ ስላሉት ዋና ገጸ-ባህሪያት ከተማርን በኋላ ስለ እምነት የሚናገረውን ታዋቂውን ምዕራፍ ማንበብ እንችላለን። እምነት ለማየት በማንችላቸው ነገሮች እውነታ ላይ ያለን መተማመን ነው። ዕብራውያን 11 እምነት ከሌለን እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት እንደማንችል ይነግረናል። የመጽሐፍ ቅዱስ ገጸ-ባህሪያትን ሕይወት ስንመለከት ሁሉም እምነት እንደነበራቸው እንማራለን። በእምነት ኖረዋል። ስለ እምነታቸው መከራን ተቀብለዋል፣ በእምነትም ሞተዋል። የተስፋውን ቃል አልተቀበሉም። አብርሃም፣ ይስሐቅና ያዕቆብ የተስፋውን ቃል ሳይቀበሉ ሞተዋል። እግዚአብሔር አይወሰንም እነዚህን የተስፋ ቃሎች አሁንም ይቀበላሉ። ሌሎች አማኞች በእምነታቸው በሚሸለሙበት ጊዜ በተመሳሳይ ጊዜ የተስፋ ቃሎችን ይቀበላሉ። ይህ አሁንም ወደፊት የሚሆን ጊዜ ነው።

ቀን 71: ያዕቆብ 2

ስለ እምነት በያዕቆብ 2 ሁለተኛ አጋማሽ ላይ ማንበብ እንችላለን። እግዚአብሔር ከፍ አድርጎ የሚመለከተው እምነት ንቁ እምነት ብቻ ነው። እምነት ከሃይማኖት ሥርዓት ጋር እንደምንስማማ በቃላት የምናሳየው አይደለም። እምነት ሕያው ከሆነ ብቻ እምነት ነው። እምነት በተግባር መታየትና መታየት አለበት። ያዕቆብ በዕብራውያን 11 ላይ የተጠቀሱትን አብርሃምና ራኬብን ሁለቱን ምሳሌዎች ይሰጣል። በሁለቱም ሁኔታዎች እምነታቸው በተግባር ይታያል። ያለበለዚያ እምነት በተግባር ካልዋለ የሞተ እምነት ነው።

ያዕቆብ ተግባራዊ ደብዳቤ ነው። የያዕቆብ 2 የመጀመሪያ ክፍል ስለ አድልዎ ያስተምረናል። ባለጠንቅን ከድሆች በላይ መደገፍ የለብንም። እግዚአብሔር በእርሱ መንግሥት ውስጥ እንዲሆኑ እምነት ያላቸውን የዓለም ድሆች መርጧል። በድርጊታችን እንፈረድበታለን፣ ስለዚህ አድልዎ እንደሌለብን ማረጋገጥ አለብን። ሌሎችን በምንፈርድበት ጊዜ መሐሪዎች መሆን አለብን። መሐሪዎች ከሆንን እግዚአብሔር ለእኛ መሐሪ ይሆናል። ምሕረት በፍርድ ላይ ያሸንፋል! እንዴት ያለ ታላቅ መግለጫ ነው!

ቀን 72: ዕብራውያን 12

በዕብራውያን 11 ላይ የእምነት ገጸ-ባህሪያት ክለሳ ተከትሎ ታማኝ ሕይወት እንድንኖር የቀረበልን ጥሪ አለ። የዚህን ሕይወት ትኩረት የሚከፋፍሉ ነገሮችን ማስወገድና ዓይኖቻችንን በኢየሱስ ላይ ማተኮር አለብን። ከዚያም የሕይወትን ፍጫ በትክክለኛው መንገድ መሮጥ እንችላለን። ኢየሱስ ራሱ የወደፊቱን ሽልማት እንዲደሰት የዓለምን ደስታ ትቷል። በእምነት በምንኖርበት ጊዜ ትግል ይገጥመናል። ልክ አባት ልጆቹን እንዲመስሉት በዲሲፕሊን እንደሚመራቸው ሁሉ እግዚአብሔርም እርሱን እንድንመስል በዲሲፕሊን ይመራናል። እግዚአብሔር ቅዱሳን እንድንሆን ለረጅም ጊዜ በሚጠቅመን ነገር ያደርገዋል። ተስፋችን እስራኤል በሲና ተራራ ላይ ካዩት የተሻለ ተስፋ ነው። ቢሆንም፣ በመንግሥቱ ውስጥ እንድንሆን እግዚአብሔርን መፍራት አለብን።

ቀን 73: ምሳሌ 4

ዕብራውያን 12 እግዚአብሔር እንደ ልጆች እየያዘን እንደሆነ ነግሮናል። ምሳሌም እንደ ልጆች ይቆጥረናል፣ በትክክለኛው መንገድ እንዴት መሄድ እንዳለብን ምክር ይሰጠናል። ከሁሉም በላይ በእግዚአብሔር መንገድ ጥበቦችን እንድንሆን ይነግረናል። ጥበብ በሰላምና በጸጋ፣ በጤናና በሕይወት ትባርከናለች። በጥበብ ሳንወድቅ መሮጥ እንችላለን። በጥበብ ከትክክለኛው መንገድ የመውጣትን አደጋ ማስወገድ እንችላለን። ይህንን ጥበብ

በልባችን ውስጥ ማስቀመጥ አለብን። ማንነታችን ይህ ስለሆነ ልባችንን መጠበቅ አለብን። ልባችን ጥሩ ከሆነ እኛም ጥሩ ነን። ልባችን መጥፎ ከሆነ እኛም መጥፎ ነን። ከሁሉም በላይ ልባችንን መጠበቅ አለብን።

ቀን 74: ምሳሌ 10

በምሳሌ መጽሐፍ ውስጥ ጥበበኛ መሆንን በተመለከተ ብዙ ምክሮች አሉ። ምሳሌ 10 ከመጽሐፉ ብዙ የግል ምክሮች ያሉት ረጅም ክፍል ይጀምራል። ጥቅሶቹን አንድ በአንድ ማንበብ እና ወደሚቀጥለው ጥቅስ ከመሄድም በፊት የተባለውን ማሰብ ጥሩ ነው። ምዕራፉ (ጻድቅ) የሚለውን ቃል 15 ጊዜ መጠቀሙን ልብ ይበሉ። ጻድቃን ከእግዚአብሔር ጋር በትክክል የሚኖሩ እና ትክክለኛውን ነገር የሚያደርጉ ናቸው። የጻድቃን ተቃራኒ ክፍሎች ናቸው፣ የጥበበኞች ተቃራኒ ደግሞ ሰነፎች ናቸው። ከትክክለኛው መንገድ መማር እንችላለን፣ እናም ከተሳሳተ መንገድ መማር እንችላለን። ትክክለኛውን መንገድ መከተል እና የተሳሳተውን መንገድ ማስወገድ አለብን። ትክክለኛውን መንገድ መከተል ሕይወትን እና በረከትን ያመጣል።

ቀን 75: ምሳሌ 11

ምሳሌ 11 (ጻድቅ) የሚለውን ቃል ከቀደመው ምዕራፍ ጋር እኩል ይጠቀማል። ሁለቱም ምዕራፎች በዚህ አስፈላጊ መጽሐፍ ውስጥ ስላሉት አንዳንድ ምክሮች ግንዛቤ ይሰጡዎታል። ይህንን ምክር በልባችን ውስጥ ለማስገባት መሞከር አለብን፣ ስለዚህ እርምጃዎቻችንን መምራት ይችላል። ሙሉ በሙሉ ጥበበኛ ለመሆን የምሳሌን መጽሐፍ በሙሉ ማንበብ አለብን። የምሳሌን መጽሐፍ ማንበብ በጣም ጥሩ ቢሆንም፣ ከአንድ መጽሐፍ ይልቅ መላውን መጽሐፍ ቅዱስ ለመረዳት ወደ ሌሎች አስፈላጊ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች መሄድ አለብን።

ቀን 76: ገላትያ 5:16-6:10

የእግዚአብሔርን ጥበብ ከመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ሁሉ ማግኘት እንችላለን። ከገላትያ በተወሰደው በዚህ ክፍል ውስጥ በትክክለኛው መንገድ እና በተሳሳተ መንገድ መካከል ያለውን ልዩነት እናያለን። የተሳሳተው መንገድ (የኃጢአት ተፈጥሮ ሥራዎች) ወይም (የሥጋ ሥራ) ይባላል። እዚህ (ሥጋ) ማለት የሰውን ተፈጥሮ አላታዊ ነገሮች ማለት ነው። የእነዚህ አላታዊ ነገሮች ዝርዝር ተሰጥቷል። እነዚህ በአምላካዊ ወይም በጻድቅ መንገድ በማሰብ በአንድ ሰው ከሚመጡ አዎንታዊ ነገሮች ጋር ተቃራኒ ናቸው። በክፍሉ ውስጥ አዎንታዊ ነገሮች (የመንፈስ ፍሬዎች) ይባላሉ። እንደ ፍሬ፣ ፍሬዎች፣ እግዚአብሔር እንደናፈረ የሚጠብቃቸው መልካም ነገሮች ናቸው። እኛ እንደ ዛፍ ከሆንን፣ ፍሬ ከሌለው ዛፍ ወይም መጥፎ ፍሬ ከሚያፈራ ዛፍ ይልቅ መልካም ፍሬ የሚያፈራ ፍሬያማ ዛፍ መሆን አለብን። ኢየሱስ አላታዊ ባህሪያትን እንደተወሰነ እና አዎንታዊ ባህሪያትን እንደተከተለ ሁሉ እኛም እንዲሁ ማድረግ አለብን። በትክክለኛው መንገድ መኖር ያልቻለ ሰው ካጋጠመን፣ ወደ ትክክለኛው መንገድ እንዲመለስ መርዳት አለብን። ይህ ማለት የምንፈልገውን ማድረግ እንችላለን ማለት አይደለም። ደብዳቤው እንደሚለው የዘራነውን እናጭዳለን። አላታዊ ባህሪያትን ከዘራን ጥፋትን እናጭዳለን። አዎንታዊ ባህሪያትን ከዘራን የዘላለም ሕይወትን እናጭዳለን።

ቀን 77: ማቴዎስ 13:1-23

የዘራው ምሳሌ ኢየሱስ ያስተማረው በጣም አስፈላጊው ምሳሌ ሊሆን ይችላል። እንደ አብዛኞቹ ምሳሌዎች ስለ መንግሥቱ ነበር። የመንግሥቱ መልእክት በተለያዩ ቦታዎች ላይ እንደሚወድቅ ዘር ነው። ዘሩ የሚያድገው በትክክለኛው መሬት ላይ ከወደቀ ብቻ ነው። የዘሩ እድገት የሰው ልብ ለመንግሥቱ መልእክት የሚሰጠው ምላሽ

ነው። መልእክቱ ማደግ እንኳን የማይጀምርባቸው አሉ። እነዚህ በአእዋፍ እንደሚበሉ ዘሮች ናቸው። ወንጌልን በደንብ ተቀብለው ነገር ግን ችግር ወይም ስደት ሲመጣ ሐሳባቸውን የሚቀይሩ አሉ። ይህ በድንጋጋም መሬት ላይ እንደወደቀ ዘር ነው። እሾህ መካከል የሚወድቁ ዘሮች አሉ። ያድጋሉ ነገር ግን በደንብ ለማደግ ይችላሉ። እነዚህ ቃሉን ሰምተው በጭንቀትና በሀብት እንደሚረቡ ሰዎች ናቸው። ከዚያም የሚያድግና የሚያድግ ፍሬ የሚያፈራ ዘር አለ። እነዚህ በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ የሚሆኑ ናቸው። ምሳሌው ለሁላችንም የተዘዋዋሪ መልእክት ይዟል - ለመንግሥቱ መልእክት እንዴት ምላሽ እንሰጣለን?

ቀን 78: ኢሳይያስ 11

አሁን ስለ መንግሥቱ የሚናገሩ በርካታ ክፍሎችን እንጨምራለን። ባለፈው ወር መጨረሻ ላይ ከዚህ ውስጥ የተወሰነውን አድርገናል። ከመንግሥቱ በጣም ግልጽ የሆኑ ሥዕሎች ብዙዎቹ ከነቢዩ ኢሳይያስ ናቸው። ቋንቋው ትንሽ ማብራሪያ ያስፈልገዋል። የንጉሥ ዳዊት አባት ስለነበረው ስለ እሴይ በመናገር ይጀምራል። የእስራኤል የመጨረሻ ነገሥታት በሞቱ ጊዜ የዳዊት የነገሥታት የቤተሰብ ዛፍ ተቆረጠ። ነገር ግን አዲስ ንጉሥ፣ አዲስ ቅርንጫፍ ያድጋል። ይህ ኢየሱስ ነው። ኢሳይያስ ኢየሱስ እንደነበረው ከመንፈስ ስጦታዎች ከእግዚአብሔር እንደሚበረክ ይናገራል። ኢየሱስ በፍትህ እና በጽድቅ ይመጣል። በእንስሳት መካከል ሰላም ይኖራል ምድሪቱም በእግዚአብሔር እውቀት ትሞላለች። በእሱ ዘመን እስራኤል በአጎራባች ጠላቶች አይጨቆኑም። እነዚህ ጎረቤቶች አጋዥ ይሆናሉ!

ቀን 79: ኢሳይያስ 32

ኢሳይያስ 32 የወደፊቱን የአንድ ንጉሥ አገዛዝ ይገልጻል። ጽድቅና ፍትሕ ይኖራሉ። ክፉዎች በክፋታቸው አያመልጡም ነገር ግን እንደ ክፉ ይጋለጣሉ። ሰነፍ እንደ ሰነፍ ይጋለጣል። ክቡሩ እንደ ክቡር ይጋለጣል። የአካል ጉዳተኞች ፈውስ ይኖራል። ምዕራፍ ስለወደፊቱ ከመናገር ወደ አሁን ችግሮች ያቋርጣል። ነገር ግን ወደ ወደፊቱ በረከት ይመለሳል። የወደፊቱ ጊዜ በረከቶች የሚገኙት የእግዚአብሔር መንፈስ በመሰጠቱ ነው። የሰብልና የእንስሳት እርባታ ይኖራል። ፍትሕና ጽድቅ ሰላምን ያስከትላሉ። ይህ የወደፊት መንግሥት በሰው ሊሠራ አይችልም። ነገር ግን እግዚአብሔር ጣልቃ ገብቶ ዓለምን ወደ ተሻለ ነገር የሚለውጥበት ጊዜ ይመጣል። ይህ የእግዚአብሔር መንግሥት ነው።

ቀን 80: ኢሳይያስ 60

ኢሳይያስ 60 ደግሞ ለእግዚአብሔር ሕዝቦች አስደናቂ ስለሆነ የወደፊት ጊዜ ይነግረናል። ማዕከሉ ኢየሱስም ከተማ ስትሆን 'ጽዮን' ተብላም ትጠራለች። አሕዛብ ለዚህች ከተማ ክብርና ሀብት ያመጣሉ። ወደ ከተማው የሚጓዙትንም የእግዚአብሔርን ሕዝቦች ይረዳሉ። አሕዛብ እግዚአብሔርን ያገለግላሉ። አሕዛብ ይህን ካላደረጉ ይቀጣሉ። ጽዮን የወርቃማ የሰላምና የብልጽግና ዘመን ታገኛለች። በምሳሌያዊ አነጋገር ግንቦቹ 'መዳን' በሮቹም 'ምስጋና' ተብለው ይጠራሉ። ከዚህ በፊት ታይተው የማይታወቁ ሁኔታዎች ይኖራሉ። እግዚአብሔር ለከተማው ብርሃን ይሰጣል። ከእንግዲህ ሐዘን አይኖርም። ጻድቃን ለዘላለም ይኖራሉ። ይህም የዘላለም ሕይወት እንደተሰጣቸው ያመለክታል። ሕዝቡ ፍሬ እንደሚያፈሩ ዕፅዋት ተደርገው ተገልጻል።

ቀን 81: ኢሳይያስ 2:1-5 እና 65:17-25

ኢሳይያስ 2 ደግሞ በኢየሱሳም ላይ ስለተመሠረተ መንግሥት ይነግረናል። በጽዮን ተራራ ላይ ባለ ተራራ ላይ ነው። የእግዚአብሔር ሕግ በከተማው ውስጥ ይማራል። እግዚአብሔር በአሕዛብ መካከል ይፈርዳል ሰላምም እንዲኖር ያረጋግጣል። ይህ ጦርነት የሌለበት ብቻ ሳይሆን የጦር መሣሪያም ሆነ ሠራዊት የሌለበት ጊዜን ያስከትላል። ይህ በሠራዊቶች መካከል የእርቅ ጊዜ አይደለም፤ ሙሉ ሰላም የሰፈነበት ጊዜ ነው። ይህ ጊዜ ከዛሬው የዓለም አገሮች በጣም የተለየ ስለሆነ አዲስ ጅምር - የተለየ ዘመን ይመስላል። ኢሳይያስ 65 አዲስ ሰማይና ምድር ይለዋል። ኢየሱሳምን፣ ቤቶችንና ዛፎችን ስለሚናገር አካላዊ ሰማይና ምድር አሁንም አሉ። አዲሱ ነገር አዲሱ ሥርዓት ነው፤ ሕዝቡ (በሌላ ስፍራ ሰማይና ምድር ተብለው የተጠሩት) አዲስና የተለየ ናቸው። የዚህ ልዩነት ክፍል በሰላም፣ በሥራ፣ በረጅም ዕድሜና ከእግዚአብሔር ጋር ባላቸው ሰላም ይታያል። ይህ ከዚህ በፊት ታይቶ አያውቅም። የኢሳይያስ ትምህርትና ሌሎች ክፍሎች በምድር ላይ እውነተኛ ሰላምና በሰዎች መካከል በጎ ፈቃድ የሚኖርበትን የወደፊት ዘመን ያስተምሩናል። ይህ የእግዚአብሔር መንግሥት ነው።

ቀን 82: ማርቆስ 3:1-19 እና 6:1-12

ኢየሱስ የእግዚአብሔር መንግሥት ንጉሥ የሚሆነው እርሱ ነው። ስለ መንግሥቱ በምሳሌዎቹ አስተምሯል። በዘረው ምሳሌ ላይ እንደምናነበው ሰዎች ለዚህ መልእክት በተለያዩ መንገድ ምላሽ ሰጥተዋል። ማርቆስ 3 ከፍተኛ ምላሾችን ይሰጠናል። አንዳንዶች ኢየሱስን ለመግደል በመፈለግ በጣም መጥፎ ምላሽ ሰጡ! ሌሎች ደግሞ ኢየሱስን በመከተል ምላሽ ሰጡ። መልካም ምላሽ ከሰጡት መካከል ኢየሱስ ልዩ ሐዋርያት እንዲሆኑ አሥራ ሁለቱን መረጠ። 'ሐዋርያ' የሚለው ቃል 'የተላከ' ማለት ነው። ኢየሱስ እነዚህን ሰዎች የእግዚአብሔርን መንግሥት እንዲሰብኩ ሊልካቸው ነበር። የፈውሱትም እውነት ለመሆኑ ማስረጃ እንዲሆን ሰዎችን የመፈወስ ሥልጣን ሰጣቸው። በዚህ ክፍል ውስጥ የአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ስሞች ተዘርዝረዋል። ጴጥሮስ፣ ዮሐንስና ያዕቆብ በጣም የታወቁ ሐዋርያት ሆኑና የአዲስ ኪዳንን መልእክቶች ጽፈዋል። በማርቆስ 6 ኢየሱስ እንደ እርሱ እንዲሰብኩና እንዲፈውሱ ላካቸው። ሐዋርያትን በመጠቀም የመንግሥቱ መልእክት ለብዙ ሰዎች መድረስ ችሏል።

ቀን 83: ማቴዎስ 10

ማቴዎስ 10 ስለ አሥራ ሁለቱ ሐዋርያት መላክ ተጨማሪ መረጃ ይዟል። የመንግሥቱን መልእክት በመስበክና በመፈወስ ረገድ የተከተቱትን መርሆች ይሰጣል። ለዚህ ሥራ ጥሩና መጥፎ ገጽታዎች ነበሩ። መልካሙ ነገር የአእምሮ ሕመሞችን እንኳ መፈወስና ሙታንን ማስነሳት መቻላቸው ነበር። መጥፎው ነገር ከባለሥልጣናት መጥፎ ምላሽ ያገኛሉ። ኢየሱስ ራሱ ያገኘው ዓይነት ከፍተኛ ምላሽ ይኖር ነበር። ይህም የገዛ ቤተሰቦቻቸው ምላሽ ይጨምራል። ኢየሱስ አሁን በምድር ላይ ሰላም እንደሚይጠበቅ ነገራቸው። ይህንን እንዴት መቋቋም እንደሚችሉ ምክር ተሰጥቷቸዋል። እንደ እባብ ጥበቦች እንደ ርግብ የዋሆች መሆን ነበረባቸው። መመለስ አልነበረባቸውም። እውነተኛ ደቀ መዛሙርት ተብለው በእግዚአብሔር እንዲታወቁ መልእክቱን መመስከራቸውን መቀጠልና መስቀላቸውን መሸከም አለባቸው። እውነተኛ ደቀ መዛሙርት ለእግዚአብሔር አስፈላጊ ናቸው፤ ስለዚህ በዚህ መጽናናት ይችላሉ። እነርሱን የሚቀበሉ ኢየሱስን ደግሞ ይቀበላሉ። ዋጋቸውን ይቀበላሉ።

ቀን 84: ዮሐንስ 13:1-17

የኢየሱስ ደቀ መዛሙር የመሆን ተግዳሮቶች የኢየሱስ አገልግሎት ፍጻሜ እየተቃረበ ሲመጣ ይበልጥ ግልጽ ሆነዋል። ሁለት ደቀ መዛሙርት እንኳ ተቸግረው ነበር። ኢየሱስ ይሁዳ አሳልፎ እንደሚሰጠው ተንብዮአል። ጴጥሮስም ወዳጁ መሆኑን እንኳ እንደሚክድ ኢየሱስ ተንብዮአል። ምዕራፉ የኢየሱስ ደቀ መዛሙር መሆን ለእኛ ምን ማለት እንደሆነ እንድናስብ ያደርገናል። እርስ በርሳችን ብንዋደድ የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት መሆናችንን

ሰዎች ሁሉ ያውቃሉ አለ ኢየሱስ። ኢየሱስ ሌላውን መውደድ ምን ማለት እንደሆነ አሳይቷል። የደቀ መዛሙርቱን እግር አጠበቀ። ዛሬ ጫማ አድርገን እግራችን ብዙውን ጊዜ ንጹሕ እንደሆነው ሳይሆን በዚያን ጊዜ ጫማ ያደርጉ የነበረው ጫማ ሲሆን እግራቸው ሁልጊዜ ቆሻሻ ነበር። ኢየሱስ የይሁዳን እግር በማጠብ ከሁሉ የሚበልጠው እንኳ ለታናሹ አገልጋይ መሆን እንደሚገባው ምሳሌ አሳይቷል።

ቀን 85: ዮሐንስ 15

ዮሐንስ 15 የተከናወነው ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር የነበረው የመጨረሻው እራት በነበረበት ወቅት ነው። ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ያስተማራቸው የመጨረሻ መልእክቶች አሉት። ኢየሱስ ራሱን የወይን ግንድ ይለዋል። ደቀ መዛሙርቱን ደግሞ ቅርንጫፎች ይለቅዳል። ይህም ማለት ደቀ መዛሙርቱና ኢየሱስ ልክ የወይን ግንድ አንድ እንደሆነ አንድ ናቸው ማለት ነው። በአንድነት በመቆምና በዚህ የወይን ግንድ ውስጥ አብረን በመሥራት ብቻ እግዚአብሔርን አትክልተኛውን ማስደሰት እንችላለን። ይህንን እርስ በርሳችን በመዋደድ እናደርጋለን። ኢየሱስ ለአንድ ሰው ሊያደርግ የሚችለውን ታላቅ ፍቅር ለእነርሱ በመሞት አሳይቷል። ትእዛዙን ብንጠብቅና መንፈሳዊ ፍሬ ብናፈራ የኢየሱስ ወዳጆች ነን። ፍሬ (ይኸውም ወይን) ካላፈራን የወይን ግንድ አካል መሆን ምንም ፋይዳ የለውም። ደቀ መዛሙርነት ሌሎች እንደማይወዱህ መቀበልን እንደሚጨምር ኢየሱስ ያስጠነቅቃል። ደቀ መዛሙርነት ሌሎችን ስለ ኢየሱስ ሲያስተምሩ ኢየሱስ ራሱ ያገኘውን ዓይነት ምላሽ ያገኛሉ። እነርሱን ለመርዳት የእግዚአብሔር የመንፈስ ስጦታ ይሰጣቸዋል።

ቀን 86: ያዕቆብ 1

ያዕቆብ በየሱስ ስም በየአገሩ ለተበተኑ ደቀ መዛሙርት ጽፏል። ለአሥራ ሁለቱ ነገዶች ስለሚጽፍ ለአይሁድ ክርስቲያኖች ጽፏል። ተበትነዋል፣ ይህም ማለት ስደተኞች ሆነዋል ማለት ነው። በመበተናቸው ሂደት ውስጥ መከራ ደርሶባቸዋል። ያዕቆብ ስለ መከራቸው በአዎንታዊ እንዲያስቡ ጽፎላቸዋል። ስለ እምነት መከራ መቀበል ትዕግሥትን ያፈራል፣ ይህም የጎለመሰ ክርስቲያን ለመሆን አስፈላጊ ነው። በፈተና የሚጸና የዘላለም ሕይወት ተስፋን ይቀበላል። በፈተና የሚሰቃዩ ፈተናዎች ከውጭ ሳይሆን ከውስጥ እንደሚመጡ መረዳት አለባቸው። እነዚህን መቆጣጠርና ክርስቲያን መሆን ምን ማለት እንደሆነ መርሳት የለብንም። በተለይ የምንናገረውን መቆጣጠር አለብን። የመጨረሻው መልእክት ክርስቲያን መሆን ምን ማለት እንደሆነ አካል ነው - እንደ ዓለም ሰዎች መሆን የለብንም፣ እንደ ወላጅ አልባ ሕፃናትና መበለቶች ያሉትን ችግሮችን መንከባከብ አለብን።

ቀን 87: የሐዋርያት ሥራ 2

የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ሙሉ ስም 'የሐዋርያት ሥራ' ይባላል። ኢየሱስ ወደ ሰማይ ካረገ በኋላ ሐዋርያት ምን እንዳደረጉ ይገልጻል። እነሱ አዲስ 'ክርስቲያኖች' ስለነበሩ፣ የመጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች ምን እንዳደረጉ ከምሳሌያቸው መማር እንችላለን። የሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 2 ሐዋርያትና ቀደምት ደቀ መዛሙርት የእግዚአብሔርን መንፈስ እንዴት እንደተቀበሉ ይገልጻል። ይህ ከእግዚአብሔር የሆነ እርዳታ የእግዚአብሔርን ቃል የማስተማር ችሎታ እንዲሁም በሌሎች ቋንቋዎች የመናገር ችሎታ ሰጣቸው። ከአገሮች የመጡ አይሁዶች የጴጥሮስን መልእክት በሰሙ ጊዜ ቃላቱን በተወለዱበት ቋንቋ ሰሙ። በዚህ ተገርመው ጴጥሮስ ያለውን ነገር አዳመጡ። ጴጥሮስ ስለ ኢየሱስ ሞትና ትንሣኤ እንዲሁም ኢየሱስ እግዚአብሔር ለዳዊት የገባው የተስፋ ፍጻሜ እንደሆነ ተናገረ። በተጨማሪም ሰዎች ምን ማድረግ እንዳለባቸው ነገራቸው። ኃጢአታቸው እንዲሰረይ ንስሐ መግባትና መጠመቅ ያስፈልጋቸዋል። በዚህም ምክንያት 3000 ሰዎች ተጠመቁ። ከዚያም የኢየሱስ ደቀ

መዛሙርት ምን እንዳደረጉ ተነግሮናል - የሐዋርያትን ትምህርት ጠበቁ፣ በጎብረት ተሰበሰቡ፣ እንጀራ ቆረሱ፣ አብረውም ጸለዩ። ሁሉንም ነገር ተካፈሉ።

ቀን 88: የሐዋርያት ሥራ 3

የሐዋርያት ሥራ 3 ለደቀ መዛሙርት የተሰጠው የመንፈስ ስጦታ ሌላ ገጽታ አለው - ፈውስ። ጴጥሮስ ወደ ቤተ መቅደስ መግቢያ በር ላይ ይቀመጥ የነበረውን አንካሳ ሰው ፈውሷል። በደንብ ይታወቅ የነበረ መሆን አለበት። በዳነ ጊዜ የተከሰተው ነገር ለኢየሱስ ስም ታላቅ ምስክርነት በሆነ ነበር። ከዚያም የፈውስ ስጦታ ዓላማ ምን እንደሆነ እናያለን - ለተሰጠው ትምህርት ምስክርነት ለመሆን። እርግጥ ነው፣ ሰዎች ምን እንደተፈጠረ ማወቅ ፈለጉ። ጴጥሮስ ስለ ኢየሱስ ሲያስረዳ በጥንቃቄ አዳመጡ። በምክንያቱ ውስጥ የሙሴን ትምህርት፣ ነቢያትንና ለአብርሃም የተሰጠውን ተስፋ ጠቀሰ። ሁሉም ስለ ኢየሱስ መምጣት አስተምረዋል።

ቀን 89: የሐዋርያት ሥራ 4

የአንካሳው ሰው መፈወስ በጣም አስደናቂ ስለነበር የአይሁድ መሪዎች ተረድተውታል። መጥፎ ምላሽ ሰጡና ጴጥሮስንና ዮሐንስን ያዙ። ኢየሱስ ቀደም ሲል እንደነገራቸው - አንዳንዶች ለኢየሱስ ስም መልካም ምላሽ ይሰጣሉ፣ ሌሎች ደግሞ መጥፎ ምላሽ ይሰጣሉ። ጴጥሮስ ለአይሁድ መሪዎች ሰዎች ሊድኑ የሚችሉት በኢየሱስ ስም ብቻ እንደሆነ ነገራቸው። ምላሽ ሲሰጡ መሪዎቹ ደቀ መዛሙርት በኢየሱስ ስም እንዳይናገሩ ከለከሉ። ጴጥሮስ ከሰው ይልቅ ለእግዚአብሔር መታዘዝ እንደሚገባቸው መለሰላቸው። ደቀ መዛሙር በሰዎች መንገድና በእግዚአብሔር መንገድ መካከል ግጭት ሲፈጠር ማድረግ ያለበት ይህንኑ ነው። እግዚአብሔር መጀመሪያ መምጣት አለበት። ከተፈቱ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ለእግዚአብሔር በጸሎት አመሰግኑ። ደቀ መዛሙርቱ በሐዋርያት ሥራ 2 ያደረጉትን ማድረጋቸውን ቀጠሉ - ሁሉንም ነገር ተካፈሉ ጸለዩም። እንዲያውም ደቀ መዛሙርት መከተል ያለባቸውን የአካፍሎት ደረጃ ላይ ደረሱ። ደቀ መዛሙርት ከሌሎች ጋር አንድ መሆንና የራሳቸውን ንብረት የራሳቸው እንደሆነ አድርገው መቁጠር የለባቸውም። ቀደምት ክርስቲያኖች በጣም ስለተካፈሉ በማንበረሰባቸው ውስጥ ችግረኛ ሰዎች አልነበሩም። ይህ ማለት ሁሉም ምግብና ልብስ ነበራቸው ማለት ነው።

ቀን 90: ሉቃስ 14

ይህን ወር በሌላ ደቀ መዛሙርነት ምዕራፍ እንጨርሳለን። የመጀመሪያው ክስተት በፈሪሳዊ ቤት ውስጥ የሚገኝ ሲሆን ትህትናንና ለችግረኞች መንከባከብን ያስተምራል። ሁለቱም ርዕሰ ጉዳዮች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አማኞች ሊከተሏቸው የሚገቡ ጭብጦች ናቸው። ከዚያም የታላቁ ግብዣ ምሳሌ አለን። የእግዚአብሔር መንግሥት ሁሉም ሰው እንደተጋበዘበት ግብዣ ነው። ሰዎች ግብዣውን ለመቀበል ፈቃደኛ ካልሆኑ ለሌሎች መማር አለበት። የወንጌልን መልእክት የማይሰሙ ሰዎች ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ለመግባት የቀረበላቸውን ግብዣ እየተቃወሙ ነው። ምዕራፉ የመጨረሻ ክፍል ደቀ መዛሙር ለመሆን ዋጋ እንዳለው ያስተምረናል። የተወሰነ ችግርን ያካትታል። አንዳንዶቹ ቤተሰቦቻችን እንኳን አንዱ ከመሆን ሊያግዱን ይችላሉ። ደቀ መዛሙር ለመሆን ያለው ችግር ምንም ይሁን ምን ያ ችግር መጋፈጥ አለበት። አንድ ደቀ መዛሙር የራሱን መስቀል ተሽክሞ የሚከተለው ከሆነ የኢየሱስ ደቀ መዛሙር ነው።

በሦስተኛው ወር የተማርነውና በአራተኛው ወር ምን እንደምንጠብቅ

ባለፈው ወር የአብርሃምን ቤተሰብ፣ በይስሐቅ፣ በያዕቆብ እና ከዚያም የሴፍን ጨምሮ አሥራ ሁለቱን ልጆቹን ተመልክተናል። ስለ ሙሴ እና እግዚአብሔር በዚያን ጊዜ ከእስራኤል ሕዝብ ጋር ስለገባው ቃል ኪዳን ተምረናል። በዚህ እውቀት ዕብራውያን 11ን አንብቦ በሕይወታቸው ምሳሌዎችን በመጠቀም ስለ እምነት ተምረናል። አዲሱ ኪዳን በአሮጌው ኪዳን ላይ የተመሠረተ መሆኑን የተማርነውን አረጋግጧል። ከምሳሌ መጽሐፍ ስለ ጻድቃን መንግድ፣ ከዚያም ስለ እግዚአብሔር መንግሥት የበለጠ ተምረናል። ጻድቃን የእግዚአብሔርን መንግሥት ይወርሳሉ። ይህን ለማድረግ የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት መሆን አለብን። ከአሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርት ጀምሮ ስለ ደቀ መዛሙርነት መማር ጀመርን።

በአራተኛው ወር እንደ ንጉሥ ሰሎሞን፣ መጥምቁ ዮሐንስ እና ሐዋርያው ጳውሎስ ያሉ ሌሎች ጠቃሚ የመጽሐፍ ቅዱስ ገጸ-ባህሪያትን እንማራለን። የእግዚአብሔርን ጥበብ የበለጠ ግንዛቤ እንጨምራለን። በትዳር፣ በሥራ እና በአንድ አገር ዜጎች ውስጥ ባሉ የክርስትና ሚናዎች እና ኃላፊነቶች ላይ እናተኩራለን። ስለ ጥምቀት እና ይቅርታ የበለጠ እንማራለን። ወንጌል ከአይሁዶች ብቻ መልእክት ወደ አሕዛብ ወደሚባሉት ወደሚይሁዶችም እንዴት እንደሄደ እንማራለን።

ቀን 91: 1 ነገሥት 3

አራተኛው ወር ታላቁን ንጉሥ ሰሎሞንን በመማር እንጀምራለን። ሰሎሞን የንጉሥ ዳዊት ልጅ ነበር። በዘመኑ ምናልባት በዓለም ላይ እጅግ ባለጸጋ ሰው ነበር፣ ንግሥናውንም የጀመረው እጅግ ጥበበኛ ሰው በመሆን ነበር። 1 ነገሥት 3 ይህ እንዴት እንደተከሰተ ይነግረናል። የጥበቡን ምሳሌ ይሰጣል። ሰሎሞን የምሳሌ፣ መክብብ፣ የማሕልየ መሐልይ እና መዝሙር 72 ደራሲ ሆነ። ለእግዚአብሔር ለሰሎሞን ያቀረበው ልዩ አቅርቦት ነበር። እግዚአብሔር ለሰሎሞን አንድ ምኞት ለመስጠት ፈቃደኛ ነበር። ከእኛ መካከል ስንቶቻችን ሰሎሞን የመረጠውን እንመርጣለን? ሰሎሞን በጽሑፎቹ የእግዚአብሔርን ቃል ጥበብ እንድንመርጥ ያበረታታናል።

ቀን 92: ምሳሌ 1

ምሳሌ 2 እስከ 4 አንብብናል እና በምሳሌ መጽሐፍ ውስጥ ስላሉት የትምህርት ዓይነቶች ተምረናል። አሁን ወደ መጀመሪያው ምዕራፍ እንመለሳለን፣ እሱም በእርግጥ ለጥበብ መግቢያ ነው። ጥበብ ለእኛ ምን ማድረግ እንደምትችል ይነግረናል። ትክክል፣ ፍትሐዊ እና እውነተኛ የሆነውን እንድናደርግ ልትረዱን ትችላለች። ይህ እግዚአብሔር የሚያደርገው ስለሆነ፣ እኛ አምላካዊ እንድንሆን ልትረዱን ትችላለች ማለት ነው። ምሳሌዎችን ወይም ማንኛውንም የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ስናነብ፣ ከእሱ የመማር አመለካከት ጋር ማንብብ አለብን። አስቀድመን እናውቃለን ብለን ካሰብን፣ አንማርም። ለመማር እያዳመጥን ከሆነ እንማራለን። ይህ ከእኛ ትህትናን ይጠይቃል። ሁሉንም አስቀድመን እንደማናውቅ እና ከእግዚአብሔር መማር እንደምንፈልግ የሚገልጽ ትሁት አመለካከት መያዝ አለብን። እንዲሁም አባታችንን እንደምንፈራው የእግዚአብሔርን ፍርሃት ይጠይቃል። ጥበበኛ ወንዶችና ሴቶች ልጆች መሆን እና ሰማያዊ አባታችን የሚያስተምረንን ማዳመጥ አለብን። ከአባታችን አንጻር፣ በጸሎታችን ከመስማቱ በፊት እሱን እንድናዳምጠው ይፈልጋል።

ቀን 93: ምሳሌ 22:17 እስከ 23:34

በሚቀጥሉት ሁለት ቀናት ውስጥ የጥበበኞች 30 አባባሎች በመባል የሚታወቀውን የምሳሌ ክፍል እናነባለን። ይህ በሌላ ቦታ በምሳሌ ውስጥ ያለው ማጠቃለያ አይደለም፣ ነገር ግን ጠቃሚ ምክር ክፍል ነው። ምዕራፍ 23 ስለ መብላትና መጠጣት ምክር አለው። የመስከር መግለጫ መጽሐፍ ቅዱስ ለምን ስካርን እንደሚቃወም

ያብራራል። ሙብላት ለምን ችግር እንደሆነ ግልጽ አይደለም። ፍቺው አንድ ሰው ለራሱ በጣም ጥሩ ጣዕም በመመገብ ብዙ ጊዜ እና ጥረት ማሳለፍ የተሳሳተ ጉልበት ነው። በተመሳሳይ መንገድ ለመበልጸግ ራሳችንን ማድከም የለብንም።

ቀን 94: ምሳሌ 24

ምሳሌ 24 የጥበበኞችን የመጨረሻ አባባሎች እና አንዳንድ ተጨማሪ አስተያየቶችን ይሸፍናል። የመጀመሪያው ቁጥር በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በሙሉ የሚከሰት ተደጋጋሚ ጭብጥ ነው። በክፍሎች አትቅና እንደ እነርሱም ለመሆን አትመኝ። ይህ አስፈላጊ ነው፤ ምክንያቱም ጻድቃን ያላቸውን ለማግኘት በመሞከር እንደ ክፍሎች ለመሆን ሊፈተኑ ይችላሉ። መጽሐፍ ቅዱስ እነዚህ ሰዎች ለባህሪያቸው ተጠያቂ እንደሆኑ እና ፈራጃቸውን እንደሚጋፈጡ ይነግረናል። የሚገባቸውን ፍርድ ያገኛሉ። እንደ ክፍሎች ከመሆን ይልቅ ሕይወታችንን በጥበብ ዙሪያ መገንባት አለብን፤ ይህም ኃይልና ብርታት ይሰጣል። ጥበብ በሕይወታችን ውስጥ ቅድሚያ የሚሰጣቸው ነገሮች እና ግቦች ምን መሆን እንዳለባቸው ያስተምረናል።

ቀን 95: 1 ነገሥት 8:22-66

ምናልባት የሰሎሞን ሕይወት ታላቁ ጊዜ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የተጠናቀቀበት ነበር። የእስራኤል ለእግዚአብሔር አምልኮ ማዕከል ነበር። እስራኤል ይጠቀሙበት የነበረውን ተንቀሳቃሽ ድንኳን ለመተካት ተሠራ። የዚህ ድንኳን በጣም አስፈላጊው ክፍል የቃል ኪዳን ታቦት ነበር። ይህ አሥርቱን ትእዛዛት የያዘ የወርቅ ሳጥን ነበር። በሙሴ ዘመን የተሠራው የቃል ኪዳን ታቦት በቤተ መቅደሱ መሃል ተቀመጠ። ይህ በሆነ ጊዜ የእግዚአብሔር ክብር በደመና መልክ ቤተ መቅደሱን ሞላው። እግዚአብሔር በሲና ተራራ ለሰው ልጆች ተገልጧል፤ ከድንኳኑ ጋር ተገዟል፤ አሁን ደግሞ በኢየሱሳም በሚገኘው ቤተ መቅደስ ዐርፏል። ከዚህ ጊዜ ጀምሮ እግዚአብሔር መገኘቱን ከኢየሱሳም ጋር ያዛምዳል።

ሰሎሞን ለእግዚአብሔር ስሙ እንዲኖርበት ስለመረጠው ቦታ ቤተ መቅደሱ ምን ያህል አስፈላጊ እንደሆነ ለሕዝቡ አስረዳ። እግዚአብሔር በሰማይ ቢኖርም ይህ እርሱ ሰውን እንዲያመልከው የፈቀደበት የምድር ክፍል ነበር። ሁሉን ቻይ የሆነው አምላክ በአንድ ትንሽ መሬት ላይ ሊወሰን እንደሚችል ሰሎሞን ያውቅ ነበር። ከዚያም ሰሎሞን በጣም አስፈላጊ የሆነ ጸሎት አቀረበ። በዚህ ዝግጅት ላይ ለመስማት የምትጠብቁት ጸሎት ላይሆን ይችላል። በመሠረቱ እስራኤል በራሷ ኃጢአት ምክንያት ችግሮች ስለሚኖሩበት ጊዜያት ተናገረ። ከዚያም እስራኤል ራሷን ባዋረደች፣ በተጸጸተችና ወደ ቤተ መቅደሱ በጸለየች ጊዜ እግዚአብሔር ይሰማል ይረዳትማል። ያልተለመደው ደግሞ እግዚአብሔር የባዕዳንን ጸሎት እንኳ ይሰማል!

ቀን 96: 1 ነገሥት 9

ሰሎሞን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ መወሰኑ በጣም አስፈላጊ ክስተት ስለነበር አሁን እግዚአብሔር ለሰሎሞንና ለእስራኤል ሕዝብ የሰጠውን ምላሽ ማንበብ አለብን። እግዚአብሔር ለመጀመሪያ ጊዜ ከቤተ መቅደሱ ለሰሎሞን ተናገረው ይህም መገኘቱ በቤተ መቅደሱ ውስጥ እንደነበረ ያሳያል። እግዚአብሔር ቤተ መቅደሱን ሁልጊዜ እንደሚመለከት ልቡም በዚያ እንደሚሆን ተናገረ። ሰሎሞንና ሥርወ መንግሥቱ እግዚአብሔርን የሚፈሩ እስከሆኑ ድረስ እግዚአብሔር ከእነርሱ ጋር ይሆናል። ሰሎሞንና ልጆቹን አለመታዘዝን አስጠንቅቋቸዋል። በሚያሳዝን ሁኔታ እነዚህ ቃላት አስፈላጊ ነበሩ። ሰሎሞንም ሆነ ብዙዎቹ ልጆቹ አለመታዘዝ በደላኛ ሆነዋል። እንደ ሁሉም ታላላቅ ነገሥታት ሰሎሞን ብዙ የግንባታ ፕሮጀክቶችን የጀመረ ሲሆን ከሌሎች አገሮች በግድ ወይም በሌሎች መንገዶች ሀብት አግኝቷል። ሰሎሞን እጅግ ባለጸጋ ሆነ።

ቀን 97: 1 ነገሥት 10

ሰሎሞን በታላቅነቱ ጫፍ ላይ በነበረበት ጊዜ ብዙ ሰዎች ሰሎሞንን ጎብኝተዋል። በጣም ዝነኛዋ ጉብኝት በ1 ነገሥት 10 ላይ የተመዘገበው የሳባ ንግሥት ጉብኝት ነበር። ይህ ጉብኝት በአዲስ ኪዳን በኢየሱስ ተጠቅሷል። ያየችውንና ያጋጠማትን ትገልጻለች። የሰሎሞን ታላቅነት ገለልተኛ ምስክር ይመስላል። ባየችው ነገር ተደንቃለች። ሕዝቡ ደስተኛ እንዲሆን ፍትሕንና ጽድቅን የሚያስተዳድር ንጉሥ አየች። ሰሎሞን በሀብትና በጥበብ ታላቅ ነበር።

ቀን 98: መዝሙር 15

ሰሎሞን በቤተ መቅደሱ ውስጥ ለእግዚአብሔር መናገርና በረከትን ማግኘት ችሏል። በእግዚአብሔር ቅዱስ ተራራ አጠገብ መኖር የሚችለው ሰሎሞን ብቻ አይደለም። መዝሙር 15 አንድ አማኝ ከእግዚአብሔር ጋር እንዴት መኖር እንደሚችል ያብራራል። አንድ አማኝ እንዴት እንደሚኖር ጥንቃቄ ካደረገ ይህ ሊሆን ይችላል። ጽድቅንና እውነትን መከተል አለባቸው። በሚናገሩት ነገር መጠንቀቅ አለባቸው። ከእግዚአብሔር ጋር ለመኖር አማኝ ለጎረቤቶቹ መልካም መሆን እንዳለበት እናስተውላለን። እግዚአብሔርን መውደድ ጎረቤታችንን መውደድን ያካትታል። ኢየሱስ ይህን ያውቅ ነበር ማቴዎስ 22 ቁጥር 36 ላይ 'ታላቁ ትእዛዝ ምንድን ነው?' ተብሎ በተጠየቀ ጊዜ። ኢየሱስ ለዚህ ጥያቄ አንድ መልስ አልሰጠም። ሁለት መልሶችን ሰጥቷል። እግዚአብሔርን መውደድና ጎረቤትን መውደድ እንደሆነ ተናግሯል። ለእግዚአብሔር ያለንን ፍቅር ለማሳየትና ከእግዚአብሔር ጋር ለመኖር እርስ በርሳችን መዋደድ አለብን።

ቀን 99: መዝሙር 27

የመዝሙር 27 ጸሐፊ በእግዚአብሔር ቤት የመኖርን ምቹት ይገልጻል። በዚያ ቢኖር ኖሮ እግዚአብሔር ከጠላቶቹ ሁሉ እንደሚጠብቀው ያውቃል። ጸሐፊው ዳዊት ብዙ ጠላቶች አሉት። እሱን ለመያዝ የሚሞክሩ ሠራዊቶች አሉ እንዲሁም የሐሰት ምስክሮችና ጨቋኞች አሉ። ዳዊት በትክክለኛው መንገድ እስከሄደ ድረስ እግዚአብሔር እንደሚጠብቀውና ሕይወቱን እንደሚያድን ያውቅ ነበር። ወላጆቹ እንኳ ሳይረዱት ዳዊት እግዚአብሔር እንደሚረዳው ያውቅ ነበር። በእግዚአብሔር እርዳታና ጥበቃ አማኝ ደስ ሊለውና ለእግዚአብሔር ትክክለኛ መገዛትን ሊያቀርብ ይችላል። ይህ እንዲሆን አማኝ ከእግዚአብሔር ጋር ትክክል መሆን አለበት።

ቀን 100: መዝሙር 33

መዝሙር 33 እግዚአብሔር ከሚሰጠው ነገር ሁሉ አንድ አማኝ እንደሚደሰት ይናገራል። የዚህ ምስጋና ርዕሰ ጉዳይ የእግዚአብሔር ቃል ነው። የእግዚአብሔር ቃል ትክክል፣ እውነት እና ፍትሃዊ ነው። በእግዚአብሔር ቃል ውስጥም ታማኝነትን እና ፍቅርን እናያለን። ለእነዚህ ነገሮች ምስጋና ማቅረብ ትክክል ነው። ይህ ሰማያትን የፈጠረ እና ውሃዎችን የከለከለው ያው ታላቅ የእግዚአብሔር ቃል ነው። እግዚአብሔር ሲናገር ሁል ጊዜ ይፈጸማል። እንደ ሰው ብዙ የሚናገር፣ ብዙ የሚምል፣ ከዚያም ትንሽ የሚፈጸም አይደለም። በእግዚአብሔር ዘንድ ዕቅዱና ዓላማው በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ይታያል፣ ይፈጸማልም። ይህ የእግዚአብሔርን መንግሥት የመሰሰሉ ተስፋዎችን ያካትታል። ስለዚህ የዓለም ሕዝብ እግዚአብሔርን መፍራት አለበት። እግዚአብሔርን የሚፈሩ የተባረኩ ናቸው። በዚህ ዓለም የሚገዛው የሰው ጦር ወይም የጦር መሣሪያ አይደለም። እግዚአብሔር ነው። እግዚአብሔር ከሰማይ ሆኖ ሰውን ይመለከታል፣ ሰውም የሚያደርገውን ሁሉ ያስባል።

ቀን 101: ዮሐንስ 1

ስለ ዮሐንስ መጥምቁ እና ኢየሱስ ሕይወት ለመማር አሁን ወደ አዲስ ኪዳን እንገባለን። መምጣታቸውን በሚያዘጋጀው በዮሐንስ 1 እንጀምራለን። ዮሐንስ ወንጌል መጀመሪያ ርዕሰ ጉዳይ የእግዚአብሔር ቃል ነው። በመጀመሪያ ነበረ። በእርሱ እግዚአብሔር ሕይወትንና ብርሃንን ፈጠረ። በእርሱ እግዚአብሔር ይህንን ብርሃን ለማስረዳትና ለመመስከር ዮሐንስን ላከ። ከዚያ በኋላ እግዚአብሔር ሊያስተምረው ኢየሱስን ላከ። ኢየሱስ የላቀ ብርሃን ነበረ ምክንያቱም የሚናገራቸው ቃላት ብቻ አልነበሩም፤ ስለ እርሱ ያለው ነገር ሁሉ በቃሉ ላይ የተመሠረተ ነበር። ሰዎች ኢየሱስን ሲመለከቱ የእግዚአብሔርን ቃል በተግባር ማየት ይችሉ ነበር። ዮሐንስ ለሰዎች የተስፋው ክርስቶስ እንዳልሆነ አስረዳ። ይህ በብሉይ ኪዳን እንደሚመጣ የተነገረው ታላቅ ነቢይ ነበር። ክርስቶስ ኢየሱስ ነበር። ዮሐንስ መንፈሱ ከሰማይ ሲወርድ ባዩ ጊዜ ይህንን መሰከረ። ዮሐንስ የገዛ ደቀ መዛሙርቱን ነቢዩ ኢየሱስን አሳያቸው፤ እነርሱም ደግሞ ኢየሱስን ይከተሉ። እግዚአብሔር ዮሐንስንና ኢየሱስን የላከበት ምክንያት ለሰዎች የእግዚአብሔር ልጆች የመሆንና 'ከእግዚአብሔር የመወለድ' ዕድል ለመስጠት ነበር። በሥራቸው አማካኝነት እኛም የእግዚአብሔር ልጆች መሆን እንችላለን።

ቀን 102: ማቴዎስ 3

ማቴዎስ 3 ስለ ዮሐንስ መጥምቁ ሥራ ይነግረናል። ዮሐንስ ሰዎችን ንስሐ ለማምጣት ሞከረ። ንስሐ መግባት ማለት መለወጥ ማለት ነው። ዮሐንስ ሰዎችን ከሰው መንገድ ወደ እግዚአብሔር መንገድ እንዲለወጡ ለማድረግ ሞከረ። ይህ የሁሉም ነቢያት ሥራ ነው - ሰዎችን ከክፉ መንገዳቸው ወደ እግዚአብሔር መንገድ መመለስ። ዮሐንስ ከታላላቅ ነቢያት አንዱ ነበር። እንደ ሁሉም ነቢያት ለክፉ ሰዎች የማስጠንቀቂያ መልእክት ነበረው። ሕዝቡ ንስሐ ካልገቡ እስራኤል እንደ አንድ ዛፍ በምሳር እንደሚቆረጥ ትቆረጣለች። ማስጠንቀቂያውን ሰምተው ንስሐ የገቡ በዮርዳኖስ ወንዝ ተጠመቁ። ኢየሱስም በዮሐንስ ተጠመቀ። ዮሐንስ ኢየሱስ ንስሐ አያስፈልገውም ስለዚህም መጠመቅ አያስፈልገውም አለ። ይሁን እንጂ ኢየሱስ መጠመቅ የሚያስፈልግባቸው ሌሎች ምክንያቶች ነበሩ። ስለዚህ ኢየሱስ ተጠመቀ። እግዚአብሔር ይህንን ጥም አጽድቆ የድጋፍ ድምፅ ከሰማይ ሰጠ እንዲሁም ኢየሱስን የመንፈስ ቅዱስን ስጦታ ሰጠው።

ቀን 103: ማቴዎስ 11

ዮሐንስ መጥምቁ ከኃጢአት ስለ ንስሐ ሲናገር መልእክቱን ሁሉም አልወደዱትም። በአንዱ ኃጢአቱ ለመቀጠል የፈለገ መሪ ዮሐንስን በወጎኒ አኖረው። ዮሐንስ መታሰር ለብዙዎች በተለይም ለዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ችግር ፈጠረ። ዮሐንስ ደቀ መዛሙርት በኢየሱስ ማመንና መከተል ስላለባቸው ዮሐንስ ደቀ መዛሙርቱን ስለ ኢየሱስ እንዲማሩ ላከ። ኢየሱስ ምሥራቹን ሰበከ ሙታንን ጨምሮ የታመሙትን ፈወሰ። ይህ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት በኢየሱስ ማመን እንዳለባቸው የሚያሳይ ማስረጃ ነበር። ኢየሱስ ብዙ ተአምራትን ቢያደርግም ብዙ ሰዎች በኢየሱስ አላመኑም። ኢየሱስ ከእነዚህ ከተሞች ውስጥ የሦስቱን ሰዎች ጠቀሰ። ኢየሱስ መልእክቱን ማን እንዳመነበት ባሰበ ጊዜ እግዚአብሔርን አመሰገነ። ያዳመጡት ጥበቦች ወይም ብልሆች አልነበሩም። ቃሉን እንደ 'ሕፃናት' የተቀበሉት ነበሩ። ኢየሱስ ለደከሙ ሁሉ ዕረፍት እንዲያገኙ በሚያምር ልመና ይደመድማል። ሁላችንም እንደ ሕፃናት መሆንና በመልእክቱ ማመን አለብን።

ቀን 104: ማርቆስ 6:14-56

ማርቆስ 6 ዮሐንስ መጥምቁ እንዴት እንደሞተ ይገልጻል። ጽድቅን በማድረግ ምክንያት ስለሞተ ክቡር ሞት ነበር። የሞቱ ምክንያት ግን ከክብር የራቀ ነበር። ዮሐንስ በመሞቱ ኢየሱስ ተልዕኮውን በትክክል የሚረዳ ዳደኛ

አጠፋ። ኢየሱስ ለማዘን የተወሰነ ጊዜ ለማግኘት ሞከረ፣ ነገር ግን ሕዝቡ ተከተሉት። እረኛ እንደሚፈልጉ በጎች ነበሩ። ኢየሱስም እንደ መልካም እረኛ መገባቸው። ከዚያም ኢየሱስ ከአባቱ ጋር በመነጋገር ሌሊቱን በጸሎት አሳለፈ፣ ከዚያም በውሃው ላይ ወደ ደቀ መዛሙርቱ ሄደ። የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ምን ያህል በሕዝቡ መካከል እንደነበሩ አናውቅም። እዚያ ቢኖሩ በጣም ይበረታቱ ነበር። የዮሐንስ ተልዕኮ በኢየሱስ ተልዕኮ ቀጥሏል።

ቀን 105፡ ማቴዎስ 19

የዮሐንስና የኢየሱስ መልእክት ንስሐ መግባትና መለወጥ ነበር። ከሰው መንገድ ተለውጦ የእግዚአብሔርን መንገድ መከተል። ይህ በብዙ የሕይወት ዘርፎች ላይ ይሠራል። አሁን ስለእነዚህ ለውጦች አንዳንድ ንባቦች ይከተላሉ። ይህ ክፍል በትዳር ይጀምራል። ኢየሱስ ስለ ትዳር ምን ያስብ ነበር? ኢየሱስ ስለ ፍቺ ምን ያስብ ነበር? ኢየሱስ መልስ ሲሰጥ እግዚአብሔር ትዳርን ወደ ሠራቦች ወደ መጽሐፍ ቅዱስ መጀመሪያ ይመልሳቸዋል። ከዘፍጥረት ትምህርቶችን ይወስዳል። ምዕራፉ ኢየሱስ ለልጆች ባለው ምላሽ ይቀጥላል፣ ይህም ትዳር ልጆችን እንደሚያፈራ ከግምት ውስጥ በማስገባት ትኩረት የሚሰጥ ነው። ልጆች አስፈላጊ ናቸው። ልጆችንም ወደ ኢየሱስ እናምጣ። በመጨረሻም ትክክለኛውን ነገር የሚያደርግ የሚመስለውን አንድ ሀብታም ሰው እናገኛለን። ሆኖም ሀብቱን ትቶ ለመሄድ ፈቃደኛ አልነበረም። ይህ ልቡ የት እንደነበረ አረጋገጠ። ከእግዚአብሔር ይልቅ ሀብቱን ይወድ ነበር። ይህን ማድረግ አንችልም። ከሌሎች ነገሮች ይልቅ እግዚአብሔርን መውደድ አለብን።

ቀን 106፡ ኤፌሶን 5

እግዚአብሔር ከመጀመሪያው ጀምሮ ትዳር አንድ ወንድና አንዲት ሚስት እንዲሆን አድርጎ ፈጠረው። እግዚአብሔር የሠራውን ሲመለከት 'እጅግ መልካም' ብሎታል። ይህ ትዳርን ይጨምራል። ስለ ባሎችና ሚስቶች ሚናዎችና ኃላፊነቶች ምክር በመስጠት እግዚአብሔር በትዳር ውስጥ ምን እንደሚጠብቅ የበለጠ ተነግሮናል። ኢየሱስ ቤተ ክርስቲያንን እንዴት እንደ ወደደው ላይ የተመሠረቱ ትምህርቶች ተሰጥተውናል። ይህም ባል ሚስቱን የሚወድበት መንገድ ነው። ክርስቲያኖች ትዳራቸውን ኢየሱስ ቤተ ክርስቲያንን በወደደበት እና ቤተ ክርስቲያንም ኢየሱስን በወደደችበት መንገድ ላይ መመስረት አለባቸው። የምዕራፉ የመጀመሪያ ክፍል ክርስቲያኖች ቅዱስ መሆን ስላላቸው አስፈላጊነት ይነግረናል። በትዳር ውስጥ ቅዱስ መሆን ከእግዚአብሔር ጋር ቅዱስና ትክክል የመሆን አንድ ገጽታ ብቻ ነው።

ቀን 107፡ ኤፌሶን 6

በኤፌሶን ላሉ አማኞች የተጻፈው ደብዳቤ ስለ ትዳር ከተናገረ በኋላ ለልጆች በሚሰጠው ምክር ይቀጥላል። ምክሩ ከአሥርቱ ትእዛዛት አንዱ ነው። ከሌሎቹ 10 ትእዛዛት በተለየ፣ የመጀመሪያው ትእዛዝ ከእርሱ ጋር ተስፋ መጣ። አንድ ሰው ወላጆቹን ቢያከብር ረጅም ዕድሜ ይበረካል። እንዴት ያለ በረከት ነው! ልጆችን በተመለከተ አባቶች በቤተሰብ ውስጥ ያላቸውን ቦታ መ abuseት የለባቸውም። ልጆቻቸውን ተስፋ እንዲቆርጡ ማድረግ አልነበረባቸውም። እግዚአብሔርንና የእግዚአብሔርን መንገዶች እንዲያውቁ ማሳደግ ነበረባቸው። ለአገልጋዮችና ለጌቶችም ሚናዎች አሉ። እነዚህ በአጠቃላይ ለአገልጋዮች ከአለቆቻቸው ጋር ወይም ለሠራተኞች ከአሠሪዎቻቸው ጋር ሊተገቡ ይችላሉ። በመጨረሻም በጌታ ልንበረታና የእግዚአብሔርን የጦር መሣሪያ ልንለብስ ይገባል። እነዚህ ለማጥቃት ሳይሆን ለመከላከል ነው። ሰይፉ ለመከላከልና ለማጥቃት ሊያገለግል ይችላል፣ ነገር ግን የእግዚአብሔርን ቃል ሰዎችን ለማጥቃት አንጠቀምበትም፣ ሐሰትን ብቻ። ከውስጣችንም ሆነ ከሌሎች የሚመጡትን የሥጋን (የሰው መንገዶችን) መከላከል አለብን። ትልቁ መከላከያችን ጸሎት ነው።

ቀን 108፡ ሮሜ 13

በሮሜ 13 ሥር ለምንኖርባቸው ገዥዎች ያለን ኃላፊነት ተሰጥቷል። ለእነርሱ መገዛት አለብን። ክርስቲያኖች ዓመፀኞች ወይም የማይታዘዙ አይደሉም። እንዲያውም እግዚአብሔር ባለሥልጣናትን በቦታቸው አስቀምጧል፤ መጥፎዎቻችንም እንኳ። ትክክለኛውን ነገር ካደረግን ከባለሥልጣናት ጋር ምንም ችግር እንደማይኖርብን መጠበቅ እንችላለን። እግዚአብሔር በእኛ ላይ ስላደረጋቸው በባለሥልጣናት ያሉትን ማክበርና ማክበር አለብን። ለባለሥልጣናት ግብር መክፈል አለብን።

እርስ በርሳችንም ኃላፊነት አለብን። እርስ በርሳችን መዋደድ አለብን። ከሰውና ከጨለማ መንገድ ይልቅ የእግዚአብሔርና የብርሃን እንደሆንን ማሳየት አለብን። እንደ ኢየሱስ መሆን አለብን። እንደ ኢየሱስ መሆን የኢየሱስን ልብስ እንደ መልበስ ነው። ልብሳችንን ለመልበስ እንደምንመርጥ ሁሉ እንደ ኢየሱስ ለመሆን መምረጥ አለብን።

ቀን 109፡ ሮሜ 14

የአንድ ክርስቲያን ለሌላ ክርስቲያን ያለው ኃላፊነት በሮሜ 14 ይቀጥላል። እነሱን የምንወድበት አንዱ መንገድ ከእነሱ ጋር አለመጨቃጨቅ ነው። አንድ ሰው ደካማ እምነት ካለው እና አትክልቶችን ብቻ መብላት ወሳኝ ነው ብሎ የሚያስብ ከሆነ አንድ ሰው በፊታቸው ስጋ ባለመብላት ሊረዳቸው ይችላል። ዋናው ነገር ሌላ ክርስቲያን እምነቱን እንዲያጣ ማድረግ የለብንም። ለዚህ ሌላው ምሳሌ አንድ የተወሰነ ክርስቲያን አንድ የተወሰነ ቀን ልዩ እንደሆነ ቢያስብ ነው። ያው ነገር ይሠራል። እንዲጠብቁት እንፈቅድላቸዋለን እና አናስቀይማቸውም። በዚህ መንገድ ለሌላው ፍቅር ማሳየት እንችላለን። ለሌሎች እንዴት እንደምንሆን ለእግዚአብሔር መልስ መስጠት ስላለብን መጠንቀቅ አለብን። የምንፈልገውን ባናደርግ እንኳ እርስ በርሳችን ለመረዳዳትና ለማበረታታት የተሻለውን ማድረግ አለብን።

ቀን 110፡ ሮሜ 11

ከአስፈላጊ ግንኙነቶች አንዱ የክርስቲያን ከአይሁዳዊ ጋር ያለው ግንኙነት ነው። ሮሜ 11 እግዚአብሔር በጸጋ ጥቂት አይሁዶችን ለመጠበቅ እንደመረጠ ይነግረናል። አይሁድን አልጣለም። ምዕራፉ አይሁዶች እና አይሁዳዊ ያልሆኑ ክርስቲያኖች (አይሁድ ያልሆኑት 'አሕዛብ' በመባል ይታወቃሉ) ሁለቱም የወይራ ዛፍ አካል ተደርገው ሊወሰዱ እንደሚችሉ ይነግረናል። አይሁዶች እንደ ቅርንጫፎች ናቸው። አንዳንድ መጥፎ ቅርንጫፎች ተቆርጠዋል። የአሕዛብ ክርስቲያኖች በአይሁድ ግንድ ላይ እንደ ተተክሎ ሌሎች ቅርንጫፎች ናቸው። ልክ ሁሉም የአንድ ዛፍ አካል እንደሆኑ ሁሉ ሁላችንም በክርስቶስ አንድ ነን። እግዚአብሔርም ፍትሃዊ ነው። ከአይሁድም ሆነ ከአሕዛብ ቅርንጫፎች መካከል ማንኛቸውም መጥፎ ቢሆኑ ማንነታቸው ሳይለይ ይቆረጣሉ። ይህ የእግዚአብሔርን ቸርነትና ጥብቅነት ያሳያል። መጨነቅ ቢኖርብንም ስለመቆረጣችን ከልክ በላይ መጨነቅ የለብንም። እግዚአብሔር ለአይሁዶችና ለአሕዛብ መሐሪ መሆን ይፈልጋል። ምዕራፉ የሚያልቀው ለእግዚአብሔር ምሕረት በምስጋና መዝሙር ነው።

ቀን 111፡ የሐዋርያት ሥራ 8

ስለ መጥምቁ ዮሐንስ ሥራ ስናነብ ስለ ጥምቀት ተምረናል። አሁን ደግሞ በጥንቷ ቤተ ክርስቲያን ስለ ጥምቀት እናነባለን። ክርስቲያኖች ለወንጌል መልእክት ምላሽ ሲሰጡ የተጠመቁባቸውን በርካታ ክፍሎች እናነባለን። የሐዋርያት ሥራ 8 ስለ ጥምቀት በጣም የተሟላ ምሳሌ ይሰጠናል። ምዕራፉ የሚጀምረው ሳውል በሚባል ሰው ምክንያት ክርስቲያኖች በደረሰባቸው ስደት ነው። ይህ ደግሞ ክርስቲያኖች ከኢየሱስም እንዲበተኑ አደረገ።

በተበተኑበት ጊዜ የወንጌልን መልእክት ይዘው ሄዱ። ፊልጶስ መልእክቱን ወደ ሰማርያ ወሰደ። ስለ እግዚአብሔር መንግሥትና ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ነገሮች መልካሙን ዜና አስተማረ። በወንጌል መልእክት ምክንያት የከተማው ሰዎች ተጠመቁ። ከዚያም ፊልጶስ ኢትዮጵያዊ ሐጅ አገኘ። ኢትዮጵያዊው ስለ ኢየሱስ መስዋዕትነት የሚያስተምረውን የብሉይ ኪዳን ክፍል እያነበበ ነበር። ፊልጶስ ይህን ክፍል አስረድቶ ስለ ኢየሱስ አስተማረው። ኢትዮጵያዊው መጠመቅ እንደሚያስፈልገው ተገነዘበ። በቂ ውሃ ባገኘ ጊዜ ተጠመቀ። ከፊልጶስ ጋር ወደ ውሃው ወረደ። ይህ ጥምቀት በውሃ መሸፈን እንደሆነ ያስተምረናል። ከዚያም ከውኃው ወጥተው ደስ አላቸው። ይህ የጥምቀትን ሂደት ይሸፍናል - በመጀመሪያ ማስተማር፣ ወደ መረዳትና ቁርጠኝነት መምራት፣ ከዚያም ጥምቀት።

ቀን 112: ሮሜ 6

ሮሜ 6 ስለ ጥምቀት ትርጉም ያስተምረናል። ጥምቀት ኃጢአትን ለማቆም ቁርጠኝነት ነው። የተጠመቁት በኢየሱስ ውስጥ ነው የሚጠመቁት። ማለትም አንድ ሰው ወደ ውሃው ሲገባ የኢየሱስን ሞት እየሠራ ነው። ከውኃው ሲወጡ የኢየሱስን ትንሣኤ እንደ መሥራት ነው። ጥምቀት የኢየሱስን ሞትና ትንሣኤ ይሠራል። ሰዎች በጥምቀት ከኢየሱስ ሞትና ትንሣኤ ጋር ራሳቸውን ካገናኙ ቢሞቱም እንኳ ከሞት ይነሳሉ። ይህ እንዲሆን በትክክለኛው መንገድ መኖርና ኃጢአትን ማስወገድ አለባቸው። ኃጢአት መሥራታችንን ከቀጠልን ለኃጢአት ባሪያዎች እንደሆንን ነው። ኃጢአት ከሠራን ሞት ይገባናል። ነገር ግን ቅዱስ ሕይወት ከኖርንና ኃጢአትን ካስወገድን በኢየሱስ ክርስቶስ የዘላለም ሕይወት እናገኛለን።

ቀን 113: የሐዋርያት ሥራ 9

በሐዋርያት ሥራ 9 ላይ ስለ መለወጥና ስለ ጥምቀት ሌላ ምሳሌ ተሰጥቷል። ይህ ከማንም ባልተጠበቀ ሰው የተገኘ ነው። ሳውል ክርስቲያኖችን በማሳደድ የሚመራ የአይሁድ አክራሪ መሪ ሆነ። ክርስቲያኖችን ያሰርና ይገድል ነበር። ሆኖም ሳውል ወደ ደማስቆ በሚወስደው መንገድ ላይ ተለወጠ። ሳውል ኢየሱስ ለእርሱ በመገለጡ የኢየሱስን እውነታ እንዲረዳ ተደረገ። እንደተቻለውም ሳውል ተጠመቀ። መለወጡ የቀድሞ ጓደኞቹንና ጠላቶቹን አስገርሟል። ለክርስቲያኖች ሰላም አመጣ። ሳውል ወንጌልን በተለይ ለአሕዛብ (ለአይሁድ ላልሆኑ) ብዙ ሰዎች እንዲወስድ በእግዚአብሔር ተመርጧል።

ቀን 114: የሐዋርያት ሥራ 10

የሐዋርያት ሥራ 10 ሌላ የመለወጥና የጥምቀት ምሳሌ ነው። ወንጌል ለአሕዛብ (ለአይሁድ ላልሆኑ) እንዲሄድ ምክንያት የሆነው ቁልፍ ክስተትም ነው። ሰውየው ተራ አሕዛብ አልነበረም። እርሱም ቆርኔሌዎስ የሚባል ከጠላቶቹ የሮማ ወራሪ ሠራዊት የሆነ ሰው ነበር። ተራ ወታደር ብቻ አልነበረም፣ የጦር ሠራዊት ክፍልን የሚቆጣጠር የመቶ አለቃ ነበር። እግዚአብሔር ቆርኔሌዎስን በጥንቃቄ የመረጠው ለምሳሌ እንዲሆን ነው። አንድ የተጠላ የሮማ መቶ አለቃ ክርስቲያን መሆን ከቻለ ማንኛውም ሰው ይችላል።

በሐዋርያት ሥራ 1 ላይ የወንጌል መልእክት በመጀመሪያ ወደ ኢየሩሳሌም፣ ከዚያም ወደ ይሁዳ (የአይሁድ አካባቢዎች)፣ ከዚያም ወደ ሰማርያ (ፊልጶስ በሰማርያ አካባቢዎች ሲሰብክ እንዳየነው) ከዚያም እስከ ምድር ዳር (የአሕዛብ አካባቢዎች) እንደሚሄድ ተገልጿል። የሐዋርያት ሥራ 10 ክስተቶች ወንጌልን ለአሕዛብ ለመውሰድ ለሚቀጥለው ምዕራፍ ወሳኝ ክስተት ነበሩ። እግዚአብሔር ይህን አቅዷል። የዚህ እቅድ ሌላው ምሳሌ ወንጌልን በሌሎች ቋንቋዎች እንዲናገሩ የሚያስችል የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ሲሆን ይህም እንዲረዱት ነው። አዲሱ ኪዳን ከአይሁድ የዕብራይስጥ ቋንቋ ይልቅ በሮማ ግዛት ቋንቋዎች በአንዱ በግሪክ የተጻፈ መሆኑ መልእክቱን ለአሕዛብ ለማድረስ ሌላ መንገድ ነበር።

ቀን 115: የሐዋርያት ሥራ 11

የሐዋርያት ሥራ 10 ክስተቶች እጅግ በጣም ብዙ አንድምታዎች ስለነበሯቸው ሐዋርያት ለመወያየት ተሰበሰቡ። የሐዋርያት ሥራ 11 የሆነውን ይመዘግባል። አማኞች እግዚአብሔር ለአሕዛብ አማኞች የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ እንደሰጣቸው በሰሙ ጊዜ እግዚአብሔር የአይሁድን በረከት እንዲካፈሉ እንደሚፈልግ ለሁሉም ግልጽ ሆነ። በዘመናዊቷ ሶሪያ በምትገኘው አንጻሪያ ለአሕዛብ (በዚህ ጉዳይ ላይ ግሪኮች) ወንጌልን ማስተማር የጀመሩት እዚያ ነበር። ኢየሱስን የተከተሉት ክርስቲያኖች ተብለው የተጠሩትም በዚህ ከተማ ነበር። የአሕዛብ መለወጥ በሁሉም አይሁዶች ዘንድ ተቀባይነት አላገኘም። በበርካታ የአዲስ ኪዳን መልእክቶች ይህንን ተቃውሞ ለማሸነፍ መልእክቶችን እናነባለን። በእነዚህ ሁሉ ክፍሎች እግዚአብሔር ከአይሁዶች ጎን ለአሕዛብ እንዲድኑ እንደፈለገ ተነግሮናል።

ቀን 116: ገላትያ 1:11-2:10

አሁን ወደ ሳውል ሕይወት እንመለሳለን። ሳውል በአዲስ ኪዳን ውስጥ ቁልፍ ሰው ነበር። ሳውል ስሙን ቀይሮ ጳውሎስ በመባል ይታወቅ ነበር። ወደ ቤተክርስቲያናትና ለግለሰቦች የተላኩ ደብዳቤዎች የሆኑትን የአዲስ ኪዳን መጻፈኞች በግማሽ ያህሉ ጽፏል። ጳውሎስ በሐዋርያት ሥራ 9 ላይ ስለነበብነው ተአምራዊ ለውጥ ነበረው። በገላትያ ለሚገኙ አማኞች በጻፈው ደብዳቤ ላይ ከዚህ ክፍል ስለ መጀመሪያ ዓመታት መማር እንችላለን። ጳውሎስ ወንጌልን የተማረው ከሌላ ሰው ሳይሆን በቀጥታ ከኢየሱስ ራዕይ ነው። ከጴጥሮስ ጋር ስለደረገው የመጀመሪያ ስብሰባ እንማራለን። ጴጥሮስ ለአይሁድ እንዲሰብክና ጳውሎስ ለአሕዛብ እንዲሰብክ ተስማሙ።

ቀን 117: የሐዋርያት ሥራ 13

ሐዋርያው ጳውሎስ ወደ ተለያዩ አገሮች በመጓዝ ወደ አሕዛብ (ለአይሁድ ላልሆኑ) ሄደ። በተለይ በሚስጦናዊ ጉዞዎች ላይ እንዲሄድ በእግዚአብሔር ተመርጧል። በመጀመሪያው ሚስጦናዊ ጉዞው ከአንጻሪያ በዘመናዊቷ ሶሪያ ከበርናባስ ጋር ተገዟል። በበርናባስ ከቆድሮስ የመጣ ሲሆን ቆድሮስም ለመጀመሪያ ጊዜ የሰበኩበት ቦታ ነበር። በቆድሮስ አንድ ዋና ተቃዋሚ ነበራቸው እርሱም አስማተኛ ነበር። ጳውሎስ የመንፈስ ቅዱስን ስጦታ ባልተለመደ ሁኔታ በመጠቀም አስማተኛውን አሳወረው። ይህ ስብከቱ ስኬታማ እንዲሆን ረድቷል። ከዚያም ቆድሮስን ለቀው አንጻሪያ ወደምትባል ሌላ ቦታ ሄዱ። ይህኛው በዘመናዊቷ ቱርክ ውስጥ ነበር። ምክራብ ወደሚባል የአይሁድ ሃይማኖታዊ ስብሰባ ቦታ ሄደው እዚያ ሰበኩ። ይህ ጳውሎስ በመስበኩ ስኬት እስኪቀናባቸው ድረስ ጥሩ ሠርቷል። ይህ የጳውሎስ ስብከት ዘይቤን አስቀምጧል - በመጀመሪያ ወደ አይሁዶች በምክራብ መሄድ ከዚያም በኋላ ወደ አሕዛብ መሄድ።

ቀን 118: የሐዋርያት ሥራ 14

የሐዋርያት ሥራ 14 የጳውሎስን የመጀመሪያ የሚስጦናዊ ጉዞ ሁለተኛ ክፍል ይገልጻል። ወደ ሶርያ አንጻሪያ መነሻ ቦታ መመለሱን ያካትታል። ስለ ስኬቱ የበለጠ እንማራለን፣ ነገር ግን ያጋጠሟቸውን ተግዳሮቶችም ጭምር። ጉዞው ሲጠናቀቅ፣ ምን እንደተፈጠረ ለቤተክርስቲያናቸው (ለቤተክርስቲያን አዲስ ኪዳን ቃል) ሪፖርት አደረጉ። ጳውሎስ ብዙ ደብዳቤዎቹን የተቀበሉ ብዙ አብያተ ክርስቲያናትን አቋቋሙ። ጳውሎስ አብያተ ክርስቲያናትን ለማበረታታት እና የተከሰቱትን የተለያዩ ችግሮች ለመፍታት ጽፏል። ይህ መረጃ አብያተ ክርስቲያናት ዛሬ እንዴት መተዳደር እንዳለባቸው - እና እንዴት መተዳደር እንደሌለባቸው ያስተምረናል። የጳውሎስ ደብዳቤዎች አብያተ ክርስቲያናት እንዴት መተዳደር እንዳለባቸው ላይ ዋና ምንጭ ናቸው።

ቀን 119: የሐዋርያት ሥራ 28

የ«ሐዋርያት ሥራ» ቀሪው የሐዋርያው ጳውሎስ የሚስቶናዊ ጉዞዎች ዘገባ ነው። ጳውሎስ በመጀመሪያው ጉዞ ላይ በበርናባስ ታጅቦ ነበር። በኋለኞቹ ጉዞዎቹ እንደ ጢሞቴዎስ፣ ቲቶ እና ሲላስ ያሉ ሌሎች የጉዞ ጓደኞችን አካቷል። ጳውሎስ በኢየሩሳሌም በነበረበት ጊዜ በአይሁዶች ተይዞ በሐሰት ተከሰሰ። በዚህ ምክንያት ለጭሰና ፍትሃዊ ፍርድ መጠየቅ ነበረበት። በዚህ መንገድ ወደ ሮም ተወሰደ። የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ የሚያበቃው በመርከብ መሰበር አደጋው አቅራቢያ ማልታ እና ሮም መድረሱ ነው። በሮማ ግዛት ማዕከል ጳውሎስ ወንጌልን ለአሕዛብ መስበኩን ቀጠለ። መጽሐፍ የሚያበቃው ጳውሎስ የእግዚአብሔርን መንግሥት እና ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ በመስበክ ነው። ይህ የእግዚአብሔር ቃል ከኢየሩሳሌም ወደ ይሁዳ፣ ወደ ሰማርያ ከዚያም እስከ ምድር ዳር (ሮም) ድረስ እንዴት እንደሚሄድ የገለጸው ለመጽሐፍ ተስማሚ ፍጻሜ ነው።

ቀን 120: ሮሜ 8

ጳውሎስ ለሮሜ ቤተ ክርስቲያን የጻፈው ደብዳቤ ወደ ሮም ከመድረሱ በፊት ነበር። ሮሜ 8 በክርስቶስ የመሆንን ጥቅሞች የሚያብራራ ግሩም ምዕራፍ ነው። ክርስቲያኖች የመጨረሻ ፍጻሜያቸው ሞት ሳይሆን ለሕይወት (ትንሣኤ) የታሰቡ ናቸው። ነገር ግን ክርስቲያኖች የሰውን መንገድ ሳይሆን የእግዚአብሔርን መንገድ መከተል አለባቸው። የሰው መንገድ አንዳንድ ጊዜ 'ሥጋ' ወይም 'ኃጢአተኛ ተፈጥሮ' ይባላል። የእግዚአብሔር መንገድ ደግሞ የመንፈስ መንገድ ይባላል። 'መንፈስ' የሚለው ቃል ትምህርትን፣ አእምሮን እና አመለካከትን ጨምሮ ብዙ ነገሮችን ሊያመለክት ይችላል። ነገር ግን ግራ ልንጋባ አይገባም። እዚህ የእግዚአብሔር መንገድ ማለት ነው። ልንከተላቸው የምንችላቸው ሁለት መንገዶች እነዚህ ናቸው፤ ነገር ግን ወደ ሕይወት የሚመራው የእግዚአብሔር መንገድ ብቻ ነው። በክርስቶስ ውስጥ ከሆንን በክርስቶስ ውስጥ በረከቶች እንዳይኖሩን ምንም - እንደግመጥለን ምንም - ሊያግደን አይችልም። ይህ ለክርስቲያኖች ትልቅ ማበረታቻ ነው።

በአራተኛው ወር የተማርነው እና በአምስተኛው ወር ምን መጠበቅ እንችላለን

በአራተኛው ወር በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለተገኙ በርካታ ቁልፍ አማኞች ተምረናል። ስለ ዳዊት ልጅ ስለ ሰሎሞን ተምረናል እና ስለ ጥበቡ ተምረናል። ሰሎሞን በኢየሩሳሌም ያለውን ታላቅ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ሠራ። ንግሥተ ሳባ ሰሎሞንን በታላቅነቱ ተመልክታለች። ቤተ መቅደሱ እግዚአብሔር ከሰው ጋር መኖር እንደሚፈልግ አስተምሯል፤ ነገር ግን ይህ እንዲሠራ ሰው የእግዚአብሔርን መንገድ ለመከተል መጠንቀቅ ነበረበት።

ስለ መጥምቁ ዮሐንስ እና ስለ ጥምቀት ተምረናል። ስለ ትዳር እና በውስጡ ስላሉት ኃላፊነቶች ተምረናል። ክርስቲያኖች ለመንግሥታት፣ ለአይሁዶች እና ለሥራ ስላላቸው ኃላፊነቶች ተምረናል። ከዚያም ስለ ሐዋርያው ጳውሎስ እና ወንጌልን ለአሕዛብ ስለ መውሰድ ተምረናል። እግዚአብሔር ሁሉም ሰዎች ትክክለኛውን መንገድ በመከተል እንዲድኑ ይፈልጋል።

በወር 5 ከሐዋርያው ጳውሎስ ትምህርት የበለጠ እንማራለን። ትክክለኛውን መንገድ እንዴት መኖር እንዳለብን በሚናገርበት ለጢሞቴዎስ ከጻፋቸው ደብዳቤዎች እናነባለን። ከዚያም በብሉይ ኪዳን ውስጥ ስለ ኢየሱስ ብዙ ነገሮችን እንዴት እንደተነበዩ ለመማር ወደ ብሉይ ኪዳን እንመለሳለን። በሙሴ ሕግ እንጀምራለን፤ ከዚያም ስለ ኢየሱስ አስቀድመው የተናገሩትን መዝሙራት እና ነቢያትን እንመለከታለን። ከዚያም በአዲስ ኪዳን ውስጥ የተጠቀሱትን የብሉይ ኪዳን ገጸ-ባህሪያትን እንመለከታለን - እንደ ሎጥ፣ ዮናስ፣ ራኬብ፣ ኤልያስ እና ዳንኤል። እነዚህ ሁሉ ለእኛ ጠቃሚ ትምህርቶች አሏቸው። እነዚህ አዲስ ኪዳን በብሉይ ኪዳን ላይ የተመሰረተ መሆኑን

ያስተምሩናል። የመጽሐፍ ቅዱስን ሙሉ መልእክት ለመረዳት ከፈለግን ልንረዳቸው የሚገቡንን የብሉይ ኪዳን ክፍሎች ዋጋ ያስተምረናል።

ቀን 121፡ 1 ጢሞቴዎስ 1

ጢሞቴዎስ በሚስዮናዊ ጉዞው ላይ የሐዋርያው ጳውሎስ ረዳቶች አንዱ የነበረ ሲሆን አብያተ ክርስቲያናትን ለማቋቋም የረዳ ሰው ነው። ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ በጻፋቸው ደብዳቤዎች ክርስቲያን ሆነን እንዴት መኖር እንዳለብን እና አብያተ ክርስቲያናትን እንዴት መምራት እንዳለብን ያስተምረናል። አብያተ ክርስቲያናትን የሚመሩ ሰዎች ምን መድረስ እንዳለባቸው እና የሚነሱትን ችግሮች እንዴት መወጣት እንዳለባቸው ማወቅ አለባቸው። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን በኤፌሶን የሐሰት ትምህርትንና ክርክሮችን እንዲያስወግድ ቤተ ክርስቲያንን እንዲመራ ትቶት ሄደ። የቤተ ክርስቲያን ግብ በፍቅር፣ በንጹሕ ልብ እና በቅን እምነት መኖር ነው። በሚያሳዝን ሁኔታ ሁሉም ይህንን አይከተልም። ጳውሎስ አማኞችን ሲያሳድድ እምነትን ይቃወም ከነበሩት አንዱ እንደነበር ያስታውሳል። ይህንን በሐዋርያት ሥራ መጀመሪያ ምዕራፎች ላይ እናነባለን። ይሁን እንጂ ኢየሱስ ወደ ደማስቆ በሚወስደው መንገድ ላይ በገለጠለት ጊዜ ምሕረትና ጸጋ ተደርጎለታል። ጳውሎስ ኢየሱስ ለእኔ ለታላቅ ኃጢአተኛ ይህን ማድረግ ከቻለ ኢየሱስ ለማንኛውም ኃጢአተኛ ሊያደርገው ይችላል ሲል ይከራከራል። የእግዚአብሔር ምሕረትና ጸጋ ለማሸነፍ የማይችልበት ያለፈ ሕይወት የለም።

ቀን 122፡ 1 ጢሞቴዎስ 4

ጳውሎስ ረዳቱ ጢሞቴዎስን ሁሉም አማኞች በእምነት እንደማይጸኑ ነገረው። አንዳንዶች ሰዎችን እንዳያገቡ እና የተወሰኑ ምግቦችን እንዳይበሉ እንደ ማዘዝ ያሉ ትክክል ያልሆኑትን ያስተምራሉ። ሌሎች ደግሞ የሞኞች ታሪኮችን ያስተምራሉ። ከዚህ ምንም የሚረዳ ወይም ትክክል የሆነ ነገር የለም። ለምሳሌ የተወሰኑ ምግቦችን መከልከል ለእግዚአብሔር የምስጋና ጸሎት በማቅረብ ሊበላ ስለሚችል ትክክል አይደለም። አማኞች ለምግብ ምስጋና ማቅረብ መልካም እንደሆነ ከሚነገሩባቸው አጋጣሚዎች አንዱ ይህ ነው። በአካል ብቁ ለመሆን ራሳችንን ማሰልጠን እንችላለን ነገር ግን እግዚአብሔርን ለመምሰል ራሳችንን ማሰልጠን የበለጠ ጠቃሚ ነው። ይህ መኖርን የተሻለ ያደርገዋል እናም ወደፊት ህይወት ይሰጠናል። ጢሞቴዎስ አማኞችን ለመርዳት በሕይወቱ በሁሉም ዘርፍ ምሳሌ እንዲሆን ተነግሮታል። ሁሉም አስተማሪዎች በትምህርታቸውም ሆነ በባህሪያቸው በምሳሌነት ማስተማር አለባቸው።

ቀን 123፡ 1 ጢሞቴዎስ 6

ጳውሎስ የመጀመሪያውን መልእክቱን ለጢሞቴዎስ ስለ ሐሰተኛ አስተማሪዎች ተጨማሪ ማስጠንቀቂያዎችን በመስጠት ይደመድማል። ብዙ የተለያዩ የሐሰት ትምህርቶችን የሚያስተምሩ ብዙ ናቸው። እነዚህ አማኞች እውነት ነበራቸው ነገር ግን ከዚያ በኋላ የማይረዱ ነገሮች ላይ ፍላጎት አዳበሩ። ክርክሮችን አስከትለዋል። የተሰሰተ ትምህርት አንድ ምሳሌ እግዚአብሔርን መምሰል ገንዘብ ለማግኘት ይረዳል የሚለው ነው። ይልቁንም ጳውሎስ እግዚአብሔርን መምሰል ወደ እርካታ ይመራል ሲል ያስተምራል። ባለን ነገር መርካት አለብን። ገንዘብን የሚወዱ እና ለመክበር የሚጥሩ ወደ ፈተና ይወድቃሉ። እርግጥ ነው ችግር ገንዘብ አይደለም። የገንዘብ ፍቅር ነው። እግዚአብሔርን ለመምሰል የሚፈልጉ ይህንን ወጥመድ ማስወገድ አለባቸው። እግዚአብሔርን በመምሰል ለሚኖሩ ታላቅ ሽልማት አለ። የማይሞት እግዚአብሔር ብቻ ቢሆንም እግዚአብሔርን የሚመስሉ የዘላለም ሕይወት ይሰጣቸዋል። እንደ ጢሞቴዎስ ሁሉ እያንዳንዱ አማኝ ይህንን ለማሳካት መልካሙን የእምነት ገድል መጋደል ያስፈልገዋል።

ቀን 124: 2 ጢሞቴዎስ 2

ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ የጻፈውን ሁለተኛ መልእክቱን ከመጀመሪያው ደብዳቤ ጋር በሚመሳሰል ቃል ቀጥሏል። ሁኔታው በእርግጥ አልተለወጠም። ብዙ የሐሰት አስተማሪዎች ችግር እየፈጠሩ ነው። አማኞች ማድረግ ያለባቸው በእግዚአብሔር ቃል (መጽሐፍ ቅዱስ) ላይ ማተኮር፣ በትክክል መረዳት እና ማስተማር ነው። ይህንን ለማድረግ ከሁሉ የተሻለው መንገድ በገርነት ማስተማር ነው። ጢሞቴዎስ ሌሎችን መልካም ነገሮችን አስተማሪዎች እንዲሆኑ ማስተማር ያስፈልገዋል። በዚህ መንገድ ወንጌል ይስፋፋል። በጢሞቴዎስ ላይ ብቻ ቢመካ ኖሮ በጣም ፍቅር አይስፋፋም ነበር። ይሁን እንጂ ይህ ከሐሰት ትምህርት ይልቅ ትክክለኛውን ነገር የሚያስተምሩ ሰዎችን መምረጥን ይጠይቃል። ጳውሎስ ከወታደሮች፣ ከአትሌቶች እና ከገበሬዎች ምሳሌዎችን ይስባል እና ከእያንዳንዳቸው ትምህርት ያገኛል። ኢየሱስ ከሙታን መነሳቱን እና በእምነት የሞቱት ከእርሱ ጋር እንደሚኖሩ ልናስታውስ ይገባል። በሕይወት ችግሮች ውስጥ ከኢየሱስ ጋር የሚጸኑ ከእርሱ ጋር ይነግሳሉ። ኢየሱስን ለሚተውት ደግሞ ማስጠንቀቂያ አለ። ኢየሱስ ይተዋቸዋል!

ቀን 125: 2 ጢሞቴዎስ 3

ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ ብዙ ሐሰተኛ አስተማሪዎች እንደነበሩ አስረድቶታል። አሁን ግን ወደፊት ብዙ ሐሰተኛ አስተማሪዎች እንደሚኖሩ ይናገራል። ይህ በክርስቲና ታሪክ ውስጥ እንደተከሰተ እናውቃለን። በምዕራፉ ውስጥ ያሉት የችግሮች መግለጫ በእኛ ዘመን ያሉትን መንፈሳዊ ችግሮች ሊገልጽ ይችላል። እነዚህን ማስወገድ አለብን። በዙሪያው ብዙ ሐሰተኛ አስተማሪዎች ባሉበት፣ ማንኛውም ሰው ትክክለኛውን መንገድ እንዴት መኖርና መጠበቅ ይችላል? ጳውሎስ ግልጽ መልስ ይሰጣል። መጽሐፍ ቅዱስን አንብብ። የሚታደግህ የእግዚአብሔር ጥበብ የምታገኘው ከዚያ ነው። በትክክለኛው መንገድ ልንመራ የምንችለው መጽሐፍ ቅዱስን በማንበብ ነው። ትምህርታችንን ከእሱ ማግኘት አለብን። በምንፈልግበት ጊዜ ተግባሩን መስማት አለብን። ትክክለኛውን መንገድ ስንለቅ እርማቱን መስማት አለብን። በዚህ መንገድ የእግዚአብሔር ፍጹምና የጎለመሰ ሰው መሆን እንችላለን። ሕይወታችንና ትምህርታችን በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ የተመሠረተ መሆን አለበት እንጂ በሰው ሐሳብ ላይ አይደለም።

ቀን 126: ዘዳግም 18:9-22

አሁን ብሉይ ኪዳን ከአዲስ ኪዳን ጋር እንዴት እንደሚገናኝ የበለጠ ለመማር ወደ ብሉይ ኪዳን እንመለሳለን። በሙሴ ሕግ በመመለስ እንጀምራለን። ትኩረቱ በዚህ ክፍል በሁለተኛው ክፍል ላይ ነው። ክፍሉ የሚጀምረው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የጠንቋይነትን በግልጽ በማውገዝ ነው። ጠንቋይነት ምልክቶችን ማንበብ፣ ሙታንን ማነጋገር፣ ኃይል አለኝ ማለት እና የመሳሰሉትን ያጠቃልላል። የእግዚአብሔር ሕዝብ በእነዚህ ነገሮች ውስጥ መሳተፍ የለበትም። ከዚያም በምዕራፉ ሁለተኛ ክፍል ውስጥ አንድ አስፈላጊ ትንቢት አለን። እግዚአብሔር እንደ ሙሴ ያለ ነቢይ ይልክ ነበር። ሕዝቡ ሙሴን እንደሰሙት ሁሉ ይህን አዲሱን ነቢይ መስማት ነበረባቸው። ሙሴ ከእግዚአብሔር ጋር በቀጥታ በመነጋገር፣ ተአምራትን በማድረግ እና የእግዚአብሔርን ትእዛዛት በመቀበል ልዩ ነቢይ ነበር። ይህ አዲሱ ነቢይ እንዲሁ ያደርጋል። ይህ 'እንደ ሙሴ' ያለ ነቢይ ኢየሱስ እንደሆነ አሁን እናውቃለን። ኢየሱስ በቀጥታ ለእግዚአብሔር ተናገረ፣ ተአምራትን አደረገ እና ትእዛዛት ተሰጠው። ትንቢቱ ሕዝቡ እሱን መስማት እንዳለባቸው ተናግሯል። አይሁዶች ይህን ነቢይ እየፈለጉ ነበር፣ እና ኢየሱስ ይህ ነቢይ መሆኑን የሚያሳዩ ምልክቶችን እየፈለጉ ወደ ኢየሱስ መጡ። ብዙ ምልክቶች ቢኖሩም አምልጧቸዋል! ይልቁንም ኢየሱስን እንደ ሐሰተኛ ነቢይ አድርገው ያዙት (ለዚህ ሌላ ክፍል አለ)። ዘዳግም 18 በአዲስ ኪዳን ውስጥ ብዙ ጊዜ በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ ተጠቅሷል። ስለ ኢየሱስ የሚያስተምሩ ሌሎች ብዙ የሙሴ ሕግ ክፍሎች ነበሩ።

ቀን 127: መዝሙር 22

አሁን መዝሙራት ስለ ኢየሱስ እንዴት እንደሚናገሩ ለማየት ወደ መዝሙራት እንሄዳለን። መዝሙር 22 የተጻፈው በዳዊት ነው። ሆኖም ቃላቱ ለኢየሱስ ይሠራሉ። በመስቀል ላይ ሲሞት ኢየሱስ በተጠቀመባቸው ቃላት ይጀምራል። በመስቀል ላይ ያፈዘበት ሰዎች የተናገሯቸውን ቃላት ያካትታል። የኢየሱስ እጆችና እግሮች እንዴት እንደሚወጡ እና ጠላቶቹ ልብሱን እንዴት እንደሚጣጣሉ ይገልጻል። ኢየሱስ እነዚህን ቃላት አስታውሶ ተናግሮ ሊሆን ቢችልም፣ ይህን ያፈዘበት ወይም ዕጣ የጣሉ ሰዎች ሊናገሩት አይችሉም። ይህ መዝሙር እግዚአብሔር ከመሆኑ ከረጅም ጊዜ በፊት ምን እንደሚሆን እንዴት እንደሚያውቅ ያሳያል። እግዚአብሔር ይህን የሚያደርገው እንዴት እንደሆነ ከአእምሮአችን በላይ ነው። እግዚአብሔር ለሁሉም ሰው ነፃ ምርጫ ይሰጣል፣ ነገር ግን እግዚአብሔር አሁንም ያውቃል። ይህ ክፍል እና ሌሎች ብዙዎች እግዚአብሔር የኢየሱስን ሕይወት፣ ሞት፣ ትንሣኤ እና ንግሥና ከመጀመሪያው ጀምሮ በእግዚአብሔር ዕቅድ መሠረት እንዳቀደልን ያስተምሩናል።

ቀን 128: መዝሙር 118

ልክ መዝሙር 22 ስለ ኢየሱስ መዝሙር እንደሆነ ሁሉ መዝሙር 118ም እንዲሁ ነው። መዝሙር 118 የኢየሱስን የመጨረሻ ሳምንት እና ወደ ኢየሱሳም ያደረገውን ጉዞ እና መስዋዕቱን ይገልጻል። ኢየሱስ ወደ ኢየሱሳም ሲገባ ብዙዎቹ ሐረጎች ተነግረዋል። ሰዎች ለኢየሱስ የተናገሩትን እና ወደ ኢየሱሳም በድል አድራጊነት ሲገባ ያደረጉለትን ይገልጻል። ኢየሱስ ለአለቆች የተናገረውን ይገልጻል። እንደገና፣ የኢየሱስ ቃላት ከመዝሙራት ትውስታ የመጡ ሊሆኑ ይችላሉ፣ ነገር ግን የጠላቶቹ ቃላት አልነበሩም። መዝሙሩ ይህን ጉዞ ወደ መስቀል ሲያደርግ የኢየሱስን አመለካከት ግንዛቤ ይሰጠናል። ለእግዚአብሔር ፍቅር አመሰግን! ኢየሱስ በእግዚአብሔር ታምኖ ሰውን አልፈራም። ኢየሱስ ስለ ነጻነቱ እና ስለ ድግነቱ ዘመረ። እንደሚመስልን ነገር ግን እንደሚኖር ተናገረ። ይህ ኢየሱስ ያመነበት ትንሣኤውን የሚያመለክት ነው። ኢየሱስ ትክክለኛውን ነገር ለማድረግ በአምላኩ ላይ እንዲህ ያለ እምነት ነበረው።

ቀን 129: ኢሳይያስ 53

ስለ ኢየሱስ ሕይወት አስቀድሞ እንዴት እንደተናገሩ ለማየት ከሕግ እና ከመዝሙራት ማጣቀሻዎችን ወስደናል። አሁን ከነቢያት አንድ ምሳሌ እንወስዳለን። ምናልባት በጣም ዝነኛ ምሳሌ ነው። ሐዋርያው ፊሊጶስ ወደ እርሱ በሄደ ጊዜ ኢትዮጵያዊው ሐጅ ሲያነበው የነበረው ነው (በሐዋርያት ሥራ 8)። ፊሊጶስ ኢሳይያስ 53 ስለ ኢየሱስ እንደሆነ ነገረው። ኢየሱስ ለመታረድ የተወሰደው በግ ነበር። ተገርፏል፣ ቆስሏል፣ ተወግቷል። መልኩ በጣም ስለተበላሸ ሰዎች ደነገጡና ሊመለከቱት አልፈለጉም። ስለ ኃጢአታችን ቆስሏል ተቀጥቷል። ኢየሱስ ራሱን ለኃጢአታችን እንዲያቀርብ የእግዚአብሔር እቅድ ነበር። ኢየሱስም ብዙዎችን እንዲያድን ሕይወቱን ከመቃብር እንዲመልስለት የእግዚአብሔር እቅድ ነበር። አንድ ሰው ኢየሱስ ስለ እኛ ያሳለፈውን መከራ ሲያስብ ምን ማለት ይችላል? ኢትዮጵያዊው ተጠምቆ በመገኘቱ ምንም አያስደንቅም!

ቀን 130: ማቴዎስ 2

የማቴዎስ ወንጌል የተጻፈው አድማጮቹ ብሉይ ኪዳንን እንደሚያውቁ አድርጎ ነው። ብዙ ጊዜ ስለ ኢየሱስ 'ይህ የተጻፈውን ለመፈጸም ነበር' ይላል። ማቴዎስ 2 አራት ምሳሌዎች አሉት። አንዳንዶቹ ምሳሌዎች ግልጽ ናቸው፣ ነገር ግን ሌሎቹ አይደሉም። ይህ የሚያሳየው ኢየሱስ ትንቢቶችን እንደፈጸመ ግልጽ ምሳሌዎች እንዲሁም ብዙ ግልጽ ያልሆኑ ጥቅሶች እንዳሉ ነው። ይህንን የሚረዱት ብሉይ ኪዳንን ሲያነቡ ከኢየሱስ ጋር ግንኙነት ይፈልጋሉ።

በብዙ በታዎች ስለ ኢየሱስ ማጣቀሻዎችን ታገኛላችሁ። እርግጥ ነው፤ እነዚህ ሁሉ የተደረደሩት ኢየሱስን ሕይወትና ሥራ ከመጀመሪያው ያቀደው በእግዚአብሔር ነው። እነዚህ ማጣቀሻዎች የእግዚአብሔር ቃል በትክክል የሚለው መሆኑን የሚያሳይ ማስረጃ ነው - ዓለምን ምን እያደረገ እንዳለ የሚያውቅ የእግዚአብሔር ቃላት። ከብዙ መቶ ዓመታት በላይ፤ ከተለያዩ ባሕሎች በመጡ ብዙ የተለያዩ ሰዎች በተደፈ መጽሐፍ ውስጥ እንዲህ ያለውን ውስብስብነትና ስምምነት ማካተት የሚችል ሌላ ማንም የለም። ይህ ስምምነት ለመጽሐፍ ቅዱስ እውነትነት ከታላላቅ ማስረጃዎች አንዱ ነው።

ቀን 131: ዮናስ 1 እና 2

ስለ ኢየሱስ አንዳንድ ጠቃሚ ትምህርቶችን ስለሚያስተምረን የብሉይ ኪዳን ነቢዩን ዮናስን እንመለከታለን። የዮናስ ሕይወት ክፍሎች የኢየሱስ ሕይወት ምሳሌ ናቸው። ይህንን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የብዙ ሰዎችን ሕይወት ከተመለከትን እናያለን። ዮናስ 1 እና 2 ዮናስ ነቢይ መሆን እንደማይፈልግ እና ወደ አሕዛብ ከተማ ወደ ነጭ ሄዶ መስበክ እንደማይፈልግ ይነግሩናል። ከእግዚአብሔር ሸሽቶ በመርከብ ወደ ተቃራኒው አቅጣጫ ሄደ። እርግጥ ነው፤ ከእግዚአብሔር ፊት መሸሽ አልተቻለም። እግዚአብሔር እንዲያቆመው ማዕበል ላከ። ዮናስ በመርከቡ ውስጥ ያሉትን ሰዎች ሕይወት ለማዳን ራሱን ወደ ባሕር እንዲጣል አቀረበ። ዮናስ በመርከቡ ውስጥ ያሉትን አሕዛብ ለማዳን ሕይወቱን ለማጣት በፈቃደኝነት በተዘጋጀ ጊዜ እግዚአብሔር ዮናስ በእውነት ሐሳቡን እንደለወጠ አወቀ። እግዚአብሔር ዮናስን እንዲውጡና እንዲያድነው ዓሣ ላከ። ዮናስ በአሳ ሆድ ውስጥ ሳለ ቀድሞውንም በመቃብር እንዳለ ሆኖ ወደ እግዚአብሔር ጸላዩ። እግዚአብሔር ጸሎቱን መለሰለትና አዳነው።

ቀን 132: ዮናስ 3 እና 4

እግዚአብሔር ዮናስን ለሁለተኛ ጊዜ ወደ ነጭ እንዲሄድ ነገረው። በዚህ ጊዜ ዮናስ ሄደ። ልክ እንደሌሎቹ ነቢያት ከኃጢአት ንስሐን ሰበከ። የሚገርመው ከተማይቱ ንስሐ ገባች። እግዚአብሔር ከተማይቱን አለጠፋትም አሁን ንስሐ ስለገቡ እግዚአብሔር አያስፈልገውም ነበር። ዮናስ በውጤቱ ደስተኛ አልነበረም። እግዚአብሔር ቸር፣ መሐሪ፣ ለቁጣ የዘገየና በፍቅር የሞላ መሆኑን እንደሚያውቅ ለእግዚአብሔር አማረረ። ስለ ምን ነገር ማማረር ነው! እግዚአብሔር ዮናስን በእጽዋት አስተማረው። እግዚአብሔር እንደዚህ ዓይነት አምላክ ስለሆነ ከአሕዛብ እንኳን ንስሐን መቀበል ይችላል። እርሱ ቸርና መሐሪ ነው። እርሱ እንደዚህ ስለሆነ እግዚአብሔርን ልናመሰግንና ልናመልክ ይገባናል!

ቀን 133: ማቴዎስ 12:38-50

የዮናስ ታሪክ ቆንጆ ታሪክ ነው፤ ነገር ግን ከዚያ በላይ ነበር። የኢየሱስ ምሳሌ ነበር። ይህንን በማቴዎስ 12 በዚህ ክፍል ውስጥ እናነባለን። ዮናስ በዓሣ ውስጥ ለ 3 ቀናትና ለ 3 ሌሊቶች እንደነበረ፣ ኢየሱስም በመቃብር ውስጥ ለ 3 ቀናትና ለ 3 ሌሊቶች ይቆያል። ዮናስ በዓሣ ውስጥ በነበረበት ጊዜ በመቃብር ውስጥ እንዳለ ነበር። ዮናስ በዓሣ ውስጥ የቆየበት ጊዜ ኢየሱስ በመቃብር ውስጥ ሆኖ ከዚያም ከዚያ እንደወጣ ምሳሌ ነበር። የኢየሱስ ሞትና ትንሣኤ ምሳሌ ነበር። ይህ ለአይሁዶች እንዲያምኑ የሚረዳቸው ምልክት ይሆናል። ንግሥተ ሳባ የሰሎሞንን ጥበብ ለመስማት እንደሄደች፣ እንዲሁ ሰዎች የኢየሱስን ጥበብ መስማት አለባቸው። ነገር ግን አይሁዶች ኢየሱስን ስላልሰሙ ክፉ መንፈስ እንደያዘው በሸተኛ ነበሩ። ያ ትውልድ ኢየሱስን በከፊል ሰምቶ በእርሱ ቢፈወስም፣ በመጨረሻ ግን በጣም የከፋ ሆነው ገደሉት። ክፉ ትውልድ ነበሩ። እነሱ ብቻ ቢሆኑ ኖሮ የወንጌል ትምህርት ከንቱ ይሆን ነበር። ነገር ግን የሰሙና መንፈሳዊ ቤተሰቡ የሆኑ ነበሩ።

ቀን 134: 2 ጴጥሮስ 1

የብሉይ ኪዳን ነቢያት ቃላት በሐዋርያው ጴጥሮስ በሁለተኛው መልእክቱ ተጠቅሰዋል። ቅዱሳን መጻሕፍትን (የእግዚአብሔርን ቃላት) በዚህ ጨለማ ዓለም ውስጥ እንደ ብርሃን መመሪያ አድርገን ልንመለከታቸው ይገባል። ዓለም ጨለማና ዓላማ የሌለው መስሎ ሊታይ ይችላል፤ ነገር ግን ብርሃንም ነበረ። የነቢያት ቃላት ብርሃን ነበሩ። ጴጥሮስ የነቢዩ ቃላት ከነቢዩ ራሳቸው ሳይሆን ከእግዚአብሔር እንደመጡ ግልጽ ያደርጋል። እግዚአብሔር ቃላቱን ለነቢያት ሰጣቸው እነርሱም ጻፏቸው። ጴጥሮስ ከሰማይ ስለሰማው የእግዚአብሔር ቃል ይጠቅሳል። ይህ ጴጥሮስ ኢየሱስ በተራራው ላይ በነበረበት ጊዜ ከኢየሱስ ጋር የነበረበትን ጊዜ የሚያመለክት ነው። እነዚህ ቃላት ከእግዚአብሔር እንጂ ከሰው አይደሉም። መጽሐፍ ቅዱስ እውነትና ከእግዚአብሔር ዘንድ ስለሆነ ልናምነው ይገባል። በዚህ ላይ እምነት ካለን በኋላ አማኞች በእምነታችን ላይ ሌሎች ነገሮችን መጨመር አለብን። ጴጥሮስ አማኞች በእምነታቸው ላይ መጨመር ያለባቸውን ነገሮች ይዘረዝራል። መልካምነት፣ እውቀት፣ ራስን መግዛት፣ ጽናት፣ እግዚአብሔርን መምሰል፣ የወንድማማችነት ፍቅር እና አጠቃላይ ፍቅር። በሌላ አነጋገር እምነት ብቻ በቂ አይደለም። በአማኙ ሕይወት ውስጥ መተግበር አለበት።

ቀን 135: ዘፍጥረት 19

ዘፍጥረት 19 የአብርሃም የወንድም ልጅ ስለነበረው ስለ ሎጥ የሚናገር ነው። ሎጥ በአዲስ ኪዳን ውስጥ ብዙ ጊዜ ተጠቅሷል። ሎጥ ከአጎቱ ከአብርሃም ጋር ወደ ከነዓን ምድር ተጓዘ። ከጊዜ በኋላ ሁለቱም በጣም ብዙ መንጎች፣ ከብቶችና አገልጋዮች ስለነበሯቸው አብረው ለመሆን በጣም ትልቅ ሆኑ። አብርሃም ሎጥ ወዴት መሄድ እንዳለበት ምርጫውን ሰጠው። ሎጥ የሰዶምንና የገሞራን አካባቢ መረጠ። ይህ በጣም ጥበብ የተሞላበት ምርጫ አልነበረም፤ ምክንያቱም ሎጥ ወደ ኃጢአተኛዎ ከተማ ወደ ሰዶም በመሄድ ተጠናቀቀ። ከተማይቱ በጣም ኃጢአተኛ ስለነበረች እግዚአብሔር ከተማይቱን ለማጥፋት መረጠ። ይህ ከመሆኑ በፊት እግዚአብሔር ሎጥንና ቤተሰቡን ለማዳን መላእክትን ላከ። በመጨረሻ፣ በሆነ ቸልተኝነት ምክንያት መላእክቱ ሎጥንና ቤተሰቡን በእጃቸው ይዘው መምራት ነበረባቸው። ያም ቢሆን የሎጥ ሚስት ልቧ አሁንም በከተማው ውስጥ ያለ ይመስል ወደ ኋላ ተመለከተች። የጨው ሐውልት ሆነች። የቅጣትና የምሕረት ታሪክ አለን። እግዚአብሔር ክፉዎችን ይቀጣል ዳድቃንንም ያድናል። እግዚአብሔር ቤተሰቦችንም ማዳን ይፈልጋል።

ቀን 136: ሉቃስ 17

ኢየሱስ በሉቃስ 17 ላይ የሎጥን ሁኔታ ጠቅሷል። ሉቃስ 17 የሰው ልጅ መምጣትን ይናገራል፤ ይህም ኢየሱስ ወደ ምድር መምጣቱን የሚገልጽበት ሌላ መንገድ ነው። በሎጥ ዘመንና በኢየሱስ መምጣት ጊዜ መካከል ተመሳሳይነቶች አሉ። በሁለቱም ሁኔታዎች ፍርድ በድንገትና ባልተጠበቀ ሁኔታ ተፈጽሟል። በሁለቱም ሁኔታዎች ክፉዎች ተቀጥተዋል ዳድቃንም ድነዋል። የኖህና የሎጥ ቤተሰቦች ድነዋል ነገር ግን የሎጥ ሚስት አልዳነችም። እነዚህ ክስተቶች እኛና ቤተሰቦቻችን ለኢየሱስ መምጣት ዝግጁ መሆናችንን ለማረጋገጥ እንደ ማስጠንቀቂያ ተሰጥተውናል። ይህንን ለማድረግ በመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርቶች ላይ እምነት ሊኖረንና በእምነታችን መኖር አለብን። ነገር ግን ዓለምን በእውነት እንዳንወድ እርግጠኞች መሆን አለብን፤ ስለዚህ እንደ ሎጥ ሚስት አንሆንም። የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት ራሳቸውን መጠበቅ አለባቸው፤ ስለዚህ ኃጢአት እንዳይሠሩና ከሌሎች ኃጢአተኞች ጋር እንዳይጠፉ።

ቀን 137: ዘፀአት 14

የናስና ሎጥ በአዲስ ኪዳን እንዴት እንደተጠቀሱና ጠቃሚ ትምህርቶችን እንደሚያስተምሩን አይተናል። የእስራኤል ልጆች ከግብፅ በወጡ ጊዜም እንዲሁ ነው። ይህ 'ዘፀአት' በመባል የምናውቀውና በዘፀአት መጽሐፍ ውስጥ የተሰጠው ክስተት ነው። ዘፀአት 14 ሕዝቡ ግብፅን በቀይ ባህር መሻገር እንዴት እንደለቀቁ ይነግረናል። እስራኤል በግብፅ ላይ ከደረሱት 10 መቅሰፍቶች በኋላ ከግብፅ አመለጡ። ምንም እንኳን በፈርዖን እንዲወጡ ፈቃድ ቢሰጣቸውም ፈርዖን ሐሳቡን ቀየረ። ሊያድናቸውና እንደ ባሪያ ሊመልሷቸው ሠራዊቱን ከኋላቸው ላከ። የእግዚአብሔር ጣልቃ ገብነት ባይኖር ኖሮ የግብፅ ሠራዊት ይህን በቀላሉ ሊያደርግ ይችል ነበር። ሠራዊቱ ወደሚሸሹት ሰዎች ሲቀርብ እግዚአብሔር ሕዝቡን ለመጠበቅ መልአኩን በሁለቱ ቡድኖች መካከል አደረገ። ከዚያም እግዚአብሔር በቀይ ባህር ውስጥ መንገድ እንዲከፍት ንፋስ ላከ። እስራኤል በደረቅ መሬት በባሕር ውስጥ አለፉ። የግብፅ ሠራዊት ለመከተል በወሰኑ ጊዜ እስከ የተወሰነ ቦታ ብቻ እንዲሄዱ ተፈቀደላቸው። ውሃው በላያቸው ላይ እንዲሄድ ተፈቀደላት። ይህ ክስተት በሌላ ቦታ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተጠቅሷል። እግዚአብሔር ሕዝቡን እንዴት ማዳን እንደሚችል ምሳሌ ነው።

ቀን 138: 1 ቆሮንቶስ 10

የዘፀአት ክስተቶች በ1 ቆሮንቶስ 10 ላይ ተጠቅሰዋል። በብሉይ ኪዳን ውስጥ ያሉት ክስተቶች ለእኛ ምሳሌዎችና ትምህርቶች እንደሆኑ ተነግሮናል። ብሉይ ኪዳን ክርስቲያኖች ሊማሩበት የሚገባ ነው። ብዙ ቅጦችን እናያለን። አንደኛው የጥምቀት ዘይቤ ነው። እስራኤል ከግብፅ በወጡ ጊዜ በደመናና በባሕር ውስጥ ማለፋቸው እንደ ተጠመቁ ነበር። የእግዚአብሔርን ጥበቃ ተቀበሉ፣ ይህም እግዚአብሔር ሕዝቡን የሚያድንበት ዘይቤ ነበር። በኋላም ባልታዘዙ ጊዜ በምድረ በዳ ጠፉ። ይህ ያለመታዘዝና የቅጣት ዘይቤ ነበር። እንደ ጾታዊ ብልጫ ያሉ ኃጢአቶችን በሠሩ ጊዜ ተቀጡ። እግዚአብሔር በአሁኑ ጊዜ እንደዚህ ባሉ አስደናቂ መንገዶች ባይገባም፣ እነዚህን ክስተቶች እንድንማርባቸው ማስጠንቀቂያዎች አድርጎ እየሰጠን ነው። በዚህ ሕይወት ውስጥ ችግሮች ሊኖሩብን ይችላሉ፣ ነገር ግን እግዚአብሔር እነሱን መቋቋም እንደምንችልና እንደምናሸንፋቸው ያረጋግጣልናል። ክፉ በሆኑ ድርጊቶች ውስጥ ከመሳተፍ መቆጠብ አለብን ምክንያቱም ያ ይቀጣል። ትክክል የሆነውን ማድረግ አለብን ምክንያቱም ያ በድነት ይሸለማል።

ቀን 139: ዘፀአት 17

በዚህ ክፍል ወደ ዘፀአትና እስራኤል እንዴት እንደተመለሱ አንዳንድ ምሳሌዎችን እንመለከታለን። እስራኤል በምድረ በዳ ጉዞ ላይ ለእግዚአብሔር የነበራቸው መጥፎ አመለካከት ብዙ ምሳሌዎች አሉ። በቀይ ባህር ከዳኑ በኋላ በየቀኑ መና በሚባል ምግብ በተአምራዊ ሁኔታ ቀርቦላቸዋል። ብዙም ሳይቆይ ተጠምተው ለእግዚአብሔር አገረመረሙ። ትሑት ልመና ሳይሆን ትእዛዝ ነበር! ትእዛዙ እግዚአብሔር ሊረዳቸው ይችል እንደሆነ ወይም እንደማይችል መፈተን ነበር። እግዚአብሔር ቀድሞውኑ ላደረገላቸው ነገር ትሑት ልመና የበለጠ ተገቢ ይሆን ነበር። መጥፎ አመለካከታቸው ቢኖርም እግዚአብሔር የፈለጉትን ሰጣቸው። ሆኖም እግዚአብሔር ቦታውን መሰሰ (ትርጉሙ 'መፈተን') እና ሜሪባህ (ትርጉሙ 'መጣላት') ብሎ ጠራው። የዚህ ምዕራፍ ሁለተኛ አጋማሽ እግዚአብሔር በተለይ ከክፉ ጠላት እንዴት እንዳዳናቸው ይገልጻል። በሌላ ቦታ አማሌቃውያን ከኋላ የነበሩትን ደካማ ሰዎችን እንደለዩ ተነግሮናል። የሚያማርሩትን ሕዝብ ከአዳኙ አምላክ ጋር ማነጻጸር እንችላለን። እግዚአብሔር በዘፀአት ጊዜ መታገሥ የነበረበት ይህን ነበር።

ቀን 140: ዕብራውያን 3

የዕብራውያን መጽሐፍ በዘፀአት ጊዜ ስለነበረው ይህን የማጉረምረም ጊዜ ይጠቅሳል። ምዕራፍ 3 ኢየሱስን ከሙሴ ጋር ያነጻጽራል ኢየሱስም እንደሚበልጥ ይናገራል። የእስራኤል ልጆች ወደ ተስፋይቱ ምድር ለመድረስ

በምድረ በዳ ለ40 ዓመታት የተጓዙበትን ጊዜ ይመለከታል። በዚህ ጊዜ እስራኤል ብዙውን ጊዜ የማያምኑና ዓመፀኞች ነበሩ። በዘፀአት 17 ላይ ስለዚህ አንድ ምሳሌ አንብባለን። በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር ያ ትውልድ ወደ ተስፋይቱ ምድር እንደማይደርስ ተናገረ። ይህ ትውልድ በምድረ በዳ ሞተ። እኛ የማናምንና ዓመፀኞች እንዳንሆን ይህ ለእኛ ትምህርት ነው። እግዚአብሔርን ለመከተል ከመረጥን በኋላ ወደ ክፉ መንገዶች ከዘርን ወደ ተስፋው መንግሥት አንደርስም።

ቀን 141: ኢያሱ 2

በሚቀጥሉት ምዕራፎች ውስጥ፣ በአዲስ ኪዳን ውስጥ ስለተጠቀሱት የብሉይ ኪዳን ገጸ-ባህሪያት እናነባለን። በኢያሱ 2 ላይ፣ ስለ ረዓብ ሕይወት እናነባለን። ረዓብ በዕብራውያን 11 እና ያዕቆብ 2 ላይ አስቀድመን ባነበብናቸው ሁለት የአዲስ ኪዳን ምዕራፎች ላይ የእምነት ምሳሌ ሆኖ ተጠቅሷል። ረዓብ በኢያሪኮ የምትኖር ጋለሞታ ነበረች። ቀይ ባህር መድረቁንና ሌሎች የዘፀአት ክስተቶችን ሰምታ የእስራኤል አምላክ ብቻ አምላክ እንደሆነ አመነች። በእምነት ተግባር የእስራኤል ሰላዮች እንዲያመልጡ በመርዳት ሕይወቷን አደጋ ላይ ጣለች። ሕይወታቸውን በማዳኗ እውቅና በመስጠት፣ ሕይወቷንና የቤተሰቧን ሕይወት ለማዳን ተስማሙ። ይህ በኋላ የሆነው ነው፣ እና ረዓብ የእግዚአብሔር ሕዝብ አባል ሆነች። የኢያሱስ የዘር ሐረግ እናትም ሆነች። ጋለሞታ መሆኗ እግዚአብሔር አድልዎ እንደሌለውና በእውነት ንስሐ የሚገባንና መንገዳቸውን የሚቀይሩትን ማንኛውንም ሰው መቀበል እንደሚችል ያሳያል።

ቀን 142: 1 ነገሥት 17

1 ነገሥት 17 ነቢዩ ኤልያስን ያስተዋውቀናል። እግዚአብሔር ኤልያስን የላከው እስራኤል በመንፈሳዊ ሁኔታ በጣም መጥፎ በሆነበት ጊዜ ነበር። የእስራኤልን አምላክ ትተው በአል የሚባል የሐሰት አምላክን ያመልኩ ነበር። ኤልያስ ወደ እስራኤል አምላክ እንዲመልሳቸው ተላከ። ያደረገው ነገር የሚያስገርም ሊመስል ይችላል። ኤልያስ ዝናብ እንዳይዘን ጸለዩ። ምክንያቱ እስራኤል ዝናብን የሚቆጣጠረው በአል ነው ብለው ስላሰቡ ነው። ኤልያስ እግዚአብሔር እንደሚቆጣጠር ሊያሳያቸው ፈለገ። ለሦስት ዓመታት ዝናብ አልነበረም እና ነገሮች በጣም ተባብሰው ነበር። በመጀመሪያ ኤልያስ በወንዝ አጠገብ ተደበቀ እግዚአብሔርም ቁራዎችን ተጠቅሞ ይመግበው ነበር። ከዚያም ያ ወንዝ ሲደርቅ እግዚአብሔር ወደ አሕዛብ መበለት ላከው። መበለቲቱ በእስራኤል አምላክና በኤልያስ ቃል ታምናለች። በታላቅ እምነት እሷና ልጇ ዳኑ። ይህ ክስተት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አንድ ሰው ከሞት የተነሳበት የመጀመሪያ ጊዜን ይገልጻል። ይህ ለመበለቲቱ እምነት ሌላ ሽልማት ነበር።

ቀን 143: 1 ነገሥት 18

ከ 3 ዓመታት በኋላ እግዚአብሔር ኤልያስ በእስራኤል ላይ ዝናብ እንደሚልክ ነገረው። ይህንን ያመጡት ክስተቶች አስደናቂ ነበሩ። ኤልያስ ክፉውን ንጉሥ አክዓብን አገኘውና በኮረብታው ጫፍ ላይ ከሐሰተኛ ነቢያት ጋር ስብሰባ ጠየቀ። እግዚአብሔርም በአልም (የበአል ሴት አሼራ) መሥዋዕትን ለማቃጠል እሳት ማምጣት ይችሉ እንደሆነ ይፈተኑ ነበር። በአንድ በኩል ያልተስተካከለ ውድድር ነበር። 850 የበአልና የአሼራ ነቢያትና የአምላክ አንድ ነቢይ ብቻ ነበሩ። የሐሰት ነቢያት አማልክቶቻቸው እንዲያስተውሉና ምላሽ እንዲሰጡላቸው እየጮኹ ራሳቸውን ቆረጡ። ግን ምንም አልነበረም። ከዚያም ኤልያስ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ እሳትም ከሰማይ መጣ። ሕዝቡ የኤልያስ አምላክ እውነተኛ አምላክ ነው ብለው ጮኹ። ኤልያስ የእስራኤልን ሕዝብ ወደ እውነተኛው አምላክ እየመለሰ ነበር።

ቀን 144: ሉቃስ 9:18-62

ሉቃስ 9 ኤልያስን ሁለት ጊዜ ይጠቅሳል። አንዳንዶች ኢየሱስ ከሞት ተነስቶ ኤልያስ ነው ብለው አስበው ነበር። ነገር ግን ኢየሱስ አልነበረም። ኢየሱስ ክርስቶስ ነበር፤ ትርጉሙም የተቀበው (ማለትም የእግዚአብሔር ምርጫ) ማለት ነው። ከእነዚህ ክስተቶች ብዙም ሳይቆይ የኢየሱስ መልክ የተለወጠበትና የሚያብረቀርቅ ብሩህ የሆነበት ትራንስጎርሜሽን አለን። ኢየሱስ ከሙሴና ከኤልያስ ጋር በተራራ ላይ እንደተነጋገረ ተነግሮናል። ይህ ራዕይ ብቻ ነበር ወይስ እውነተኛው ሙሴ ወይም ኤልያስ ከሞት ተነስተው እንደሆነ እርግጠኛ መሆን አንችልም። ነገር ግን ስለ ሞቱ ለኢየሱስ ተናገሩ። ደቀ መዛሙርቱ ኢየሱስን እንዲሰሙት ከሰማይ ድምፅ መጣ። ይህ ሙሴን የሚመስል ነቢይ እስራኤል ሊሰማው እንደነበረ በዘዳግም 18 ያሉትን ቃላት ያስታውሰናል። ጴጥሮስ በኋላ በ2 ጴጥሮስ 1 ከነበብነው ክፍል ላይ ይህን ክስተት ጠቅሷል። ምዕራፉ ኢየሱስ ብቻ ሊያደርገው በሚችለው ፈውስ ምሳሌና ደቀ መዛሙር መሆን በሚቻልበት መንገድ ላይ ምክር በመስጠት ይቀጥላል።

ቀን 145: 2 ነገሥት 5

ነቢዩ ኤልያስ በትንቢታዊ ሥራው በሌላ ነቢይ በኤልሳ ተተካ። ኤልያስና ኤልሳ ሁለቱም ተአምራትን ማድረግ በመቻላቸው ያልተለመዱ ነቢያት ነበሩ። የ2 ነገሥት 5 ክስተት በኢየሱስ ተጠቅሷል። ናዖማን የሚባል የጠላት ሠራዊት አዛዥ ነበር። ናዖማን ለምጽ ነበረው። ከእስራኤል አንዲት ባሪያ ነበረችውና ተአምራትን ማድረግ ስለሚችለው ስለ ኤልሳ ነገረችው። ናዖማን ኤልሳን ሊፈልግ ሄደ። ነገር ግን ናዖማን የትሕትና ፈተና ተሰጠው። በወንዝ ውስጥ መታጠብ ነበረበት። በእስራኤል አምላክ ፊት ራሱን ባዋረደ ጊዜ ተፈወሰ። በሚያሳዝን ሁኔታ የኤልሳ አገልጋይ ቶሎ ለመክበር ተፈትኖ ለናዖማን ዋሸ። በለምጽ ተጠናቀቀ። ክስተቱ እግዚአብሔር በሽታን ሊሰጥና ሊወስድ እንደሚችል ያስተምረናል። በእግዚአብሔር ፊት ትሑት መሆንና ገንዘብን አለመውደድ እንደሚያስፈልገን ያስተምረናል።

ቀን 146: ሉቃስ 4:14-44

ኢየሱስ በሉቃስ 4 ላይ ኤልያስንም ኤልሳንም ጠቅሷል። ኢየሱስ በገዛ መንደሩ በናዝሬት በሚገኝ ምክራብ ውስጥ ነበር። ነገር ግን አላመኑበትም። ኢየሱስ በገዛ መንደሩ ነቢይ እንደሚከበር ተናገረ። ኤልያስም ሆነ ኤልሳዕ ወደ መንደራቸው እንዳልተላኩ የሚገልጹ ምሳሌዎችን ተጠቅሟል። ሁለቱም ወደ አሕዛብ ተልከዋል ይህም የአይሁድን አድማጭ አለስደሰተም። የኢየሱስ የገዛ መንደር ሰዎች ከገደል ላይ በመግፋት ኢየሱስን ለመግደል ሞከሩ። ኢየሱስ በትምህርቱ ኢየሱስንና ሥራውን ስለተነበየው ከኢሳይያስ የተወሰደ ጥቅስ ጠቅሷል። በሉቃስ ምዕራፍ 4 ላይ ብቻ ኢየሱስ ብሉይ ኪዳንን ሦስት ጊዜ እንደጠቀሰው እናያለን። ብሉይ ኪዳን የኢየሱስ መጽሐፍ ቅዱስ ስለነበረና ስለራሱ ሕይወት ብዙ ስለስተማረ ይህ የሚያስደንቅ አይደለም። ኢየሱስ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ከብሉይ ኪዳን በምክራቦች እያስተማረ ድውዮችን ይፈውስ ነበር።

ቀን 147: ዳንኤል 1

ዳንኤል በጣም ከሚታወቁ ነቢያት አንዱ ነው። በስሙ የተሰየመ መጽሐፍ አለው። ዳንኤል 1 ከ3 ዳደኞቹ ጋር በወጣትነት ዘመኑ የሕይወቱን መጀመሪያ ያብራራል። ከእስራኤል ወደ ባቢሎን ተሰደው የባቢሎንን ቋንቋና ሥነ ጽሑፍ ተምረዋል። ዳንኤልና ዳደኞቹ የሙሴን ሕግ ለመጠበቅ ባላቸው ፍላጎት ላይ በመመስረት ርኩስ ምግብ መብላት አልፈለጉም። በእግዚአብሔር ሕግ በሙሴ በኩል በጠበቁ ጊዜ እግዚአብሔር ባረካቸው። በባቢሎን ንጉሥ በተጠየቁ ጊዜ እጅግ የላቀ ጥበብና ማስተዋል እንደነበራቸው ተነገሱ። ስለዚህ በንጉሡ አገልግሎት ተቀጠሩ። ይህ

ክስተት ትክክለኛውን ነገር ማድረግ ምን ያህል አስፈላጊ እንደሆነ ያሳያል። የሚደረገው ይህ ከሆነ ዳድቃን ሊባረኩ ይችላሉ።

ቀን 148: 2 ቆሮንቶስ 6

ዳንኤል እንደ ሐዋርያው ጳውሎስ መከራ ደርሶበታል። አማኞች ትክክለኛውን ነገር ቢያደርጉ እንኳ እነዚህን ነገሮች ያጋጥሟቸዋል። አንድ አማኝ መከራ ቢኖርበትም ትክክለኛውን ነገር ማድረጉን መቀጠል አለበት። ሐዋርያው ጳውሎስ በቆሮንቶስ ላሉ አማኞች ልመና አቀረበ - ከአማኞች ተለዩ። ጽድቅና ክፋት በጣም የተለያዩ ናቸው። ስለዚህ አማኞች ከአማኞች ጋር በቅርብ መተባበር የለባቸውም። አማኞች መለዩት አለባቸው። ዳንኤልና ዳደኞቹ ያደረጉት ይህንኑ ነው። ከባቢሎን ርኩሳት ራሳቸውን ለዩ። ከዚያም ጳውሎስ የመለያየትን አስፈላጊነት በግልጽ ያስረዳል። አማኞች የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ናቸው። እግዚአብሔር በአማኞች መካከል መኖር ይፈልጋል። ይህንንም ሊያደርግ የሚችለው አማኞች ቅዱሳን ከዙሪያቸው ካለው ክፋት የተለዩ ሲሆኑ ብቻ ነው። ይህንንም ካደረጉ እግዚአብሔር አምላካቸው ሆኖ ይንከባከባቸዋል።

ቀን 149: ዳንኤል 2

ዳንኤልና ዳደኞቹ ካጋጠሟቸው ችግሮች አንዱ በዳንኤል 2 ላይ የሞት ቅጣት ነበር። የባቢሎን ንጉሥ በአስደናቂ ሕልም ተረበሸ። ሕልሙን እንዲነግሩትና እንዲተረጉሙለት ጠየቃቸው አለበለዚያ ይገደላሉ። ዳንኤል መልስ ለማግኘት የእግዚአብሔርን ምሕረት ለመነ። እግዚአብሔር ጸሎቱን መለሰለት። ከዚያም ዳንኤል ሕልሙንና ትርጓሜውን ለተደነቀው የባቢሎን ንጉሥ ነገረው። ሕልሙ ስለ ታላላቅ መንግሥታት ተከታታይነት ነበር። እነዚህም ባቢሎን ራስ በሆነችበት የሰው ሐውልት ተመስለዋል። በወቅቱ ባያውቁትም ሁለተኛው መንግሥት ሜዶንና ፋርስ፣ ቀጥሎም ግሪኮች፣ ቀጥሎም ሮማውያን፣ ቀጥሎም ጠንካራና ደካማ አገሮች የሚኖሩበት ጊዜ ይሆናል። ሕልሙ የመንግሥታት ታሪክ ነበር። እግዚአብሔር ስለሚሆነው ነገር እንደሚያውቅ ብቻ ሳይሆን እርሱም እንዲሆን እንደሚያደርግ የመንግሥታት ተከታታይነት መተንበዩ ያሳያል። ሕልሙ ምድርን ለመሙላትና መንግሥታትን ለማጥፋት በሚመጣ ድንጋይ ተጠናቀቀ። ይህ የእግዚአብሔርን መንግሥት ያመለክታል። የመንግሥታት ተከታታይነት ከተፈጸመ የዚህ ሕልም የመጨረሻ ክፍልም እንዲሁ እንደሚሆን መደምደም ምክንያታዊ ነው።

ቀን 150: ዳንኤል 7

በዳንኤል ምዕራፍ 2 ላይ እንደተገለጸው የባቢሎን ሁለተኛ ንጉሥም ሕልም ተሰጥቶታል። የዳንኤል ምዕራፍ 7 ሕልምም ስለ ተከታታይ መንግሥታት ነበር። እነሱም በዳንኤል ምዕራፍ 2 ላይ የተጠቀሱት ተመሳሳይ መንግሥታት ነበሩ። በዚህ ሁኔታ መንግሥታቱ ከባሕር በሚወጡ የተለያዩ አራዊት ተመስለዋል። አንበሳው ባቢሎን ነበር። ድቡ ሜዶንና ፋርስ ነበሩ። ነብር ግሪኮች ነበሩ። መጨረሻው የሚያስፈራው አውሬ እንደ ሮማውያን ነበር። ከዚያም (የዘመናት ሸማግሌ) ተብሎ የሚጠራው ሰው በዙፋን ላይ ተቀምጦ መጻሕፍትን ሲከፍት ነበር። ይህ የእግዚአብሔር ራእይ ነበር። (የሰው ልጅ) ተብሎ የሚጠራው ሰው በዙፋኑ ላይ ወደተቀመጠው ቀረበ። (የሰው ልጅ) የሚለው ሐረግ ኢየሱስ ራሱን ለመጥቀስ የተጠቀመበት ሐረግ ነው። ኢየሱስ ወደ እግዚአብሔር እየቀረበ ነበር። እግዚአብሔር ኢየሱስ ምድርን የሚገዛበትን ጊዜ አቅዷል፤ መንግሥቱም ለዘላለም ይኖራል። ይህ እግዚአብሔር ያቀደው የእግዚአብሔር መንግሥት ነው። አራቱ መንግሥታት እንደተከሰቱ ሁሉ የእግዚአብሔር መንግሥትም ይከሰታል። ዳድቃን አማኞች በዚህ መንግሥት ውስጥ ይሆናሉ።

በአምስተኛው ወር የተማርነው እና በስድስተኛው ወር ምን እንደምንጠብቅ

ወሩ የጀመረው ሐዋርያው ጳውሎስ ለወጣቱ ጢሞቴዎስ ከሰጠው ምክር በመነሳት ሲሆን ይህም ለአማኞች ጠቃሚ ምክር አለው። ከዚያም ብሉይ ኪዳን የኢየሱስን ክስተቶች እንዴት እንደተነበዩ እና አዲስ ኪዳን ብዙውን ጊዜ ብሉይ ኪዳንን እንዴት እንደሚጠቅስ ምሳሌዎችን ተመልክተናል። ሁለቱ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች በቅርበት የተሳሰሩ መሆናቸውን እና አዲስ ኪዳን በብሉይ ኪዳን ላይ የተመሠረተ መሆኑን አሳይቷል። ሁለቱ ክፍሎች መለያየት የለባቸውም። አዲስ ኪዳንን ለማብራራት ብሉይ ኪዳን ያስፈልጋል።

በአዲስ ኪዳን ውስጥ የተጠቀሱትን እንደ ዮናስ፣ ሎጥ፣ ራኬብ፣ ኤልያስ እና ኤልሳ ያሉ የብሉይ ኪዳን ሰዎችን ተምረናል። እነዚህ ጻድቃን ሰዎች ነበሩ። በነቢዩ ዳንኤል እና ስለ ዓለም የወደፊት መንግሥታት ትንቢቶች ጨርሰናል። የነቢያት ሥራ በከፊል ሕዝቡን ወደ እግዚአብሔር መንገድ መመለስ እና በከፊል ደግሞ ወደፊት ምን እንደሚሆን ማስረዳት ነበር። እግዚአብሔር በዓለም ክስተቶች ላይ እንደሚቆጣጠር ያሳያሉ። እግዚአብሔር ወደፊት ምን ሊያደርግ እንዳለ ያውቃል። አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ከዚህ መረጃ የተወሰኑትን ለነቢያቱ ሰጥቷል። ስለሚመጣው የእግዚአብሔር መንግሥት የሚገልጸው መልእክት ከእነዚህ ውስጥ አንዱ ነው።

ለስድስተኛው ወር በአዲስ ኪዳን ላይ እናተኩራለን። ብሉይ ኪዳን ወደ አዲስ ኪዳን ክስተቶች እንዴት እንደሚመራ አይተናል። ይህ ወደ ኢየሱስ መርቶናል። በአዲስ ኪዳን ውስጥ የኢየሱስ ሥራ በሐዋርያት ቀጥሏል። የዮሐንስንና የዴጥሮስን ቃላት በመመልከት እንጀምራለን፤ እነሱም ከኢየሱስ በጣም የቀረቡ ደቀ መዛሙርት ነበሩ። ከዚያም የያዕቆብን መልእክት እንጨርሳለን። ይህንን ለመጽሐፍ ቅዱስ መግቢያ የኢየሱስን ሕይወት በሌላ እይታ እንጨርሳለን። በዚህ ጊዜ ልደቱን፣ ሞቱንና ትንሣኤውን እንመለከታለን። ይህ እግዚአብሔር የሚፈልገው ነበር። ለአንባቢው የተስፋ መልእክት እና በሕይወታቸው ውስጥ የሚከተሉት አቅጣጫ ይሰጣል።

ቀን 151: 1 ዮሐንስ 1

ሐዋርያው ዮሐንስ ኢየሱስ በተለይ የወደደው ደቀ መዛሙር ነበር። ደብዳቤዎቹ የፍቅርን መልእክት ይዘዋል። ፍቅር ምን እንደሆነ እና ደቀ መዛሙርት እንዴት ማሳየት እንዳለባቸው ያስረዳል። የመጀመሪያው ምዕራፍ አጭር ግን አስፈላጊ ነው። መነሻው በኢየሱስ ላይ ያለው እምነት ነው። ደቀ መዛሙርቱ ትንሣኤውን አይተው ነክተውታል፤ በትንሣኤውም አምነዋል። የዘላለም ሕይወት ተስፋ የሚሰጠው በኢየሱስ ላይ ያለው እምነት ነው። የሚያምኑት ከዮሐንስ፣ ከእግዚአብሔር እና ከኢየሱስ ጋር ኅብረት አላቸው። ይህ ደስታን ያስከትላል። በኅብረት ውስጥ ያሉት <በብርሃን እየሄዱ> ተብለው ተገልጸዋል። በጨለማ የሚሄዱም አሉ። <በብርሃን የሚሄዱ> ከሌሎች <በብርሃን ከሚሄዱ> ጋር ኅብረት አላቸው። አብረው በኅብረት የሚኖሩ ከሆነ የኢየሱስ መሥዋዕት ከኃጢአት ያድናቸዋል። አማኞች ኃጢአት የለብንም ማለት አይችሉም፤ ምክንያቱም ሁሉም ሰዎች ኃጢአት ሠርተዋል (ከኢየሱስ በስተቀር)።

ቀን 152: 1 ዮሐንስ 2

ዮሐንስ አማኞች የኃጢአትን መንገድ መከተል እንደሌለባቸው በመናገር ይቀጥላል። ነገር ግን አማኞች ኃጢአት ቢሠሩ መጨረሻው አይደለም። ኢየሱስ ያንን ኃጢአት ማስወገድ ይችላል። አማኞች ትእዛዙን መጠበቅ አለባቸው፤ ይህም ወንድምህን መውደድን ይጨምራል። ነገር ግን አማኞች ሁሉንም ነገር መውደድ የለባቸውም። ዓለምን በምኞቶቿ በትዕቢቷ መውደድ የለባቸውም። ዓለም ትጠፋለች፤ ነገር ግን ትእዛዙን የሚጠብቅ አይጠፋም። አማኞችም ክርስቶስን የሚቃወሙትን መውደድ የለባቸውም። እነዚህ ኢየሱስ ክርስቶስ (የተቀባው ወይም የእግዚአብሔር ምርጥ) መሆኑን የሚክዱ ሰዎች ናቸው። ዮሐንስ እነዚህን ሰዎች ክርስቶስን ስለሚቃወሙ 'የክርስቶስ ተቃዋሚ' ይላቸዋል። በሌላ በኩል እውነተኛ አማኞች በእግዚአብሔር ተቀብተዋል (ይህም ማለት

ተመርጠዋል ማለት ነው። እውነት የሆነውን ይከተላሉ እንጂ ሐሰት የሆነውን አይከተሉም። ያ የአማኞች ሁሉ ፈተና ነው።

ቀን 153: 1 ዮሐንስ 3

ዮሐንስ አማኞች ትክክል የሆነውን የሚያደርጉ 'የእግዚአብሔር ልጆች' ተብለው እንደሚጠሩ ይነግራቸዋል። ይህ ትልቅ መብት ነው። እግዚአብሔር የአማኞች አባት ይሆናል፤ ልጆቹንም እንደራሱ አድርጎ ይይዛቸዋል። እግዚአብሔር ትእዛዙን ችላ የሚሉትንና የኃጢአት ሕይወትን የሚከተሉትን አይወዳቸውም። እነዚህ ሰዎች 'የዲያብሎስ ልጆች' ይባላሉ። ዲያብሎስ ማለት 'ሌላውን በሐሰት የሚከስ ሰው' ማለት ነው። የእግዚአብሔርን ቃል እንደ ሐሰት አድርገው ስለሚቆጥሩ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት ችላ ለሚሉ ሰዎች ተገቢ ቃል ነው። በእርግጥም እግዚአብሔር ሐሰተኛ ነው እያሉ ነው። እግዚአብሔርን በሐሰት ይከሰሉ። ዮሐንስ ይህንን ለማሳየት የቃዩንን ምሳሌ ይጠቀማል። ቃዩን የእግዚአብሔርን ትእዛዛት ያውቅ ነበር፤ ነገር ግን ችላ አላቸው። ክፉ ለማድረግ መረጠ ወንድሙንም ገደለ። ቃዩን ትእዛዛቱን በሰጠ ጊዜ እግዚአብሔር የተናገረውን እንዳልተናገረ አድርጎ ነበር። አንድ ሰው እንደዚህ ዓይነት ጠባይ ካለው የዘላለም ሕይወት ይሰጠኛል ብሎ መጠበቅ አይችልም። እግዚአብሔር ክፉ አድራጊ ለዘላለም ክፉ ሲያደርግ እንዲኖር አያደርገውም። ኢየሱስ ፍቅር ምን እንደሆነ ያሳየን ማንንም በመግደል ሳይሆን ለሌሎች ባለው ፍቅር የተነሳ ሌሎች እንዲገድሉት በመፍቀድ ነው። እንደ ኢየሱስ ለመሆን አማኞች በቃል ብቻ ሳይሆን በተግባርም መውደድ አለባቸው።

ቀን 154: ዮሐዋርያት ሥራ 5

ኢየሱስ ወደ ሰማይ ካረገ በኋላ ብዙም ሳይቆይ ምን እንደተፈጠረ ለመረዳት ወደ ሐዋርያት ሥራ መጀመሪያ ምዕራፎች እንመለሳለን። እስከ ምዕራፍ 4 ድረስ አንብባለን ነገር ግን ምዕራፍ 5 እና 6 አምልጦናል። ዮሐዋርያት ሥራ 5 የአናንያንና የሰጲራን አሳዛኝ ታሪክ ይገልጻል። ይህ ባልና ሚስት ለቀደመችው ቤተ ክርስቲያን ገንዘብ ሰጡ ነገር ግን ምን ያህል እንደሰጡ ዋሹ። ይህን በማድረጋቸው ገንዘብን ከእግዚአብሔር የበለጠ እንደሚወዱ አሳይተዋል። በዚህም ምክንያት ሁሉም ሰው በጣም በመገረም ሁለቱም ወዲያውኑ ሞቱ። ይህ አስተማሪ ምሳሌ ነበር። ይህንን የሰማ ማንኛውም ሰው ለእግዚአብሔር ከመዋሸት ወይም ገንዘብን ከእግዚአብሔር በላይ ከመውደድ ይጠነቀቃል። ይህ ለዚያ ጊዜ እንዲሁም ለዛሬው ጊዜ ጠቃሚ ትምህርት ነበር። ብዙ አማኞች ለቤተ ክርስቲያን ገንዘብ ይለግሱ ነበር ገንዘብን የሚወዱትን የመሳብ አደጋም ነበር። እግዚአብሔር ቀደመችውን ቤተ ክርስቲያን ከገንዘብ ፍቅር ነፃ ለማድረግ ይህንን ትምህርት ሰጠ።

ዮሐዋርያት ሥራ 5 ደቀ መዛሙርት ያሳለፉትን ተጨማሪ ስደት ይገልጻል። ሐዋርያት ወደ ወጎኒ ተጣሉ፤ ነገር ግን አንድ መልአክ ፈታቸው። ለሁለተኛ ጊዜ ተይዘው በምድራቱ ከፍተኛ ዳኞች ፊት ቀረቡ። ምን እንደተፈጠረ ስንገልጽ አንድ አስፈላጊ ትምህርት ተምረናል። የሰው ልጅ አስተዳደር ምኞቶች ከእግዚአብሔር ትእዛዛት ጋር በሚጋጩበት ጊዜ አማኞች እግዚአብሔርን መከተል አለባቸው። ገዢዎቹ ምንም ቢናገሩ እግዚአብሔር መስበካቸውን እንዲቀጥሉ ይፈልጋል፤ እነርሱም ያደረጉት ይህንን ነው።

ቀን 155: ዮሐዋርያት ሥራ 6

ዮሐዋርያት ሥራ 6 በጥንታዊት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተፈጠረውን ውጥረት ይገልጻል። ይህም መበለቶችን ምግብ በማክፋፈል ላይ ያተኮረ ነበር። አሕዛብ የሆኑ መበለቶች ከአይሁድ መበለቶች ጋር ሲነጻጸሩ ፍትሃዊ ድርሻ እያገኙ እንዳልሆነ ተሰምቷቸው ነበር። ይህ ችግር ፍትሃዊነትን ለማረጋገጥ ታማኝ ወንድሞችን በማሰባሰብ ተፈቷል። ይህ ምሳሌ ድሆችን መንከባከብ ያለውን ጠቀሜታ ያሳያል፤ ከእነዚህም መካከል በጣም ድሆች የሆኑ

መበለቶች ይገኙበታል። እንዲሁም ድሆች አማኞችን ለመርዳት የሚቻልበትን መንገድ ያሳያል። ሌሎች አማኞች የዕለት ምግብ ማግኘታቸውን ማረጋገጥ አለብን። እነዚህን ሰዎች ለመርዳት ብዙ መንገዶች ሊኖሩ ይችላሉ፣ ነገር ግን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለው ምክር የተራቡትን መመገብና የተራቆቱትን ማልበስ እንዳለብን ይገልጻል። የሐዋርያት ሥራ 6 ሁለተኛ ክፍል ደግሞ እስጢፋኖስን ይሸፍናል። ልክ እንደ ኢየሱስ፣ አይሁዶች እስጢፋኖስን በአምላክ ላይ የስድብ ክስ በሐሰት ከሰሱት። ስድብ ማለት ሙሴ በሰጠው ሕግ ውስጥ ከአሥርቱ ትእዛዛት አንዱ ሲሆን ሰዎች ስለ እግዚአብሔር መጥፎ እንዳይኖሩ የሚከለክል ነበር። ይህም የሞት ቅጣት ያስከትል ነበር። ልክ እንደ ኢየሱስ፣ የአይሁድ መሪዎች ሕጉን አዛብተው ንጹሑን ሰው ገደሉ። እግዚአብሔር በእነርሱ ላይ መቆጣቱ ምንም አያስደንቅም።

ቀን 156: የሐዋርያት ሥራ 12

በእስጢፋኖስ ዘመን የነበረው የክርስቲያኖች ስደት የአይሁድ ተቃውሞ ያስከተለው የስደት አንድ ምዕራፍ ነበር። የሐዋርያት ሥራ 12 ሐዋርያት ምዕራፍ ይዟል፤ ይህም በሄሮድስ አግሪጳ ቀዳማዊ የተካሄደው ስደት ነው። ሄሮድስ ሐዋርያው ያዕቆብን ገደለ፣ ጴጥሮስንም ለመግደል አስቦ አስሮት ነበር። እግዚአብሔር ጣልቃ ገብቶ ጴጥሮስን ነፃ አወጣው፣ ከዚያም ሄሮድስን አስወገደው። እግዚአብሔር አማኞችን ለመጠበቅና የእግዚአብሔር ቃል እንዲስፋፋ ጣልቃ ገባ። እግዚአብሔር ቀደምት ቤተ ክርስቲያንን ሲጠብቅ ሌላ ምሳሌ እናያለን። ሐዋርያው ጴጥሮስ ስለ ስደት ጉዳዮች ለአማኞች ጽፏል። የመጀመሪያውን መልእክቱን እንመለከታለን።

ቀን 157: 1 ጴጥሮስ 1

የጴጥሮስ መጽሐፍ አማኞች ሊያውቁቸው የሚገቡ ብዙ የክርስቲያናዊ ሕይወት ገጽታዎችን ይነግረናል። በመጀመሪያው ምዕራፍ ላይ ፈተናዎችን በተመለከተ ይናገራል፤ ይህም ስደትን ይጨምራል። የፈተናዎችና የመከራ ችግር በመልእክቱ በሙሉ ተደጋግሞ ይነሳል። አማኞች ፈተናዎችን በታማኝነት ቢታገሡ፣ ይህ እግዚአብሔርን ደስ ያስኛል። ለአማኞች ከወርቅ ይልቅ አስፈላጊ ተደርጎ ሊወሰድ ይገባል። በእምነታቸው የሚጸኑት ‘የነፍሳችሁን መዳን’ ይቀበላሉ፤ ይህም ማለት ከታጢአትና ከሞት ይድናሉ ማለት ነው። ይህ እንዲሆን አማኞች ቅዱሳን መሆን አለባቸው። ‘ቅዱስ’ የሚለው ቃል ‘የተለየ’ ማለት ሲሆን ከዓለም የተለየ መሆናቸውን ያመለክታል። ይህንንም የሚያደርጉት በሚኖሩበት አገር እንደ እንግዶች በመኖር ነው። በአገሪቱ ውስጥ ይኖራሉ፣ ነገር ግን ከሚኖሩበት አገር ዜጎች ይልቅ የእግዚአብሔር ዜጎች ናቸው።

ጴጥሮስ ኢየሱስ ዓለም ከመፈጠሩ በፊት እንደተመረጠ ይናገራል። ይህ ማለት ከመጀመሪያው ጀምሮ በእግዚአብሔር ዕቅድ ውስጥ የነበረ ሲሆን በቅርብ ጊዜያት ተገልጧል። በብሉይ ኪዳን የነበሩ ነቢያት ይህንን የወደፊት ጊዜ አስቀድመው አይተዋል፣ ነገር ግን ዕቅዱን በግልጽ ሳያዩት ቀርተዋል። አማኞች ከእግዚአብሔር ቃል ‘እንደገና ተወልደዋል።’ በዚህ መንገድ የእግዚአብሔር ልጆች ሆነዋል።

ቀን 158: 1 ጴጥሮስ 2

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉት ምዕራፎች በእግዚአብሔር አልተቀመጡም። ምዕራፎችና ቁጥሮች በቀላሉ ለማጣቀስ እንዲችሉ በሰዎች የተሠሩ ናቸው። ይሁን እንጂ የምዕራፍ ክፍፍሎች የተነገረውን ነገር ለመረዳት ሁልጊዜ አይረዱንም፤ ምክንያቱም የአስተሳሰብ ፍሰትን ያቋርጣሉ። በላፈው ምዕራፍ አማኞች ከእግዚአብሔር ቃል እንደተወለዱ ተነግሯል። አሁን ደግሞ እነዚህ ሰዎች በእግዚአብሔር ቃል ማደግ እንደሚያስፈልጋቸው ተነግሮናል። የእግዚአብሔር ቃል እንደ ወተት ነው፣ እነርሱም መንፈሳዊ ሕፃናት ነበሩ። የእግዚአብሔርን ቃል ሲያነቡና ሲጠብቁ፣ ወደ የበሰሉ አማኞች ያድጋሉ።

የአማኞችን አቋም ለመመልከት ሌላው መንገድ የእግዚአብሔር ቤት ሕንፃ መሆኑ ነው። ኢየሱስ የዋናው የማዕዘን ድንጋይ ነው፤ ይህም ግንባራው ሌሎች ድንጋዮችን ለማስቀመጥ የሚጠቀምበት ነው። አማኞች ከዋናው የማዕዘን ድንጋይ ጋር ቤቱን የሚሠሩት ሌሎች ድንጋዮች ናቸው።

አማኞች የአገሪቱን ገዥዎች መታዘዝና ማንም ስለ እነርሱ ሊያማርር በማይችል መልኩ መልካም ሕይወት መኖር አለባቸው። ባሪያዎች (ሠራተኞች ማለት እንችላለን) ጌቶቻቸውን (አሠሪዎች ማለት እንችላለን) መታዘዝ አለባቸው። አማኞች መከራ መቀበል ካለባቸው፣ መልካም በመሥራት ይሁን። ይህን ቢያደርጉ፣ ትክክል የሆነውን በማድረግ መከራ የተቀበለውን የኢየሱስን ምሳሌ እንደ መከተል ነው።

ቀን 159: 1 ጴጥሮስ 3

ጴጥሮስ ስለ ትዳር አስፈላጊነት እና በትዳር ውስጥ ያሉ ባሎችና ሚስቶች ሚና በመናገር የመጽሐፍ ቅዱስን ጭብጥ ቀጥሏል። ሚስት ለባሏ መታዘዝ አለባት። ሚስት ከውጭ ይልቅ በውስጧ ቆንጆ መሆኗ በጣም አስፈላጊ ነው። ባል ለሚስቱ አሳቢ መሆን አለበት፣ በተለይም የዘላለም ሕይወት መንፈሳዊ ስጦታን አብረው እንዲያገኙ። ባል ሚስቱን በዚህ መንገድ ካልወደዳት፣ በእሱ ላይ ተጽዕኖ ያሳድራል. ጸሎቱ በጣም ውጤታማ አይደለም. ባሎችና ሚስቶች ጌታን የሚያገለግሉ አማኞች መሆን አለባቸው። አንድ ክርስቲያን ድነትን ለማግኘት መከተል ያለባቸው የክርስቲያን ሥነ ምግባር መመሪያዎች አሉ። ኢየሱስ ይህ እንዲሆን ለማስቻል አሁን በሰማይ ላይ ኃይል ሁሉ አለው።

ቀን 160: 1 ጴጥሮስ 4

አማኞች የኃጢአትን መንገድ መከተል የለባቸውም። የኃጢአት መንገድ ሞትን ያመጣል። ጴጥሮስ የኃጢአትን መንገድ የሚከተሉትን 'ሙታን' ሲል ይናገራል። ንስሐ ካልገቡ የሚደርስባቸው ይህ ስለሆነ ሙታን ናቸው። አማኞች ከእንግዲህ ሕይወታቸውን በራስ ወዳድነት ደስታ ላይ ማዋል የለባቸውም ይልቅንም በአምላካዊ መርሆዎች መኖር አለባቸው። ክርስቲያኖች የእግዚአብሔር ፈቃድ ከሆነ ስለ እምነታቸው መከራ ሊቀበሉ ይችላሉ። ይህ በኢየሱስ ላይ የደረሰው ነው፣ ስለዚህ በእሱ ተከታዮች ላይም ሊደርስ ይችላል።

ቀን 161: 1 ጴጥሮስ 5

ጴጥሮስ ደብዳቤውን ሽማግሌዎችን በመጥቀስ ያጠናቅቃል። ሽማግሌዎች በጭካኔ መግዛት የለባቸውም። በጎቹን እንደሚንከባከቡ እረኞች መሆን አለባቸው። እነሱ ገዥዎች ሳይሆኑ ተንከባካቢዎች ናቸው። ይህ ኢየሱስ በዮሐንስ ወንጌል ለጴጥሮስ የሰጠው የመጨረሻ ምክር ነበር እና ጴጥሮስ አሁን ለሌሎች ሽማግሌዎች ያስተላልፋል። ሁሉም አማኞች ትሑት መሆን አለባቸው። ለእግዚአብሔር እና ለትእዛዛቱ መገዛት አለባቸው።

ጴጥሮስ በመከራ ሌላ ማጣቀሻ ይጨርሳል። ስድቱን የሚያደርሱት 'አንበሳች' ይባላሉ። ያም ማለት አድፍጠው ለመያዝ እድል እንደሚጠበቁ አንበሳች ናቸው። ክርስቲያኑ መከራ ቢቀበል፣ ለጥቂት ጊዜ ብቻ እንደሆነ መረዳት አለባቸው። ይህ መከራ ጻድቃን ከሚቀበሉት ዘላለማዊ ክብር ጋር ሲነጻጸር ምንም አይደለም።

ቀን 162: ያዕቆብ 4

ያዕቆብ 1-3ን አንብብናል አሁን የቀሩትን የደብዳቤውን ምዕራፎች እንጨርሳለን። የያዕቆብ መልእክት በዮሐንስ እና በጴጥሮስ ከተነገሩት ብዙ ነጥቦች ይዟል። ለምሳሌ ያዕቆብ ለእግዚአብሔር መገዛትና ትሑት መሆንን

ይናገራል። አማኞች ዓለማዊ ነገሮችን ከሚከተሉ በዓለም ካሉት የተለዩ መሆን አለባቸው። አማኞች የዓለም ወዳጆች ሳይሆኑ የእግዚአብሔር ወዳጆች መሆን አለባቸው። ሁለቱም ሊሆኑ አይችሉም እና ምርጫ ማድረግ አለባቸው። አማኞች መጣላትና እርስ በርሳቸው መተላለፍ የለባቸውም። ኩሩ ወይም ትምክህተኛ መሆን የለባቸውም። አማኞች በሕይወታቸው ላይ ምንም ቁጥጥር እንደሌላቸው መረዳት አለባቸው። ሕይወታቸው የሚመራው በእግዚአብሔር ነው። ስለ ዕቅዳቸው ሲናገሩ፣ “የጌታ ፈቃድ ከሆነ” ይህን ወይም ያንን አደርጋለሁ ማለት አለባቸው።

ቀን 163: ያዕቆብ 5

ያዕቆብ ሀብታሞችን በማስጠንቀቅ ያበቃል። ባልተገባ መንገድ ሀብታም ከሆኑ ቅጣታቸውን ይቀበላሉ። ድሆች የሕይወት ችግሮች የሚያልፉበት ኢየሱስ እስኪመለስ ድረስ በትዕግስት መጠበቅ አለባቸው። የነቢያትን ወይም የኢየሱስን ምሳሌ ሊያስቡበት ይገባል። ኢየሱስ ለአጭር ጊዜ ከፍተኛ መከራ የደረሰበት ሰው ነበር። ከባድ ቢሆንም መከራው እስኪያበቃ ድረስ እምነቱን ጠብቋል። ስለ ኢየሱስ የሚናገር መጽሐፍ ቅዱስ አለ። አማኞች መከራን የሚቋቋሙበት አንዱ መንገድ በጸሎት ነው። የጻድቅ ሰው የታመነ ጸሎት በእርግጥ ይሠራል። ኤልያስ የዚህ ምሳሌ ነው። አማኞች ጠንካራ የጸሎት ሕይወት ሊኖራቸው ይገባል። ጻድቅ ከሆኑ እና ለትክክለኛ ነገሮች በትጋት የሚጻፈዩ ከሆነ በህይወታቸው መጨረሻ ላይ ጸሎት በእርግጥ እንደሚሰራ ይናገራሉ።

ቀን 164: ሉቃስ 1:1-38

አሁን የኢየሱስን ሕይወት መጀመሪያ እና መጨረሻ በበለጠ ዝርዝር እንመለከታለን። የኢየሱስ ልደት በሉቃስ ወንጌል ውስጥ በዝርዝር ተሰጥቷል። መነሻው በእርግጥ መጥምቁ የሆነው እና ልደቱ ነው። የሆሐንስ አባት መልአክ ጎበኘው። ነገር ግን አባቱ የመላእክትን መልእክት ስላላመነ በእርግጥናው ጊዜ ድምፁን አጣ። በተቃራኒው ማርያም የጎበኛትን መልአክ አመነች። የኢየሱስ ልደት የሚሆነው መንፈስ ቅዱስ በእሷ ላይ በመውረድ ያለ ተፈጥሯዊ አባት ወንድ ልጅ እንድትወልድ ነው። ልጇ 'የእግዚአብሔር ልጅ' በመባል ይታወቃል። መልአኩ እየሆነ ያለው ነገር ለእግዚአብሔር ለዳዊት የገባው ቃል ፍጻሜ እንደሆነ ግልጽ አድርጓል።

ቀን 165: ሉቃስ 1:39-80

ማርያም መጥምቁ የሆሐንስን እናት ኤልሳቤጥን ጎበኘች። ኤልሳቤጥ ማርያምን በልዩ ሰላምታ ተቀበለችት። ከዚያም ማርያም 'ማርያም መዝሙር' በመባል የሚታወቀውን ሰጠች። ትንሽ እንደ ሐና መዝሙር ነው። ሁለቱም ትሑታንና ዝቅ ያሉትን ስለባረከ እግዚአብሔርን አመሰግኑ። ማርያም እግዚአብሔር ለአብርሃምና ለእስራኤል የገባውን ቃል ጠቅሳለች። ኢየሱስ እግዚአብሔር ለአብርሃም፣ ለእስራኤልና ለዳዊት የገባውን ቃል የሚፈጽምበት መንገድ ነበር። ሉቃስ 1 ከዚያም የሆሐንስን ልደት ይገልጻል። አባቱ አሁን አመነ እግዚአብሔርንም አመሰግነ። እርሱም የአብርሃምን የተስፋ ቃልና ስለ ኢየሱስ አስቀድመው የተናገሩትን የነቢያት ቃል ይጠቅሳል። የኢየሱስ ክስተቶች በአሮጌው ኪዳን እንደተነገሩላቸው እናስተውላለን። መጥምቁ የሆሐንስ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለኢየሱስ መምጣት ያዘጋጃል፣ ስለዚህም ኢየሱስን ያዳምጡ።

ቀን 166: ሉቃስ 2

የኢየሱስ ልደት በሉቃስ 2 ላይ ተገልጿል። ማርያም ሳታገባ ሕፃኑን ወለደች። በዚህ ምክንያት ማርያምና የሴፍ የኅብረተሰቡን እፍረት በደረሰባቸው ነበር። በቤተልሔም ያሉ እረኞች ስለ ልደቱ ለማወቅ የመጀመሪያዎቹ ነበሩ።

እንደ ሙሴ ሕግ፣ እያንዳንዱ ወንድ ልጅ በስምንተኛው ቀን መገረዝ ያስፈልገው ነበር። ይህ በሆነ ጊዜ 'ኢየሱስ' የሚል ስም ተሰጠው። ስሙ 'አዳኝ' ('የሚያድን') ማለት ነው። ምክንያቱም ሕዝቡን ከኃጢአታቸው ያድናል። ከ40 ቀናት በኋላ ወላጆች እንደ ሙሴ ሕግ በቤተ መቅደስ መሥዋዕት ማቅረብ ነበረባቸው።

ሁለት ታማኝ እስራኤላውያን ሕፃኑን ኢየሱስን እንዲያዩ ተፈቅዶላቸዋል - ስምዖንና ሐና። ከዚያም ኢየሱስ የልጅነት ጊዜውን ወደ አሳለፈበት ናዝሬት ወደምትባል ከተማ ተወሰደ። ሕግን የሚታዘዙ እስራኤላውያን እንደመሆናቸው መጠን ወንዶቹ በዓመት ሦስት ጊዜ ወደ ኢየሩሳሌም በመጓዝ የሐጅ በዓላትን መጠበቅ ነበረባቸው። በአንድ ወቅት ኢየሱስ ከሕግ መምህራን ጋር ሲነጋገር ቀርቷል። ኢየሱስ መምህራንን በማስተዋሉ አስደነቃቸው። እንደሚታዩትም ሐጅ ኢየሱስ አደገ። እንደ ጥሩ ሐጅ ወላጆቹን ታዘዘ እግዚአብሔርንና ሰውን ደስ አሰኘ።

ቀን 167: ማቴዎስ 1

የማቴዎስ ምዕራፍ 1 ለአዲስ ኪዳን ግልጽ ጅምር አይደለም፣ ነገር ግን ሥራውን በጥሩ ሁኔታ ያከናውናል። አንባቢውን የሚፈታተን መግለጫ ይጀምራል። ኢየሱስ የተስፋው መሲሕ ነው። ቁጥር 1 ኢየሱስ የአብርሃምና የዳዊት ልጅ እንደነበረ ግልጽ ያደርገዋል። ይህ አንባቢው እግዚአብሔር ለአብርሃምና ለዳዊት የገባውን ቃል እንዲያስብ ያደርገዋል። ኢየሱስ ለተስፋዎቹ መልስ ነው። የኢየሱስ ብቃቶች አሉን፣ ማለትም የዘር ሐረግ፣ የእነርሱ ልጅ መሆኑን ያረጋግጣል። ይህ ለአይሁዶች በጣም አስፈላጊ ነጥብ ነው።

የማቴዎስ የኢየሱስ ልደት ዘገባ በዮሴፍ አመለካከት ላይ ያተኩራል። ዮሴፍ ሊያገባት የነበረችው ሚስቱ ፀንሳ አገኘ። ምን ሊያደርግ ነበር? እግዚአብሔር በሕልም ለዮሴፍ ተናገረው ስለዚህ ዮሴፍ ማርያምን አገባት። ድንግል መውለድ በአሮጌው ኪዳን ስለተነገረው የእግዚአብሔርን እቅድ ለመፈጸም ያስፈልግ ነበር።

ቀን 168: ማቴዎስ 4

የኢየሱስ አገልግሎት በጥምቀቱ ተጀመረ። ኢየሱስ በዚህ ጊዜ የመንፈስ ቅዱስን ኃይል ተቀበለ ከሰማይም ድምፅ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ ለሰዎቹ ነገራቸው። ወደ ምድረ በዳ በተወሰደ ጊዜ እነዚህ ሁለቱም ነገሮች ፈተና ሆኑት። ኢየሱስ ኃይሉን ለግል ምክንያቶች አላግባብ ለመጠቀም ተፈተነ። ነገር ግን ኢየሱስ ከድንጋይ እንጀራ ሠርቶ ረሃቡን ለመመገብ ፈቃደኛ አልሆነም። በሁለተኛ ደረጃ፣ የእግዚአብሔር ጥበቃ ለእርሱ እንዳለው ለሌሎች ለማሳየት ልጁነቱን ለመጠቀም ፈቃደኛ አልሆነም። በሦስተኛ ደረጃ፣ ችሎታውን ተጠቅሞ በዚያን ጊዜ ዓለማዊ ንጉሥ ለመሆን ፈቃደኛ አልሆነም። ኢየሱስ በሕይወቱ ሁሉ ፈተናዎችን ስለተቋቋመ ኃጢአት የሌለበት ሆኖ ሞተ።

ኢየሱስ ከእግዚአብሔር የተሰጠው ተልእኮ ነበረው። ይህ የእግዚአብሔር መንግሥት የምሥራች ሊመጣ እንደሆነ ማስተማር ነበር። ይህ መልእክት ከእግዚአብሔር እንደመጣ እንደ ማስረጃ ኢየሱስ ተአምራትን ማድረግና በበሽታ የሚሠቃዩትን መፈወስ ችሏል። በሚገርም ሁኔታ ብዙ ፍላጎት አገኘ። ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱ እንዲሆኑ በጥንቃቄ የተወሰኑ ሰዎችን መረጠ።

ቀን 169: ማቴዎስ 7

ኢየሱስ ካስተማራቸው ትምህርቶች ሁሉ የላቀው የተራራው ስብከት ነው። ቀደም ሲል ክፍሎቹን ተመልክተናል። አሁን የመጨረሻውን ክፍል እናነባለን። የኢየሱስ ተከታዮች ሌሎችን በጭካኔ መፍረድ የለባቸውም፣ በተለይም እነሱ ፍጹም ካልሆኑ። የኢየሱስን መንገድ በጥንቃቄ መከተላቸውን ማረጋገጥ አለባቸው። ይህንን ለማድረግ

የሚቻልበትን መንገድ ማግኘት ቀላል አይደለም። ብዙ የሐሰት አስተማሪዎች አሉ። ፈላጊዎች በጥንቃቄ መፈለግ አለባቸው። ይህንን መንገድ የሚከተሉ ሁሉ ሌሎች እንዲያደርጉላቸው የሚፈልጉትን ለሌሎች ማድረግ አለባቸው። ይህ አንድን ደቀ መዝሙር እውነተኛ መሆኑን የሚያሳይ የኑሮ መንገድ ነው። አስተማሪ መሆንና የኢየሱስን ስም መጥራት እውነተኛ የኢየሱስ ደቀ መዝሙር ለመባል በቂ አይደለም። እውነተኛ የኢየሱስ ደቀ መዝሙር እንደ ደቀ መዝሙር የሚኖር ነው። የጥበበኞችና የሰነፎች ምሳሌ ይህንን ትምህርት ለማስተማር ተሰጥቷል።

ቀን 170: ማቴዎስ 8

ማቴዎስ 8 ኢየሱስ ያደረጋቸውን አንዳንድ ተአምራትና ያገኛቸውን አንዳንድ ሰዎች ይነግረናል። ኢየሱስ እንደ ለምጽና የአእምሮ ሕመም ያሉ የማይፈወሱ በሽታዎችን መፈወስ ችሏል። ለምጻሙንና ጋኔን ያደረገበትን ነካው ፈወሰቸውም። የመፈወስ ችሎታው የብሉይ ኪዳን ነቢይ ኢሳይያስ ትንቢት ፍጻሜ ነበር። ኢየሱስ የአንድን ልዩ አሕዛብ እምነት አደነቀ። እርሱ የተጠላ የመቶ አለቃ ነበር። የመቶ አለቃው ለራስ ወዳድነት ሳይሆን ስለ አገልጋዩ ሲል ወደ ኢየሱስ እየቀረበ ነበር። አገልጋዩ ምናልባት አይሁዳዊ ሳይሆን አይቀርም። እዚህ ለአይሁዶች የእምነት ትምህርት ነበር።

ኢየሱስ ስለ ደቀ መዝሙርነት ትምህርት ሰጠ። አንድ ደቀ መዝሙር አባቱን ለመቅበር ፈለገ። ይህ ማለት አባቱ እስከሚሞት ድረስ ከአባቱ ጋር መኖር ፈልጎ ነበር፤ ከዚያም ከብዙ ዓመታት በኋላ ኢየሱስን መከተል ይችላል። ነገር ግን ሰዎች ኢየሱስን ከመከተል መዘግየት የለባቸውም፤ ቤተሰባቸውንም ከኢየሱስ ማስቀደም የለባቸውም። በመጨረሻም ኢየሱስ ማዕበሉን ማረጋገጥ ኢየሱስ በነፋስና በማዕበል ላይ ኃይል እንዳለው አሳይቷል። አንድ ሰው እንዲህ ያለ ኃይልና የእግዚአብሔር ቃል ያለው ሰው ለምን አይከተልም?

ቀን 171: ማቴዎስ 9

ማቴዎስ 9 የመፈወስ ምሳሌዎችን ይቀጥላል። ኢየሱስ ብዙ ሰዎችን ስለፈወሰ እነዚህ በጣም የተመረጡ ናቸው። ሸባ የሆነውን ሰው መፈወስ የዚህን ሰው ሕመም ከኃጢአት ጋር እና መፈወሱን ከይቅርታ ጋር ያገናኛል። ይህንን ለእያንዳንዱ ሕመም ማድረግ አንችልም። ኢየሱስ የመጣው ኃጢአተኞችን ለማዳንና የታመሙትን ለመፈወስ ነው። ኢየሱስ ለመስማት ፈቃደኛ ለሆነ ሁሉ ምሕረት ለማድረግ ፈቃደኛ ነበር። በሙሴ ሕግ መሠረት ርኩስ የሆነ ሁሉ በኢየሱስ ሊነጻ ይችላል።

ምዕራፉ የሚያበቃው ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ትምህርት ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት እየመጣ ነበር፤ ሁሉም መልእክቱን መስማት ያስፈልገዋል። ኢየሱስ ደቀ መዝሙርቱን ይህንን እንዲያስተምሩ ላካቸው፤ ስለዚህ ሁሉም ሊሰማ ይችላል። ከተነገራቸው ቡድኖች አንዱ ፈሪሳውያን ነበሩ። እነርሱ ጻድቃን እንደሆኑና ኢየሱስ እንዳልሆነ የሚያስቡ የብሉይ ኪዳን አስተማሪዎች ቡድን ነበሩ። ኢየሱስን «እብድ» ብለው ጠሩት እርሱም ክፉ ኃይል እንዳለው ተናገሩ።

ቀን 172: ማቴዎስ 15

ኢየሱስ ፈሪሳውያንን በብዙ አጋጣሚዎች አግኝቷቸዋል። ፈሪሳውያን ይበልጥ ጻድቃን ለመሆን ሲሉ በሙሴ ሕግ ላይ ብዙ ሕጎችን ጨምረዋል። እነዚህ ተጨማሪ ሕጎች «የሽማግሌዎች ወጎች» ነበሩ። ፈሪሳውያን እነዚህን ተጨማሪ የሰዎች ሕጎች እንደ ሙሴ ሕግ አስፈላጊ እንደሆኑ አድርገው ይቆጥሩ ነበር። ኢየሱስ እነዚህ ተጨማሪ ሕጎች ጉድለት እንዳለባቸው ጠቁሟል። አንዳንዶቹ የሙሴን ሕግ እንኳ ጥሰዋል! ኢየሱስ ይህንን በነገራቸው ጊዜ አልወደዱትም። ልዩነቱ ኢየሱስ ከሙሴ ሕግ በስተጀርባ ያለውን ነጥብ የተረዳ መሆኑ ነው፤ ፈሪሳውያን ግን

አልተረዱም። ርኩሳት የሚመጣው ከርኩስ ልብ ነው - እጅን ከመታጠብ አይደለም (ለምሳሌ)። አንዲት ከነዓናዊት ሴት ይህንን አሳይታለች። በሙሴ ሕግ መሠረት ርኩስ ብትሆንም ትሑት ልብ ነበራት፣ ምሕረት እንደሚያስፈልጋት ተረድታለች፣ በኢየሱስም ታምናለች። ኢየሱስ ወደ እርሱ በቅንነት ለመጡ ሁሉ ረድቷል። የ4000ውን መመገብ ኢየሱስ እርሱን ለሚፈልጉ ሁሉ ምሕረት ለማድረግ ያለውን ፈቃደኝነት አሳይቷል።

ቀን 173፡ ማቴዎስ 21

ከ3 ዓመታት በላይ በሆነ አገልግሎት ኢየሱስ ለመጨረሻው ሳምንት ወደ ኢየሩሳሌም ገባ። ወንጌላት ለዚህ የመጨረሻ ሳምንት ብዙ ትኩረት ይሰጣሉ። የመጀመሪያው መግቢያው በታላቅ ሕዝብ በደስታ ተቀበለው። ኢየሱስ ያደረጋቸውን ተአምራት አይተው ታላላቅ ነገሮችን ይጠብቁ ነበር። ኢየሱስ ወደ ቤተ መቅደሱ ሄዶ ቅዱስ ቤተ መቅደሱ ይበልጥ እንደ ሙሳኛ ንግድ እንደሚሠራ አየ። ንግዱን ባቆመ ጊዜ በቤተ መቅደሱ ገዢዎች ዘንድ ተወዳጅነት አላገኘም።

ከዚያም የበለስ ዛፍ ያልተለመደ እርግማን አለን። ይህ እንደ እውነተኛ የሕይወት ምሳሌ መረዳት ያስፈልጋል። የእስራኤል ሰዎች መንፈሳዊ ፍሬ (ይኸውም ንስሐ እና መልካም ሥራዎች) ማፍራት ያለበት የበለስ ዛፍ ይመስሉ ነበር። ይህን ባላደረጉ ጊዜ ይረገማሉ። ቅዱስ ቤተ መቅደሱ እንደ ንግድ ሥራ ይሠራ እንደ ነበረ ከግምት ውስጥ በማስገባት በእስራኤል ውስጥ ያለው ሃይማኖት በአሳዛኝ ሁኔታ ላይ እንደነበረ ግልጽ ነበር። መሪዎቹ ኢየሱስን ተገዳደሩት። ኢየሱስ ይህንን በመገልበጥ በሦስት ምሳሌዎች ተገዳደራቸው (ሁለቱ በዚህ ምዕራፍ እና አንዱ በሚቀጥለው)። የእነዚህ ምሳሌዎች መልእክቶች ግልጽ ናቸው።

ቀን 174፡ ማቴዎስ 26

የእስራኤል ሃይማኖታዊ መሪዎች የኢየሱስን ትምህርት አልወደዱም። በመጨረሻው ሳምንት ተቃውሟቸው ከጊዜ ወደ ጊዜ እየጠነከረ ሄደ። ኢየሱስ መጨረሻው በሞት እንደሚሆን ያውቅ ነበር። ቢሆንም ኢየሱስ አልሸሸውም። ለቀብሩ እንዲሆን ተቀባ። በአንዱ የቅርብ ደቀ መዛሙርቱ እንደሚከዳው ያውቅ ነበር። ኢየሱስ ለአሳልፎ ለሚሰጠው (ይሁዳ) እንኳ ለሁሉም ደቀ መዛሙርቱ ደግ ነበር። በምሽቱ እራት ላይ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱ ሊከተሉት የሚገባ አዲስ በዓል አስተዋወቀ። ይህ «የእንጀራ መቁረስ» ይባላል። ደቀ መዛሙርቱ የተሰበረውን ሰውነቱን በማሰብ እንጀራ ቆርሰው መብላት ነበረባቸው። ደሙ እንደ ፈሰሰ በማሰብም ወይን መጠጣት ነበረባቸው። ኢየሱስ ሌላው ደቀ መዛሙሩ (ጴጥሮስ) እንደሚክደውና ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ እንደሚሸሹት ያውቅ ነበር። ደቀ መዛሙርቱ በመጨረሻዎቹ ሰዓታት የብርታት ምንጭ አልነበሩትም። ብርታቱ ከአባቱ ወደሚቀርበው ጸሎት የመጣ ነበር። ኢየሱስ በታሰረ ጊዜ አልተቃወመም ደቀ መዛሙርቱንም ለመጠበቅ እርምጃ ወሰደ። በመጀመሪያው ችሎት እውነቱን ተናገረ። ይህም የሞት ፍርድ አስከተለበት።

ቀን 175፡ ማቴዎስ 27

በዚያ የመጨረሻ ቀን ክስተቶች በፍጥነት ተንቀሳቀሱ። የአይሁድ መሪዎች የሞት ፍርድ ለማግኘት ወደ ሮማዊው መሪ ሄዱ። ይህንን ያገኙት የፍትሕን መንገድ በመከተል ሳይሆን በመጮህና በመጮህ ነበር። ሮማውያን ግፍን፣ ጭካኔንና መሳላቅን ቀጠሉ። አሳልፎ የሰጠው (ይሁዳ) ስህተቱን ተረድቶ ራሱን አጠፋ። ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆን አለበት ብሎ የደመደመ አንድ የመቶ አለቃ የመስቀል ላይ ክስተቶችን ተመልክቷል። ከሙታን የተነሱ ሰዎች አስገራሚ ክስተት ኢየሱስ ሙታንን በማስነሳት ረገድ ውጤታማ መሆኑን የሚያሳይ ምልክት ነበር። ገዢዎቹ ኢየሱስ መሞቱን ካረጋገጡ በኋላ በመቃብር ቀበሩትና አስጠበቁት። ዘበኛው ስለ ትንሣኤ የሐሰት የይገባኛል ጥያቄዎችን ለመከላከል ነበር።

ቀን 176: ማቴዎስ 28

ሁሉም ወንጌላት የሚያልቁት የኢየሱስ ትንሣኤ ነው። ኢየሱስ ለሦስት ቀናት በመቃብር ሞቶ ነበር ነገር ግን በሦስተኛው ቀን ጎህ ሲቀድ ከሙታን ተነሳ። እግዚአብሔር ሊያስነሳው መልአክ ላከ። ዘበኛው መልአኩን ቢያይም ለገንዘብና ገዢዎቻቸውን ለማስደሰት የበለጠ ፍላጎት ነበራቸው። ለገንዘብ ውሸት ለመናገር መረጡ። መልአኩ ለሴቶቹ ተገለጠ። ከዚያም ኢየሱስ ተገለጠላቸው። ያዙት እርሱም እውንና ሕያው መሆኑን አረጋገጡ። ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱም ተገለጠ። ኢየሱስ እግዚአብሔር ሥልጣንን ሁሉ እንደ ሰጠው ነገራቸው። አሁን ኢየሱስ የመንግሥተ ሰማያትን ምሥራች እንዲያስተምሩና እንዲያጠምቁ ለደቀ መዛሙርቱ ሥልጣን ሰጣቸው። የመጨረሻዎቹ ቃላት ለሁሉም ደቀ መዛሙርት መጽናኛ ናቸው። ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር መኖሩን ቀጥሏል።

ቀን 177: 1 ቆሮንቶስ 15

ወንጌላት የሚያልቁት የኢየሱስ ትንሣኤ ነው። የሙታን ትንሣኤ በብዙ በታዎች ተምሯል። በዚህ ላይ ያለው ትልቁ ምዕራፍ 1 ቆሮንቶስ 15 ነው። ጳውሎስ ትንሣኤ እንዳለና እያንዳንዱ አማኝ ማመን እንዳለበት አጽንዖት ሰጥቷል። የክርስቲያን ተስፋ የተመካው ሙታን አማኞች ትንሣኤ ላይ ነው። ለአዳም ዘሮች ሁሉ ሞት እንደተረጋገጠው ሁሉ ለኢየሱስ ተከታዮቻቸው ወደ ሕይወት መነሣት እርግጥ ነው። በተለያዩ ጊዜያት የሐሰት አስተማሪዎች መጥተው ትንሣኤውን ክደዋል። ሰዎች ከማመን እንዲርቁ ጥያቄዎችን አንስተዋል። እነዚህ የሐሰት አስተማሪዎች ዛሬም አሉ። ጳውሎስ ግልጽ ነው - ለአማኞች ከሙታን መነሣት አለ። ከዚያም በመለከት ድምፅ በድንገት ይለወጣሉ። ከሚሞት ሥጋና ደም ወደማይሞት ይለወጣሉ። ይህ መለከት ሲነፋ ገና በሕይወት ያሉ አማኞች ይኖራሉ። እነዚህ ሁሉ «ያልተኙ» ተብለው ተገልጸዋል። እዚህ እንቅልፍ እንደ ሞት ተገልጿል። ሞት ልክ እንደ እንቅልፍ ሁለቱም የንቃተ ህሊና ማጣት ሁኔታዎች ናቸው።

ቀን 178: 1 ተሰሎንቄ 4

በተሰሎንቄ የነበረችው ቤተ ክርስቲያን ትንሣኤን በእርግጥ የማያምኑ አንዳንድ ሰዎች ነበሩ። አንዳንዶች የሞቱት ለዘላለም እንደሄዱ ያስቡ ነበር። ነገር ግን ጳውሎስ ወደፊት ምን እንደሚሆን ይገልጻል። ኢየሱስ ከሰማይ ይመጣል። ከዚያም ከፍተኛ ትእዛዝ ይሰጣል። ይህ ዋና መልአክ እንዲጠራና የመለከት ድምፅ እንዲሰማ ያደርጋል። በዚህ ጊዜ በኢየሱስ ላይ እምነት ያላቸው የሞቱት ከሞት ይነሳሉ። እነዚህ ሰዎች ከመላው ዓለም በተለያዩ አገሮች ውስጥ ኖረዋል፣ ስለዚህ ወደ ኢየሱስ መቅረብ አለባቸው። ይህ የሚሆነው በአየር ትራንስፖርት ወይም በደብዳቤው ላይ እንደተገለጸው 'በአየር' በኩል ነው። ከዚያም ለዘላለም ከኢየሱስ ጋር ይሆናሉ። በተለይም አማኞች ሲሞቱ አማኞች በዚህ ተስፋ እርስ በርሳቸው መጽናኛት አለባቸው።

ቀን 179: 1 ተሰሎንቄ 5

ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ ኢየሱስ ወደ ምድር መመለስ ይነግረናል። ይህ ድንገተኛና ያልተጠበቀ ይሆናል። አማኞች ከመንፈሳዊ እንቅልፍ ይልቅ በመንፈሳዊ ንቁ ለመሆን መጠንቀቅ አለባቸው። ያው ምዕራፍ ስለ እንቅልፍ በሁለት የተለያዩ መንገዶች እንደሚናገር እናስተውላለን፣ እና ሁለቱም በየምሽቱ የምናገኘው የተለመደው እንቅልፍ አይደሉም። አንዱ እንቅልፍ እንደ ሞት መሆንን ያመለክታል። ሌላው ደግሞ ከእንግዲህ ንቁ ክርስቲያኖች ላልሆኑ ነገር ግን በመንፈሳዊ ለተኛችሁ ሰዎች ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ብዙውን ጊዜ በጽሑፍ ውስጥ ያለ ማስጠንቀቂያ ከቃላት ቀጥተኛ ትርጉም ይለወጣል። ትክክለኛውን አመለካከት ባለመውሰድ እንዳንሳሳት ምንባቦችን በጥንቃቄ ማሰብ አለብን። መጽሐፍ ቅዱስን ለማንበብ ለአዲስ ሰዎች ይህ አስቸጋሪ ነው። ሆኖም አንባቢዎች በተግባር

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ነገሮች እንዴት እንደሚናገር ይማራሉ። ደብዳቤው ንቁ ክርስቲያን መሆን እና ሌሎችን እንዴት መርዳት እንደሚቻል በሚገልጽ ምክር ያበቃል።

ቀን 180፡ ፊልጵስጥስ 3፡12-4፡23

ይህ ምንባብ ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የዚህ ተከታታይ ምዕራፎች የመጨረሻ ንባብ ነው። አስደሳች ፍጻሜ ነው! ንቁ ክርስቲያኖች መሆናችንን ማረጋገጥ አለብን። ጳውሎስ የነበረው ይህንኑ ነው። ንቁ መሆንን አለቆምም፤ እኛም እንዲሁ ማድረግ የለብንም። በዓለማዊ አስተሳሰብ ከመዘናጋት መቆጠብ አለብን። እግዚአብሔራዊ ወይም ሰማያዊ አስተሳሰብ ሊኖረን ይገባል። ስለ እግዚአብሔር ነገሮች ካሰብን፣ በጌታ ደስ ሊለን እንችላለን። በዚህ ሕይወት ውስጥ ስላሉ ነገሮች እንዳንጨነቅ ጸሎትን መጠቀም እንችላለን። ከዓለም ነገሮች መራቅ አለብን። መልካም፣ ትክክል፣ ንጹሕ የሚያምር ስለሆኑ ነገሮች ማሰብ አለብን። በሕይወታችን ልንረካ ይገባል። ማንኛውንም ነገር የማድረግ ችሎታችን የሚያሳስበን ከሆነ፣ ጳውሎስን እንመስል፤ እርሱም ኃይል በሚሰጠው (ማለትም እግዚአብሔር) ሁሉን ማድረግ ይችላል። እግዚአብሔር በጸሎታችንም ይረዳናል። በሕይወታችንም እርስ በርሳችን እንረዳዳ። ክብር ሁሉ ለእግዚአብሔር ይሁን። የጌታችንም የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከእናንተ ጋር ይሁን።

ባለፈው ወር የተማርነው

የሦስት ቁልፍ ደቀ መዛሙርት ምክር ሰምተናል - ዮሐንስ፣ ጴጥሮስ እና ያዕቆብ። የተለያዩ ነገሮችን ከመናገር በተጨማሪ ተመሳሳይ ነገሮችን ተናግረዋል። ክርስቲያኖች በተለያዩ መንገዶች ይሠቃያሉ። በዚህ ረገድ እነርሱ ኢየሱስን ይመስላሉ። ክርስቶስ እንደ ወደደን እርስ በርሳችን መዋደድ አለብን። ለዚህ የአኗኗር ዘይቤ ቁልፍ እግዚአብሔራዊ የአስተሳሰብ መንገድ እንጂ ዓለማዊ የአስተሳሰብ መንገድ አለመኖር ነው። ይህን ለማስቀመጥ ሌላው መንገድ ክርስቲያኑ የኢየሱስን ሕይወትና አስተሳሰብ መከተል ነው።

በዋነኝነት በማቴዎስ ወንጌል አማካይነት በኢየሱስ ሕይወት ላይ ሌላ እይታ በመመልከት ጨርሰናል። የሕይወቱ ሥራ የእግዚአብሔርን መንግሥት ማስተማርና መንግሥቱ በኃጢአት በሌለው ሞቱ እንዲመጣ ማድረግ ነበር። ከዚያም እግዚአብሔር ኢየሱስን ከሙታን አስነሳው ኢየሱስም ከሰማይ እንዲገዛ ወደ ምድርም እንዲመለስ ሥልጣን ሰጠው። የኢየሱስ ተከታዮች ኢየሱስን እንዲገናኙና በመንግሥቱ ከእርሱ ጋር እንዲሆኑ የሚያስችላቸው የሙታን ትንሣኤ ነው።

የመጽሐፍ ቅዱስ ንባባችን መጽሐፍ ቅዱስ ሁሉም የተገናኘ መሆኑን አሳይቷል። እግዚአብሔር ከመጀመሪያው ጀምሮ ዕቅድ ነበረው እግዚአብሔርም የዚያን ዕቅድ ፍጻሜ እያመጣ ነው። ይህ ኢየሱስ ንጉሥ ሆኖ ታማኞች የዚህ መንግሥት ዜጎች ሆነው መንግሥቱን በምድር ላይ ማቋቋም ነው። እግዚአብሔር ኃይል ሁሉ አለው ይህንም ማድረግ ይችላል። መንግሥቱ ይመጣል የኢየሱስም መልእክት ሁሉም ለዚያ እንዲዘጋጁ ነበር።

የ6 ወራት የመጽሐፍ ቅዱስ ንባብ ክለሳ

ከ180 የሚሆኑ የመጽሐፍ ቅዱስ ምዕራፎችን አንብበናል፤ 86ቱን ከብሉይ ኪዳን እና 94ቱን ከአዲስ ኪዳን። በግምት 15% የሚሆነውን መጽሐፍ ቅዱስ እና 36% የሚሆነውን አዲስ ኪዳን አንብበናል። ይህ ለሁለቱም ጥሩ መግቢያ ነው። በፍጥነት በእውቀትና በማስተዋል እንድናድግ የሚረዱንን ክፍሎች ተመልክተናል። ሦስት የመጽሐፍ ቅዱስ መጻሕፍትን ሙሉ በሙሉ አንብበናል፡ ዮናስ፣ ያዕቆብ እና 1 ጴጥሮስ።

ከነበብናቸው ክፍሎች ውስጥ በጣም አስፈላጊ የሆኑትን መርጠናል። እነዚህም አመጣጥን፣ መደምደሚያዎችን፣ ዋና ትምህርቶችን እና አስፈላጊ ክስተቶችን እና ሰዎችን ይሸፍናሉ። ይበልጥ ውስብስብ ወይም ረጅም ርዕሶችን አልሸፈንንም።

ለሐሰተኛ አስተማሪዎች ችግሮች ብዙ ማጣቀሻዎችን አይታችኋል፣ እና እነዚህ ዛሬም አሉ። እነዚህን ለመቋቋም ብቸኛው መንገድ ሁሉንም ነገር ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር መፈተሽ እና ሁሉንም ነገር ከመጽሐፍ ቅዱስ ማረጋገጥ ነው። አንድ ጥቅስ ብቻ ትምህርትን ለመመስረት በቂ አይደለም ምክንያቱም እሱን አለመረዳት አደጋ አለ። እንደ እድል ሆኖ፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉ ሁሉም ዋና ትምህርቶች ከብዙ ጥቅሶች ሊመሰረቱ ይችላሉ።

ሁሉም ነገር ቃል በቃል ተደርጎ የማይወሰድበት የመጽሐፍ ቅዱስ ቋንቋ ምሳሌዎችን አይተናል። ይህ ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስን ከሚተረጉሙባቸው መንገዶች አንዱ ነው። ይህ ማለት መጽሐፍ ቅዱስን ስንነብ በጥንቃቄ ማሰብ አለብን ማለት ነው። የመላው መጽሐፍ ቅዱስ እውቀት መኖሩ እውነተኛ እገዛ ነው። ለምሳሌ አዲስ ኪዳን በአሮጌው ኪዳን ላይ የተመሰረተ መሆኑን አይተናል። አስፈላጊ ትምህርቶችን ለመመስረት መላውን መጽሐፍ ቅዱስ መመልከቱ ጠቃሚ ነው።

መዝሙር 1ን በማንበብ ጀመርን እና በየቀኑ መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ እና ማሰላሰል እንዳለብን ተማርን። ይህንን ልምምድ እንመክራለን። በዚህ መንገድ በመጽሐፍ ቅዱስ እውቀትዎ ያድጋሉ እና የጎለመሱ ክርስቲያን ይሆናሉ። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለው፣ ወተት ከሚመገብ ወደ ሥጋ ወደሚመገብ ያድጋሉ። በዚህ ላይ እርስዎን ለመርዳት የምናቀርባቸው ሌሎች ንባቦች እና ትምህርቶች አሉ። እንዲሁም የግል ጥያቄዎችዎ እንዲመለሱ እና በመንፈሳዊ ለእርስዎ በሚበጀው ፍጥነት እንዲያድጉ ከአንድ ሰው ጋር እንዲነጋገሩ እንመክራለን።

ይህ የመግቢያ ኮርስ ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎችን አስተዋውቋችኋል። ሆኖም አንባቢ ወደ ማንኛውም የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ሄዶ በቀላሉ ለማንበብ አሁንም በቂ አይደለም። ገና ያላስተዋወቅናቸው ወይም ያላነበብናቸው 31 የመጽሐፍ ቅዱስ መጻሕፍት አሉ። 66 የመጽሐፍ ቅዱስ መጻሕፍት ስላሉ ይህ ከፍተኛ መጠን ነው። ስለዚህ ወደ ሁለተኛው የመጽሐፍ ቅዱስ ንባብ ደረጃዎች እንዲሸጋገሩ እንመክራለን። ይህ ሁሉንም የመጽሐፍ ቅዱስ መጻሕፍት ምሳሌዎችን ያልፋል እና ያስተዋውቃቸዋል። መጽሐፍ ቅዱስን በቅደም ተከተል ይሄዳል እና ዋና ሰዎችን እና ክስተቶችን ይሸፍናል። የዚህ ኮርስ ዓላማ አንባቢው ማንኛውንም የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል በማስተዋል እንዲያነብ በቂ ዳራ መስጠት ነው።

በመቀጠል የትኛውን እርምጃ ቢወስዱ፣ እግዚአብሔር ከመጽሐፍ ቅዱስ ሊነግራችሁ ያለውን ነገር በቅንነት እና በትህትና ስታዳምጡ እግዚአብሔር ይባርካችሁ። በሕይወታችሁ እግዚአብሔርን እንድታከብሩ እና ጌታ ኢየሱስን እንድትከተሉ ፍላጎታችን ነው። ከሞት እንድትድኑ እና በእግዚአብሔር መንግሥት የዘላለም ሕይወት እንድታገኙ በመርዳት ይስተኛች እንሆናለን።